

Den Europæiske Unions Tidende

L 334

Dansk udgave

Retsforskrifter

53. årgang

17. december 2010

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 af 24. november 2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004⁽¹⁾** 1

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening)⁽¹⁾** 17

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Pris: 7 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1177/2010**af 24. november 2010****om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1, og artikel 100, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Handling fra Unionens side, når det drejer sig om transport til søs og på indre vandveje, bør bl.a. sigte på at sikre et lige så højt beskyttelsesniveau for passagererne som ved andre transportmåder. Derudover bør der tages fuldt hensyn til forbrugerbeskyttelseskrav i almindelighed.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 23.12.2009, s. 89.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.4.2009 (EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 293), Rådets førstebehandlingsholdning af 11.3.2010 (EUT C 122 E af 11.5.2010, s. 19), Europa-Parlamentets holdning af 6.7.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.10.2010.

- (2) Da passageren ved sørejser og rejser på indre vandveje er den svageste part i en befordringskontrakt, bør alle passagererne sikres et mindsteniveau for beskyttelse. Intet bør forhindre transportørerne i at tilbyde kontraktbestemmelser, der er gunstigere for passageren end bestemmelserne i denne forordning. Samtidig er målet med denne forordning ikke at gribe ind i de kommercielle forbindelser mellem virksomheder med hensyn til transport af varer. Navnlig bør aftaler mellem et vejgodstransportfirma og en transportør ikke opfattes som befordringskontrakter under denne forordning og bør derfor ikke give vejgodstransportfirmaet eller dets medarbejdere ret til kompensation i medfør af denne forordning i tilfælde af forsinkelser.

- (3) Beskyttelsen af passagererne bør ikke kun omfatte personbefordring mellem havne på medlemsstaternes område, men også personbefordring mellem sådanne havne og havne, der er beliggende uden for medlemsstaternes område, under hensyntagen til risikoen for konkurrenceforvriddning på markedet for personbefordring. Udtrykket »EU-transportør« bør derfor i denne forordning fortolkes så bredt som muligt, men uden at berøre andre EU-retsakter, såsom Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelsen af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport ⁽³⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotage) ⁽⁴⁾.

⁽³⁾ EFT L 378 af 31.12.1986, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7.

- (4) Det indre marked for personbefordring ad søvejen og ad indre vandveje bør komme alle borgere til gode. Handicappede og bevægelseshæmmede bør derfor, uanset om grunden til deres handicap eller bevægelseshæmning er invaliditet, alder eller andre forhold, have samme mulighed for at benytte passagersejladser og krydstogter som andre borgere. Handicappede og bevægelseshæmmede har samme rettigheder som alle andre borgere med hensyn til fri bevægelighed, valgfrihed og ikke-diskrimination.
- (5) Medlemsstaterne bør fremme anvendelsen af offentlig transport samt af integrerede billetsystemer for at optimere anvendelsen og interoperabiliteten mellem de forskellige transportformer og -operatører.
- (6) På baggrund af artikel 9 i De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder og for at give handicappede og bevægelseshæmmede samme mulighed for at deltage i sørejser og rejser på indre vandveje som alle andre borgere bør der fastsættes regler for ikke-diskrimination og assistance under rejsen. Handicappede og bevægelseshæmmede bør derfor kunne blive befordret og ikke nægtes befordring, undtagen af sikkerhedsmæssige grunde, som er fastsat af de kompetente myndigheder. De bør have ret til assistance i havne og om bord på passagerskibe. Af hensyn til den sociale integration bør denne assistance være gratis for de pågældende. Transportørerne bør fastsætte adgangsbetingelser, fortrinsvis efter det europæiske standardiseringssystem.
- (7) Ved fastlæggelse af, hvordan nye havne og terminaler skal indrettes, og i forbindelse med større ombygninger bør de organer, der er ansvarlige for de pågældende faciliteter, tage hensyn til handicappedes og bevægelseshæmmedes behov, navnlig de krav, der udspringer af princippet »design for alle«. Transportørerne bør tage hensyn til sådanne behov ved beslutninger om konstruktionen, når passagerskibe nybygges eller ombygges i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/87/EF af 12. december 2006 om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/45/EF af 6. maj 2009 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe⁽²⁾.
- (8) Assistance i havne, som ligger på en medlemsstats område, bør blandt andet gøre det muligt for handicappede og bevægelseshæmmede at komme fra et nærmere angivet ankomststed i en havn til et passagerskib og fra et passagerskib til et nærmere angivet afgangssted i en havn, herunder at komme om bord og fra borde.
- (9) Transportørerne bør ved tilrettelæggelsen af assistancen til handicappede og bevægelseshæmmede og uddannelsen af deres personale samarbejde med organisationer repræsentative for handicappede og bevægelseshæmmede. De bør ved dette arbejde følge de relevante bestemmelser i den internationale konvention og kodeks om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold samt henstillingen fra Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) om konstruktion og drift af passagerskibe, så de imødekommer ældres og handicappedes behov.
- (10) Bestemmelserne vedrørende indskibning af handicappede og bevægelseshæmmede passagerer bør ikke berøre de gældende generelle internationale og nationale bestemmelser samt EU-bestemmelser om indskibning af passagerer.
- (11) EU-retsakter om passagerrettigheder bør tage højde for passagerers, navnlig handicappedes og bevægelseshæmmedes, behov for at anvende forskellige transportformer og kunne skifte problemfrit mellem de forskellige former, under forbehold af gældende sikkerhedsbestemmelser for sejlads.
- (12) Der bør i tilfælde af aflysning eller forsinkelse af en passagersejlad eller et krydstogt gives fyldestgørende oplysninger til passagererne. Disse oplysninger bør hjælpe passagererne til at træffe de nødvendige forholdsregler og om nødvendigt indhente oplysninger om alternative forbindelser.
- (13) Passagerernes ulemper som følge af aflysning eller lang forsinkelse af deres rejse bør reduceres. Med det for øje bør der sørges passende for passagererne, og de bør enten kunne annullere deres rejse og få billetten refunderet eller få tilbudt en anden rejserute på tilfredsstillende vilkår. Egnede indkvartering for passagerer skal ikke nødvendigvis være hotelværelser, men kan også være andre former for passende indkvartering, der er til rådighed, navnlig afhængig af omstændighederne i forbindelse med hver enkelt situation, passagerernes køretøjer og skibets karakteristika. I denne forbindelse og i behørigt begrundede tilfælde af ekstraordinære og hastende omstændigheder bør transportørerne have mulighed for at anvende relevante tilgængelige faciliteter i samarbejde med de civile myndigheder.

(1) EUT L 389 af 30.12.2006, s. 1.

(2) EUT L 163 af 25.6.2009, s. 1.

- (14) Transportørerne bør påtage sig at betale kompensation til passagerne i tilfælde af aflysning eller forsinkelser af en passagersejlsads, beregnet som en procentdel af billetprisen, medmindre aflysningen eller forsinkelsen skyldes vejrforhold, der bringer en sikker sejlsads i fare, eller usædvanlige omstændigheder, som ikke kunne have været undgået, selv om alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes, faktisk var blevet truffet.
- (15) Transportørerne bør i overensstemmelse med alment accepterede principper pålægges bevisbyrden for, at aflysninger eller forsinkelser er forårsaget af sådanne vejrforhold eller usædvanlige omstændigheder.
- (16) Vejrforhold, der bringer en sikker sejlsads i fare, bør omfatte, men ikke være begrænset til, stærk vind, høj sø, stærk strøm, vanskelige isforhold samt yderst høje eller lave vandstande, orkaner, tornadoer og oversvømmelser.
- (17) Usædvanlige omstændigheder bør omfatte, men ikke være begrænset til naturkatastrofer som f.eks. brande og jordskælv, terrorangreb, krige og militære eller væbnede civile konflikter, oprør, militær eller retsstridig konfiskering, arbejdskonflikter, ilandsætning af en syg, såret eller død person, eftersøgnings- og redningsaktioner til søs eller på indre vandveje, forholdsregler, der er nødvendige for at beskytte miljøet, beslutninger, der træffes af trafikstyringsorganer eller havnemyndigheder, samt beslutninger, der træffes af de kompetente myndigheder med hensyn til den offentlige orden og sikkerhed, samt for at dække transportbehov i nødsituationer.
- (18) Transportørerne bør samarbejde om at træffe foranstaltninger på nationalt eller europæisk plan, hvori de inddrager interesseparter, faglige sammenslutninger og kunde-, passager- og handicaporganisationer samt organisationer for bevægelseshæmmede, til at forbedre den omsorg og assistance, som de tilbyder passagererne, når deres rejse afbrydes, især ved langvarige forsinkelser eller aflysning af rejsen. De nationale håndhævelsesorganer bør informeres om disse foranstaltninger.
- (19) EU-Domstolen har allerede fastslået, at problemer, der fører til aflysninger eller forsinkelser, kun falder ind under begrebet usædvanlige omstændigheder, hvis de skyldes begivenheder, der ikke kan siges at være en del af den normale udførelse af den pågældende transportørs virksomhed og reelt ikke kan kontrolleres af denne. Det bør bemærkes, at vejrforhold, der bringer en sikker sejlsads i fare, ligger uden for transportørens kontrol.
- (20) Denne forordning bør ikke berøre de passagerrettigheder, der er fastlagt ved Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure⁽¹⁾. Denne forordning bør ikke finde anvendelse hvis en pakketur aflyses af andre grunde end aflysning af passagersejlsadsen eller krydstogtet.
- (21) Der bør gives udtømmende oplysninger til passagerne i formater, der er tilgængelige for alle, om deres rettigheder i medfør af denne forordning, således at de er i stand til reelt at udøve disse rettigheder. Det hører til passagerernes rettigheder at få oplysninger om passagersejlsadsen eller krydstogtet før og under rejsen. Alle vigtige oplysninger til passagerer bør tillige gives i formater, der er tilgængelige for handicappede og bevægelseshæmmede, og som gør det muligt for passagerer at få adgang til samme oplysninger ved at anvende eksempelvis tekst, blindskrift, lyd, video og/eller elektroniske formater.
- (22) Passagererne bør kunne udøve deres rettigheder ved egnede og tilgængelige klageprocedurer hos transportørerne og terminaloperatørerne inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder, eller ved at klagen indgives til det eller de organer, som den pågældende medlemsstat har udpeget dertil. Transportørerne og terminaloperatørerne bør reagere på klager fra passagerer inden for en nærmere fastsat periode og må være klar over, at manglende reaktion på en klage vil kunne bruges imod dem.
- (23) Klager over assistancen i en havn eller om bord på et skib bør fortrinsvis indbringes for det eller de organer til håndhævelse af denne forordning, som er udpeget af den medlemsstat, hvor indskibningshavnen er beliggende, og hvor udskibningshavnen er beliggende, hvis det drejer sig om personbefordring fra et tredjeland, idet der tages hensyn til de procedurer, der er fastsat i medlemsstaten for indgivelse af klager.
- (24) Medlemsstaterne bør sikre overholdelsen af denne forordning og udpege et eller flere organer med kompetence til at forestå overvågningen og håndhævelsen. Dette berører ikke passagerernes ret til domstolsprøvelse i henhold til national ret.
- (25) Det eller de organer, der er udpeget til at håndhæve denne forordning, bør være uafhængige af kommercielle interesser. Hver enkelt medlemsstat bør udpege mindst et organ, som i påkommende tilfælde bør have beføjelser og kapacitet til at undersøge klager fra enkeltpersoner og mægle

⁽¹⁾ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59.

med henblik på udenretsligt forlig. Passagererne bør have ret til inden for en rimelig frist at modtage et begrundet svar fra det udpegede organ. Da det er meget vigtigt med pålidelige statistikker for håndhævelsen af denne forordning, navnlig for at sikre en sammenhængende anvendelse på EU-plan, bør de rapporter, der udarbejdes af disse organer, om muligt indeholde statistikker for klager og deres udfald.

- (26) Medlemsstaterne bør fastsætte sanktioner ved overtrædelser af denne forordning og sikre, at disse sanktioner finder anvendelse. Sådanne sanktioner bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (27) Målene for denne forordning, nemlig at sikre et højt beskyttelses- og assistanceniveau for passagererne overalt i medlemsstaterne og et indre marked med harmoniserede betingelser for erhvervsudøvelsen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (28) Håndhævelsen af denne forordning bør bygge på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse («forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde») ⁽¹⁾. Nævnte forordning bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (29) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ bør overholdes og håndhæves strengt for at garantere beskyttelse af privatlivets fred for fysiske og juridiske personer og sikre, at de forlangte oplysninger og rapporter udelukkende anvendes til at opfylde forpligtelserne som fastlagt i denne forordning og ikke anvendes til skade for sådanne personer.
- (30) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og som omhandles i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

⁽¹⁾ EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter regler for transport til søs og på indre vandveje med hensyn til følgende:

- ikke-diskrimination af passagererne hvad angår de transportvilkår, transporttørene tilbyder
- ikke-diskrimination af og assistance til handicappede og bevægelseshæmmede
- passagerernes rettigheder i tilfælde af aflysning eller forsinkelse
- mindstekrav til oplysninger til passagererne
- behandling af klager
- generelle regler om håndhævelse.

Artikel 2

Anvendelsesområde

- Denne forordning finder anvendelse på passagerer i forbindelse med:
 - passagersejladser, når indskibningshavnen er beliggende på en medlemsstats område
 - passagersejladser, når indskibningshavnen er beliggende uden for en medlemsstats område, og når udskibningshavnen er beliggende på en medlemsstats område, forudsat at sejladsen udføres af en EU-transportør som defineret i artikel 3, litra e)
 - et krydstogt, når indskibningshavnen er beliggende på en medlemsstats område. Dog finder artikel 16, stk. 2, artikel 18 og 19 og artikel 20, stk. 1 og 4, ikke anvendelse på disse passagerer.
- Denne forordning finder ikke anvendelse på passagerer i forbindelse med:
 - skibe med certifikat til at befordre op til 12 passagerer
 - skibe, hvis besætning med ansvar for skibets drift udgøres af højst tre personer, eller hvor afstanden af den samlede passagersejlad i den ene retning er under 500 meter
 - udflugter og sightseeing, bortset fra krydstogter, eller

d) skibe, der ikke drives ved mekanisk kraft, samt originale og individuelle kopier af historiske passagerskibe fra før 1965, der hovedsagelig er bygget med originale materialer, og som har certifikat til at befordre op til 36 passagerer.

3. Medlemsstaterne kan i en periode på to år fra den 18. december 2012 undtage søgående skibe i indenrigsfart på under 300 bruttotons fra anvendelsen af denne forordning, forudsat at de rettigheder, passagererne har i medfør af denne forordning, er tilstrækkelig sikret i den nationale lovgivning.

4. Medlemsstaterne kan undtage passagersejladser, der er omfattet af forpligtelser til offentlig tjeneste, kontrakter om offentlig tjeneste eller integrerede tjenester, fra anvendelsen af denne forordning, forudsat at passagerernes rettigheder i medfør af denne forordning er sikret i tilsvarende omfang i den nationale lovgivning.

5. Med forbehold af direktiv 2006/87/EF og direktiv 2009/45/EF skal intet i denne forordning forstås som tekniske krav, der pålægger transportører, terminaloperatører eller andre enheder forpligtelser med hensyn til at ændre eller erstatte skibe, infrastrukturer, havne eller havneterminaler.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »handicappet« eller »bevægelseshæmmet«: en person, hvis bevægelighed i forbindelse med benyttelsen af transportmidler er nedsat på grund af et fysisk handicap (sensorisk eller motorisk, permanent eller forbigående), mentalt handicap eller nedsat funktionsevne af andre grunde eller som følge af alder, og hvis situation kræver passende opmærksomhed, og at de ydelser, alle passagerer har adgang til, tilpasses til den pågældendes særlige behov

b) »en medlemsstats område«: et område, hvor traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse i henhold til dennes artikel 355 og på de betingelser, der er fastsat i nævnte artikel

c) »adgangsbetingelser«: relevante standarder og retningslinjer for og oplysninger om havneterminalers og skibes tilgængelighed, herunder deres faciliteter for handicappede og bevægelseshæmmede

d) »transportør«: en fysisk eller juridisk person, som ikke er en rejsearrangør, rejseagent eller billetudsteder, som tilbyder passagersejladser eller krydstogter til offentligheden

e) »EU-transportør«: en transportør, der er etableret på en medlemsstats område, eller som tilbyder befordring i form af passagersejladser til eller fra en medlemsstats område

f) »passagersejlad«: erhvervmæssig passagerbefordring til søs eller på indre vandveje ifølge en offentliggjort fartplan

g) »integrerede tjenester«: indbyrdes forbundne transporttjenester inden for et bestemt geografisk område med en fælles informationstjeneste, et fælles billetsystem og en fælles fartplan

h) »undertransportør«: en anden person end transportøren, som faktisk udfører befordringen helt eller delvist

i) »indre vandvej«: et naturligt eller kunstigt sejlbart indre vandområde eller et system af indbyrdes forbundne vandområder, som anvendes til befordring, såsom søer, floder eller kanaler eller enhver kombination af disse

j) »havn«: et sted eller et geografisk område, hvor der er foretaget anlægsarbejder og forefindes faciliteter, som især gør det muligt at modtage skibe, hvor passagerer regelmæssigt ind- eller udskibes

k) »havneterminal«: en terminal, der er bemannet af en transportør eller en terminaloperatør, i en havn med faciliteter, såsom indtjekningskranker, billetskranker eller lounges, og personale til indskibning eller udskibning af passagerer i forbindelse med passagersejladser eller krydstogter

l) »skib«: et fartøj, der bruges til sejlads på havet eller på indre vandveje

m) »befordringskontrakt«: en kontrakt om befordring indgået mellem en transportør og en passager om udførelse af en eller flere passagersejladser eller krydstogter

n) »billet«: et gyldigt dokument eller et andet bevis på en befordringskontrakt

o) »billetudsteder«: enhver formidler, som indgår befordringskontrakter på vegne af en transportør

p) »rejseagent«: enhver formidler, som indgår befordringskontrakter på vegne af en passager eller en rejsearrangør

q) »rejsearrangør«: en anden arrangør eller formidler end en transportør som omhandlet i artikel 2, nr. 2) og 3), i direktiv 90/314/EØF

r) »reservation«: reservation af en specifik afgang af en passagersejlad eller et krydstogt

- s) »terminaloperatør«: et privat eller offentligt organ på en medlemsstats område, der er ansvarligt for at administrere og forvalte en havneterminal
- t) »krydstog«: befordringstjeneste til søs eller på indre vandveje, som udføres udelukkende med henblik på fornøjelse eller adspredelse, suppleret med kahytsfaciliteter og andre faciliteter, af mere end to overnatninger om bord
- u) »søulykke«: skibbrud, kæntring, kollision eller strandning, eksplosion eller brand om bord eller skibsfejl.

Artikel 4

Billetter og ikke-diskriminerende kontraktbestemmelser

1. Transportørerne udsteder en billet til passageren, medmindre andre dokumenter giver ret til befordring i henhold til national lovgivning. Der kan udstedes en elektronisk billet.
2. Med forbehold af sociale rabatordninger skal transportørers eller billetudstederes kontraktbestemmelser og takster tilbydes til offentligheden uden nogen form for direkte eller indirekte diskrimination på grundlag af slutkundens nationalitet eller transportørens eller billetudstederens hjemsted i Unionen.

Artikel 5

Andre involverede parter

1. Selv om udførelsen af forpligtelser i henhold til denne forordning overlades til en undertransportør, en billetudsteder eller enhver anden person, er transportøren, rejseagenten, rejsearrangøren eller terminaloperatøren, som har overladt udførelsen af sådanne forpligtelser til andre, ikke desto mindre ansvarlig for disse involverede parter handlinger og undladelser, når de handler i forbindelse med udførelsen af deres arbejde.
2. Den part, som transportøren, rejseagenten, rejsearrangøren eller terminaloperatøren overlader udførelsen af en forpligtelse til, er i tillæg til stk. 1 omfattet af denne forordnings bestemmelser, herunder bestemmelser om erstatningsansvar og indsigelsesret, for så vidt angår den forpligtelse, der er overladt til denne.

Artikel 6

Opfyldelsespligt

Rettigheder og forpligtelser i henhold til denne forordning kan ikke ophæves eller begrænses ved navnlig en undtagelse eller en restriktiv klausul i befordringskontrakten.

KAPITEL II

HANDICAPPEDES OG BEVÆGELSESHÆMMEDES RETTIGHEDER

Artikel 7

Befordringsret

1. Transportører, rejseagenter og rejsearrangører må ikke under henvisning til handicap eller bevægelseshæmning som sådan nægte at acceptere en reservation, at udstede eller på anden måde levere en billet eller at tage personer om bord.
2. Reservationer og billetter skal tilbydes handicappede og bevægelseshæmmede uden ekstra omkostninger og på samme betingelser som for alle andre passagerer.

Artikel 8

Undtagelser og særlige bestemmelser

1. Uanset artikel 7, stk. 1, kan transportører, rejseagenter og rejsearrangører nægte at acceptere en reservation fra, at udstede eller på anden måde levere en billet til eller at tage en handicappet eller bevægelseshæmmede om bord:
 - a) hvis dette er nødvendigt af hensyn til gældende sikkerhedsmæssige krav i folkeretten, EU-retten eller den nationale ret eller af hensyn til sikkerhedsmæssige krav, der er fastsat af de kompetente myndigheder
 - b) hvis passagerskibets konstruktion eller havnens infrastruktur og udstyr, herunder havneterminaler, gør det umuligt at bringe vedkommende om bord eller fra borde eller befordre vedkommende på en sikker eller operationelt gennemførlig måde.
2. Nægtes det at acceptere en reservation eller at udstede eller på anden måde levere en billet under henvisning til de forhold, der er nævnt i stk. 1, træffer transportøren, rejseagenten eller rejsearrangøren alle rimelige foranstaltninger til at foreslå den berørte person en acceptabel alternativ befordring i form af en passagersejls eller et krydstog, der udføres af transportøren.
3. Hvis en handicappet eller en bevægelseshæmmede, der er i besiddelse af en reservation eller en billet og har opfyldt kravene i artikel 11, stk. 2, alligevel nægtes indskibning på grundlag af denne forordning, skal denne person og en eventuel ledsagende person i henhold til denne artikels stk. 4 tilbydes valget mellem enten tilbagebetaling af billetprisen eller omlægning af rejsen i henhold til bilag I. Retten til at vælge en returrejse eller omlægning af rejsen forudsætter, at alle sikkerhedsmæssige krav kan opfyldes.

4. Transportører, rejseagenter og rejsearrangører kan, hvis det er strengt nødvendigt, på samme betingelser som fastsat i stk. 1 forlange, at en handicappet eller en bevægelseshæmmet ledsages af en anden person, som er i stand til at yde den nødvendige assistance til den handicappede eller den bevægelseshæmmede. For så vidt angår passagersejladser befordres en sådan ledsagende person gratis.

5. Når transportører, rejseagenter og rejsearrangører gør brug af bestemmelserne i stk. 1-4, underretter de straks den handicappede eller den bevægelseshæmmede om de specifikke grunde her til. Efter anmodning skal disse grunde skriftligt meddeles til den handicappede eller den bevægelseshæmmede senest fem arbejdsdage efter, at anmodningen er fremsat. I tilfælde af afvisning i henhold til stk. 1, litra a), skal der henvises til de gældende sikkerhedsmæssige krav.

Artikel 9

Tilgængelighed og information

1. Transportørerne og terminaloperatørerne sikrer, hvor det er hensigtsmæssigt gennem deres organisationer og i samarbejde med organisationer repræsentative for handicappede eller bevægelseshæmmede, at der findes eller fastsættes ikke-diskriminerende adgangsbetingelser for befordring af handicappede og bevægelseshæmmede samt disses ledsagere. Der gives efter anmodning meddelelse om adgangsbetingelserne til de nationale håndhævelsesorganer.

2. Transportører og terminaloperatører gør adgangsbetingelserne i stk. 1 offentligt tilgængelige fysisk eller på internettet, efter anmodning i tilgængelige formater, og på de samme sprog, hvorpå oplysninger normalt gives til alle passagerer. Der skal tages særligt hensyn til handicappedes og bevægelseshæmmedes behov.

3. Rejsearrangører stiller de adgangsbetingelser i stk. 1 til rådighed, som finder anvendelse på rejser, der indgår i pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure, som de tilrettelægger, sælger eller udbyder til salg.

4. Transportører, rejseagenter og rejsearrangører sikrer, at alle relevante oplysninger, herunder onlinereservation og -information, om befordringsbetingelserne, oplysninger om rejsen samt adgangsbetingelserne er til rådighed i en form, der er egnet og tilgængelig for handicappede og bevægelseshæmmede. Personer med behov for assistance skal modtage bekræftelse på en sådan assistance via tilgængelige midler, herunder elektroniske midler og Short Message Service (sms).

Artikel 10

Ret til assistance i havne og om bord på skibe

Transportører og terminaloperatører yder, inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder, gratis assistance til handicappede og bevægelseshæmmede som fastsat i bilag II og

III i havne, herunder ved ind- og udskibning, og om bord på skibe, jf. dog adgangsbetingelserne i artikel 9, stk. 1. Assistenten tilpasses om muligt den handicappedes eller bevægelseshæmmedes individuelle behov.

Artikel 11

Betingelser for ydelse af assistance

1. Transportører og terminaloperatører yder, inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder, assistance til handicappede og bevægelseshæmmede som fastsat i artikel 10 forudsat at:

a) transportøren eller terminaloperatøren får besked via tilgængelige midler, herunder elektroniske midler og sms, om den pågældendes behov for assistance senest 48 timer, før der er behov for den, medmindre passageren og transportøren eller terminaloperatøren har indgået aftale om et kortere tidsrum, og

b) den handicappede eller den bevægelseshæmmede møder op i havnen eller på det angivne sted, jf. artikel 12, stk. 3:

i) på det tidspunkt, transportøren skriftligt har angivet, og som højst må være 60 minutter før det offentliggjorte indskibningstidspunkt

ii) senest 60 minutter før det offentliggjorte afgangstidspunkt, hvis der ikke er angivet noget indskibningstidspunkt, medmindre passageren og transportøren eller terminaloperatøren har indgået aftale om et kortere tidsrum.

2. Handicappede og bevægelseshæmmede skal, når de reserverer eller forhåndskøber deres billet, i tillæg til stk. 1 give transportøren besked om deres særlige behov med hensyn til kabytsfaciliteter, siddepladser eller tjenesteydelser eller deres behov for at medbringe medicinsk udstyr, hvis de har kendskab til behovene på dette tidspunkt.

3. Der kan altid gives besked i henhold til stk. 1, litra a), og stk. 2 til den rejseagent eller rejsearrangør, hos hvem billetten er købt. Når billetten gælder for flere rejser, er én meddelelse tilstrækkelig, forudsat at der gives passende oplysninger om planlægningen af de efterfølgende rejser. Passageren modtager en bekræftelse, der angiver, at der er givet besked om behovet for assistance i overensstemmelse med kravene i stk. 1, litra a), og stk. 2.

4. Hvis der ikke modtages besked i overensstemmelse med stk. 1, litra a), og stk. 2, træffer transportøren og terminaloperatøren alle rimelige foranstaltninger for at yde den handicappede eller den bevægelseshæmmede tilstrækkelig assistance til, at vedkommende kan komme om bord, komme i land og sejle med skibet.

5. Når en handicappet eller en bevægelseshæmmet er ledsaget af en anerkendt servicehund, skal der sørges for plads til denne hund sammen med personen, forudsat at der er givet meddelelse herom til transportøren, rejseagenten eller rejsearrangøren i overensstemmelse med eventuelle gældende nationale regler for befordring af anerkendte servicehunde om bord på passagerskibe.

Artikel 12

Modtagelse af meddelelser og udpegning af mødesteder

1. Transportører, terminaloperatører, rejseagenter og rejsearrangører træffer alle nødvendige foranstaltninger i forbindelse med anmodning om og modtagelse af besked i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a), og artikel 11, stk. 2. Denne forpligtelse gælder alle salgssteder, også ved telefonsalg og salg over internettet.

2. Hvis rejseagenter eller rejsearrangører modtager den i stk. 1 omhandlede meddelelse, skal de, inden for deres normale kontortider, straks videregive denne oplysning til transportøren eller terminaloperatøren.

3. Transportører og terminaloperatører udpeger et sted inden for eller uden for havneterminalerne, hvor handicappede og bevægelseshæmmede kan melde deres ankomst og anmode om assistance. Dette sted skal være klart markeret og stille de vigtigste oplysninger om havneterminalen og den assistance, der kan ydes, til rådighed i en tilgængelig form.

Artikel 13

Kvalitetsstandarder for assistance

1. Terminaloperatører og transportører, der driver havneterminaler eller har udført passagersejladser med flere end 100 000 erhvervs-mæssige passagerbevægelser i alt i det foregående kalenderår, fastsætter, inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder, kvalitetsstandarder for den i bilag II og III omhandlede assistance og fastlægger, hvor det er hensigtsmæssigt gennem deres organisationer, de ressourcer, der er nødvendige til opfyldelse af disse standarder, i samarbejde med organisationer repræsentative for handicappede og bevægelseshæmmede.

2. Ved fastsættelsen af sådanne standarder tages der fuldt hensyn til internationalt anerkendte politikker og adfærdskodekser til lettelse af befordringen af handicappede og bevægelseshæmmede, især IMO's henstilling om konstruktion og drift af passagerskibe, så de imødekommer ældres og handicappedes behov.

3. Terminaloperatører og transportører gør de kvalitetsstandarder, der er omhandlet i stk. 1, offentligt tilgængelige fysisk eller på internettet i en tilgængelig form og på de samme sprog, som oplysninger normalt gives til alle passagerer på.

Artikel 14

Uddannelse og instruktion

Med forbehold af den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold og bestemmelser vedtaget i henhold til den reviderede konvention om sejlads på Rhinen og konventionen om sejlads på Donau udarbejder transportørerne og, hvis det er relevant, terminaloperatørerne handicaprelaterede uddannelsesprocedurer, herunder instruktioner, og sørger for:

- a) at deres eget personale og det personale, der er ansat af eventuelle andre involverede parter, som yder direkte assistance til handicappede eller bevægelseshæmmede, er uddannet eller har modtaget instruktion som beskrevet i bilag IV, del A og B
- b) at deres eget personale, som på anden måde er ansvarligt for reservation og billetsalg eller ind- og udskibning, herunder det personale, der er ansat af eventuelle andre involverede parter, er uddannet eller har modtaget instruktion som beskrevet i bilag IV, del A, og
- c) at de i litra a) og b) nævnte personalekategorier vedligeholder deres kompetencer f.eks. ved hjælp af instruktioner eller genopfriskningskurser, hvor det er nødvendigt.

Artikel 15

Erstatning for bevægelseshjælpemidler eller andre specifikke hjælpemidler

1. Transportører og terminaloperatører er erstatningspligtige for tab, som skyldes bortkomst eller beskadigelse af handicappedes eller bevægelseshæmmedes bevægelseshjælpemidler eller andre specifikke hjælpemidler, hvis den hændelse, der forårsager tabet, skyldes fejl eller forsømmelse fra transportørens eller terminaloperatørens side. Ved tab, som skyldes en søulykke, forudsettes fejl eller forsømmelse fra transportørens side.

2. Den erstatning, der er omhandlet i stk. 1, skal svare til enten genanskaffelsesværdien af det pågældende hjælpemiddel eller, hvor det er relevant, til udgifterne til reparation.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 392/2009 af 23. april 2009 om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer ⁽¹⁾ finder anvendelse.

4. Der skal endvidere så vidt muligt hurtigt fremskaffes midlertidige erstatningshjælpemidler, der er egnede alternativer.

⁽¹⁾ EUT L 131 af 28.5.2009, s. 24.

KAPITEL III

TRANSPORTØRENS OG TERMINALOPERATØRENS
FORPLIGTELSE VED AFBRYDELSE AF EN REJSE

Artikel 16

Underretning i tilfælde af aflyste eller forsinkede afgang

1. I tilfælde af en aflysning eller en forsinkelse i en passagersejls' eller et krydstogts afgang skal transportøren og, hvis det er relevant, terminaloperatøren underrette passagerer, der sejler fra en havne terminal, eller om muligt passagerer, der sejler fra en havn, om situationen så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest 30 minutter efter afgangstidspunktet ifølge fartplanen og om det forventede afgang- og ankomsttidspunkt, så snart sådanne oplysninger foreligger.

2. Passagerer, der ikke kan nå en befordringstilslutningsforbindelse på grund af aflysning eller forsinkelse, underrettes i rimeligt omfang af transportøren og, hvis det er relevant, terminaloperatøren om alternative forbindelser.

3. Transportøren eller, hvis det er relevant, terminaloperatøren sikrer, at handicappede og bevægelseshæmmede modtager de i stk. 1 og 2 krævede oplysninger i en tilgængelig form.

Artikel 17

Assistance i tilfælde af aflyste eller forsinkede afgang

1. Hvis en transportør med rimelighed forventer, at en passagersejls' eller et krydstogts afgang bliver aflyst eller forsinket mere end 90 minutter i forhold til det planlagte afgangstidspunkt, skal der til passagerer, der sejler fra havne terminaler, tilbydes gratis snacks, måltider eller forfriskninger i rimeligt forhold til ventetiden, forudsat at de forefindes eller kan leveres på rimelige vilkår.

2. Ved en aflysning eller en forsinket afgang, der kræver en eller flere overnatninger eller et længere ophold end, hvad passageren havde til hensigt, skal transportøren, i det omfang det er fysisk muligt, tilbyde passagerer, der sejler fra havne terminaler, gratis egnet indkvartering om bord eller på land og befordring fra havne terminalen til indkvarteringsstedet og tilbage foruden snackene, måltiderne eller forfriskningerne i stk. 1. Transportøren kan begrænse de samlede udgifter til indkvartering på land, ekskl. befordring til og fra havne terminalen og indkvarteringsstedet, til 80 EUR pr. nat for hver passager i højst tre nætter.

3. Når stk. 1 og 2 finder anvendelse, skal transportøren især være opmærksom på handicappedes og bevægelseshæmmedes samt eventuelle ledsagende personers behov.

Artikel 18

Omlægning af rejsen og tilbagebetaling i tilfælde af aflyste eller forsinkede afgang

1. Hvis en transportør med rimelighed forventer, at en passagersejls' bliver aflyst eller dens afgang fra en havne terminal forsinket mere end 90 minutter, skal passageren straks tilbydes valget mellem:

- a) omlægning af rejsen uden ekstraomkostninger under sammenlignelige betingelser til det endelige bestemmelsessted ifølge befordringskontrakten ved førstgivne lejlighed
- b) tilbagebetaling af billetprisen og, hvis det er relevant, en gratis returrejse til det første afgangssted ifølge befordringskontrakten ved førstgivne lejlighed.

2. Når en passagersejls' aflyses, eller dens afgang fra en havn er forsinket mere end 90 minutter, har passagererne ret til en sådan omlægning af rejsen eller tilbagebetaling af billetprisen fra transportørens side.

3. Der skal i henhold til stk. 1, litra b), og stk. 2 inden for syv dage ske tilbagebetaling af billetens fulde pris på købstidspunktet for den eller de dele af rejsen, der ikke er gennemført, og for den eller de dele, som allerede er foretaget, hvis rejsen ikke længere tjener noget formål i forhold til passagerens oprindelige rejseplan, enten kontant, ved elektronisk bankoverførsel, med bankanvisning eller bankcheck. Med passagerens samtykke kan tilbagebetaling af billetens fulde pris også ske i form af værdikuponer og/eller andre tjenesteydelser på et beløb, der svarer til billetens pris, hvis betingelserne er fleksible, navnlig med hensyn til gyldighedsperiode og bestemmelsessted.

Artikel 19

Kompensation for billetprisen i tilfælde af forsinket ankomst

1. Passagerer, der oplever forsinket ankomst til det endelige bestemmelsessted ifølge befordringskontrakten, kan forlange kompensation af transportøren uden at fortabe retten til befordring. Kompensationsbeløbet er på mindst 25 % af billetprisen i tilfælde af en forsinkelse på mindst:

- a) en time i tilfælde af rejser, der ifølge fartplanen varer op til fire timer
- b) to timer i tilfælde af rejser, der ifølge fartplanen varer mere end fire timer, men under otte timer
- c) tre timer i tilfælde af rejser, der ifølge fartplanen varer mere end otte timer, men under 24 timer, eller
- d) seks timer i tilfælde af rejser, der ifølge fartplanen varer mere end 24 timer.

Hvis forsinkelsen overstiger det dobbelte af den tid, der er anført i litra a) til d), er kompensationsbeløbet på 50 % af billetprisen.

2. Passagerer, der har abonnementskort eller periodekort, og som rammes af gentagne forsinkede ankomster i kortets gyldighedsperiode, kan søge om passende kompensation i overensstemmelse med transportørens kompensationsordninger. Disse ordninger angiver kriterierne for definition af forsinket ankomst og beregning af kompensation.

3. Kompensationen beregnes i forhold til den pris, passageren faktisk har betalt for den forsinkede passagersejls.

4. Når befordringen gælder en returrejse, beregnes kompensationen for forsinket ankomst på enten ud- eller returrejsen i forhold til halvdelen af den pris, der er betalt for befordring med den pågældende passagersejls.

5. Kompensationen betales senest én måned efter indgivelse af kompensationsanmodningen. Kompensationen kan udbetales i form af værdikuponer og/eller andre tjenesteydelser, forudsat at betingelserne er fleksible, navnlig med hensyn til gyldighedsperiode og bestemmelsessted. Kompensationen udbetales i penge på passagerens anmodning.

6. Kompensationen for billetprisen kan ikke reduceres ved fradrag af transaktionsudgifter såsom gebyrer og udgifter til telefon eller frimærker. Transportørerne kan indføre en minimumsgrænse, hvorunder kompensation ikke udbetales. Denne grænse må ikke være over 6 EUR.

Artikel 20

Undtagelser

1. Artikel 17, 18 og 19 finder ikke anvendelse på passagerer med åbne billetter, så længe afgangstidspunktet ikke er angivet, medmindre de har abonnementskort eller periodekort.

2. Artikel 17 og 19 finder ikke anvendelse, hvis passageren underrettes om aflysningen eller forsinkelsen inden billetkøbet, eller hvis aflysningen eller forsinkelsen skyldes passagerens fejl.

3. Artikel 17, stk. 2, finder ikke anvendelse, hvis transportøren kan bevise, at aflysningen eller forsinkelsen skyldes vejrforhold, der bringer en sikker sejls i fare.

4. Artikel 19 finder ikke anvendelse, hvis transportøren kan bevise, at aflysningen eller forsinkelsen skyldes vejrforhold, der bringer en sikker sejls i fare, eller usædvanlige omstændigheder, der hindrer udførelsen af passagersejls, og som ikke kunne have været undgået, selv om alle rimelige forholdsregler var blevet truffet.

Artikel 21

Andre krav

Denne forordning udelukker ikke, at passagerer kan søge erstatning for tab i henhold til national lovgivning som følge af aflysning eller forsinkelse af transporttjenester ved de nationale domstole, herunder i henhold til direktiv 90/314/EØF.

KAPITEL IV

ALMINDELIGE REGLER FOR INFORMATION OG KLAGER

Artikel 22

Ret til rejseinformation

Transportører og terminaloperatører giver, inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder, under hele rejsen passagererne fyldestgørende oplysninger i en form, der er tilgængelig for alle, og på de samme sprog, som oplysninger normalt gives til alle passagerer på. Der skal tages særligt hensyn til handicappedes og bevægelseshæmmedes behov.

Artikel 23

Information om passagerernes rettigheder

1. Transportørerne, terminaloperatørerne og i påkommende tilfælde havnemyndighederne sikrer, inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder, at oplysninger om passagerers rettigheder ifølge denne forordning er offentligt tilgængelige både om bord på skibene, om muligt i havne samt i havneterminalerne. Oplysningerne stilles så vidt muligt til rådighed i en tilgængelig form og på de samme sprog, som oplysninger normalt gives til alle passagerer på. Ved udlevering af oplysningerne tages der særligt hensyn til handicappedes og bevægelseshæmmedes behov.

2. Med henblik på at opfylde det i stk. 1 omhandlede informationskrav kan transportørerne, terminaloperatørerne og i påkommende tilfælde havnemyndighederne anvende et sammendrag af bestemmelserne i denne forordning, som Kommissionen udarbejder på alle Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog og stiller til rådighed for dem.

3. Transportørerne, terminaloperatørerne og i påkommende tilfælde havnemyndighederne oplyser på en passende måde passagererne om bord på skibene, om muligt i havne samt havneterminalerne om kontaktoplysningerne for det håndhævelsesorgan, som den pågældende medlemsstat har udpeget i henhold til artikel 25, stk. 1.

*Artikel 24***Klager**

1. Transportørerne og terminaloperatørerne skal indføre eller have en tilgængelig ordning til behandling af klager vedrørende de rettigheder og forpligtelser, der er omhandlet i denne forordning.

2. Ønsker en passager, som er omfattet af denne forordning, at indgive en klage til transportøren eller terminaloperatøren, skal dette ske inden for to måneder fra den dag, hvor sejladsen blev udført eller skulle have været udført. Transportøren eller terminaloperatøren skal inden for en måned efter modtagelsen af klagen give besked til passageren om, hvorvidt klagen er imødekommet, er blevet afvist eller stadig er under behandling. Det endelige svar skal gives højst to måneder efter modtagelsen af en klage.

KAPITEL V

HÅNDHÆVELSE OG NATIONALE HÅNDHÆVELSESORGANER*Artikel 25***Nationale håndhævelsesorganer**

1. Hver medlemsstat udpeger et nyt eller et eksisterende organ eller nye eller eksisterende organer, der har ansvaret for håndhævelse af denne forordning for så vidt angår passagersejladser og krydstogter fra havne, som er beliggende på medlemsstatens område, og passagersejladser fra et tredjeland til sådanne havne. Hvert organ træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes.

Hvert organ skal med hensyn til organisation, finansiering, retlig form og beslutningstagning være uafhængigt af kommercielle interesser.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilket organ eller hvilke organer der er udpeget i overensstemmelse med denne artikel.

3. Enhver passager kan indgive en klage i overensstemmelse med national lovgivning over en påstået overtrædelse af denne forordning til det kompetente organ, som er udpeget i medfør af stk. 1, eller til ethvert andet kompetent organ, som er udpeget af en medlemsstat. Det kompetente organ giver inden for en rimelig frist passagererne et begrundet svar på deres klage.

Medlemsstaterne kan beslutte:

a) at passageren i første omgang skal indgive den klage, der er omfattet af denne forordning, til transportøren eller terminaloperatøren, og/eller

b) at det nationale håndhævelsesorgan eller et andet kompetent organ, som medlemsstaten har udpeget, fungerer som appelinstans for klager, som der ikke er fundet en løsning på i henhold til artikel 24.

4. De medlemsstater, der har valgt at undtage visse sejlads i henhold til artikel 2, stk. 4, sikrer, at der findes en tilsvarende mekanisme for håndhævelse af passagerernes rettigheder.

*Artikel 26***Rapport om håndhævelse**

Senest den 1. juni 2015 og hvert andet år derefter offentliggør de håndhævelsesorganer, der er udpeget i medfør af artikel 25, en rapport om deres virksomhed i de foregående to kalenderår, som navnlig indeholder en beskrivelse af, hvad der er gjort for at iværksætte bestemmelserne i denne forordning, nærmere oplysninger om anvendte sanktioner samt statistikker over klager og anvendte sanktioner.

*Artikel 27***Samarbejde mellem håndhævelsesorganer**

De nationale håndhævelsesorganer som omhandlet i artikel 25, stk. 1, udveksler oplysninger om deres arbejde, beslutningstagningsprincipper og praksis, i det omfang det er nødvendigt for en sammenhængende anvendelse af denne forordning. Kommissionen bistår dem med dette arbejde.

*Artikel 28***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af denne forordnings bestemmelser, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og foranstaltninger senest den 18. december 2012 og underretter den hurtigst muligt om alle senere ændringer.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 29***Rapport**

Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om denne forordnings anvendelse og virkninger senest den 19. december 2015. Om fornødent ledsages rapporten af forslag til retsakter om mere detaljeret iværksættelse af forordningens bestemmelser eller om ændring af den.

Artikel 30

Ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004

I bilaget til forordning (EF) nr. 2006/2004 tilføjes følgende punkt:

»18. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 af 24. november 2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje (*).

(*) EUT L 334 af 17.12.2010, s. 1.«

Artikel 31

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 18. december 2012.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. november 2010.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne
O. CHASTEL
Formand

BILAG I

RET TIL TILBAGEBETALING ELLER OMLÆGNING AF REJSEN FOR HANDICAPPEDE OG BEVÆGELSESHÆMMEDE, JF. ARTIKEL 8

1. Når der henvises til dette bilag, tilbydes handicappede og bevægelseshæmmede valget mellem følgende:
 - a) — tilbagebetaling inden for syv dage af billetens fulde pris på købstidspunktet for den eller de dele af rejsen, der ikke er gennemført, og for den eller de dele, som allerede er foretaget, hvis rejsen ikke længere tjener noget formål i forhold til passagerens oprindelige rejseplan, enten kontant, ved elektronisk bankoverførsel, med bankvisning eller bankcheck, samt, hvis det er relevant
 - en returrejse til vedkommendes første afgangssted ved førstgivne lejlighed, eller
 - b) omlægning af rejsen til det endelige bestemmelsessted ifølge befordringskontrakten, uden ekstraomkostninger og under sammenlignelige betingelser, ved førstgivne lejlighed, eller
 - c) omlægning af rejsen til det endelige bestemmelsessted ifølge befordringskontrakten, under sammenlignelige betingelser, på en senere dato efter passagerens eget valg, hvis der er ledige pladser.
 2. Punkt 1, litra a), gælder også for passagerer, hvis rejser er en del af en pakkerejse, medmindre retten til tilbagebetaling følger af direktiv 90/314/EØF.
 3. Hvis en by, et byområde eller en region betjenes af flere havne, og en transportør tilbyder en passager en rejse til en alternativ havn i forhold til den, som reservationen gælder for, betaler transportøren omkostningerne ved at overføre passageren fra den alternative havn enten til den havn, som reservationen blev foretaget til, eller til et andet nærliggende bestemmelsessted efter aftale med passageren.
-

BILAG II

ASSISTANCE I HAVNE, HERUNDER VED IND- OG UDSKIBNING, JF. ARTIKEL 10 OG 13

1. Assistance og arrangementer, som gør det muligt for handicappede og bevægelseshæmmede
 - at melde deres ankomst til havneterminalen eller om muligt til havnen og anmode om assistance
 - at komme fra ankomststedet til en eventuel indtjekningskranke eller til skibet
 - at tjekke ind og registrere eventuel bagage, hvis det er nødvendigt
 - at komme fra en eventuel indtjekningskranke til skibet gennem udrejse- og sikkerhedskontrollen
 - at komme om bord på skibet under anvendelse af elevator eller kørestol eller med anden fornøden assistance, alt efter behov
 - at komme fra skibets dør til deres pladser/områder
 - at henstille og afhente bagage på skibet
 - at komme fra deres pladser til skibets dør
 - at komme fra borde under anvendelse af elevator eller kørestol eller med anden fornøden assistance, alt efter behov
 - at afhente eventuel bagage og fortsætte gennem indrejse- og toldkontrollen
 - at komme fra bagagehallen eller udskibningsstedet til et udpeget udgangssted
 - at komme til at benytte eventuelle toiletfaciliteter, alt efter behov.
 2. Assisteres en handicappet eller en bevægelseshæmmed af en ledsagende person, skal denne person efter anmodning have adgang til at yde den fornødne assistance i havnen og ved ind- og udskibning.
 3. Håndtering af alle nødvendige bevægelseshjælpemidler, herunder hjælpemidler som f.eks. elektriske kørestole.
 4. Midlertidig erstatning af beskadigede eller bortkomne bevægelseshjælpemidler med hjælpemidler, som er egnede alternativer.
 5. I givet fald groundhandling af anerkendte servicehunde.
 6. Formidling af information, der er nødvendig for ind- og udskibning, i en tilgængelig form.
-

*BILAG III***ASSISTANCE OM BORD PÅ SKIBE, JF. ARTIKEL 10 OG 13**

1. Befordring af anerkendte servicehunde om bord på skibet under iagttagelse af nationale regler.
 2. Befordring af medicinsk udstyr og bevægelseshjælpemidler, der er nødvendige for den handicappede eller den bevægelseshæmmede, herunder elektriske kørestole.
 3. Formidling af væsentlige oplysninger, der vedrører en rute, i en tilgængelig form.
 4. Alle rimelige foranstaltninger for at tilpasse siddepladsen efter den handicappedes eller den bevægelseshæmmedes behov efter anmodning, med forbehold af sikkerhedskravene, og for så vidt det er muligt.
 5. Assistance til at komme til at benytte eventuelle toiletfaciliteter, alt efter behov.
 6. Assisteres en handicappet eller en bevægelseshæmmede af en ledsagende person, træffer transportøren alle rimelige foranstaltninger for at give vedkommende en siddeplads eller en kahyt ved siden af den handicappede eller den bevægelseshæmmede.
-

BILAG IV

HANDICAPRELATERET UDDANNELSE, HERUNDER INSTRUKTION, JF. ARTIKEL 14

A. Handicapbevidstgørende uddannelse, herunder instruktion

Handicapbevidstgørende uddannelse, herunder instruktion, omfatter:

- opmærksomhed og hensigtsmæssig adfærd over for passagerer med fysisk, sensorisk (syn og hørelse) eller skjult handicap eller indlæringsvanskeligheder, herunder konstatering af, hvad personer med reduceret mobilitet, orienteringsevne og kommunikationsevne selv er i stand til at gøre
- de barrierer, som står i vejen for handicappede og bevægelseshæmmede, herunder holdningsmæssige barrierer, omgivelsesmæssige/konkrete barrierer og organisationsmæssige barrierer
- anerkendte servicehunde, herunder deres rolle og behov
- hvordan uventede situationer håndteres
- interpersonelle færdigheder og kommunikationsmetoder i relation til hørehæmmede, synshæmmede eller talehæmmede og personer med indlæringsvanskeligheder
- generel viden om IMO's retningslinjer vedrørende henstillingen om konstruktion og drift af passagerskibe, så de imødekommer ældres og handicappedes behov.

B. Uddannelse, herunder instruktion, i handicapassistance

Uddannelse, herunder instruktion, i handicapassistance omfatter:

- hvordan en kørestolsbruger hjælpes op af og ned i kørestolen
 - færdigheder i at assistere handicappede og bevægelseshæmmede, der rejser med en anerkendt servicehund, herunder sådanne hundes rolle og behov
 - teknikker til at ledsage synshæmmede passagerer og til håndtering og befordring af anerkendte servicehunde
 - kendskab til de typer hjælpemidler, som kan være til assistance for handicappede og bevægelseshæmmede, og viden om, hvordan sådanne hjælpemidler håndteres forsigtigt
 - brugen af de benyttede hjælpemidler til ind- og udskibning og viden om, hvilke procedurer for assistance til ind- og udskibning der tilgodeser handicappedes og bevægelseshæmmedes sikkerhed og værdighed
 - viden om, at assistance skal ydes på sikker og professionel måde. Desuden opmærksomhed på, at nogle handicappede og bevægelseshæmmede kan føle sig sårbare under rejser, da de er afhængige af at få assistance
 - kendskab til førstehjælp.
-

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2010/75/EU

af 24. november 2010

**om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening)
(omarbejdning)
(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der skal foretages en række væsentlige ændringer i Rådets direktiv 78/176/EØF af 20. februar 1978 om affald fra titandioxidindustrien ⁽⁴⁾, Rådets direktiv 82/883/EØF af 3. december 1982 om metoder til overvågning af og kontrol med miljøer, der berøres af udledninger fra titandioxidindustrien ⁽⁵⁾, Rådets direktiv 92/112/EØF af 15. december 1992 om fastsættelse af nærmere regler for harmonisering af programmer for nedbringelse af forureningen fra affald fra titandioxidindustrien med henblik på at bringe den til ophør ⁽⁶⁾, Rådets direktiv 1999/13/EF af 11. marts 1999 om begrænsning af emissionen af flygtige

organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg ⁽⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald ⁽⁸⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg ⁽⁹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽¹⁰⁾. Af klarhedshensyn bør disse direktiver omarbejdes.

(2) For at forebygge, mindske og så vidt muligt eliminere forurening fra industrielle aktiviteter i overensstemmelse med principperne om, at forureneren betaler, og om forebyggelse af forurening må der fastlægges en samlet ramme for kontrol med de vigtigste industrielle aktiviteter, hvor der fortrinsvis gribes ind ved kilden, og hvor det sikres, at naturressourcerne forvaltes forsigtigt, og idet der om fornødent tages hensyn til den samfundsøkonomiske situation og de specifikke lokale forhold på det sted, hvor de industrielle aktiviteter finder sted.

(3) Særskilte strategier til bekæmpelse af emissioner til luft, vand eller jord hver for sig vil kunne fremme overførsel af forurening fra et miljømedium til et andet frem for at beskytte miljøet som helhed. Derfor bør der fastlægges en helhedsstrategi for integreret forebyggelse og bekæmpelse af emissioner til luft, vand og jord og for affaldshåndtering, energieffektivitet og uheldsforebyggelse. En sådan strategi vil også bidrage til at skabe lige konkurrencevilkår i EU ved at tilpasse kravene til miljøeffektivitet for industrianlæg.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 4.8.2009, s. 46.

⁽²⁾ EUT C 325 af 19.12.2008, s. 60.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 10.3.2009 (EUT C 87 E, af 1.4.2010, s. 191) og Rådets førstebehandlingsholdning af 15.2.2010 (EUT C 107 E af 27.4.2010, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 7.7.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.11.2010.

⁽⁴⁾ EFT L 54 af 25.2.1978, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT L 378 af 31.12.1982, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 409 af 31.12.1992, s. 11.

⁽⁷⁾ EFT L 85 af 29.3.1999, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.

⁽⁹⁾ EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT L 24 af 29.1.2008, s. 8.

- (4) Forskrifterne vedrørende industrianlæg bør revideres for at forenkle og tydeliggøre de nuværende bestemmelser, mindske unødige administrative byrder og gennemføre konklusionerne i Kommissionens meddelelse af 21. september 2005 om temastrategien for luftforurening, af 22. september 2006 om temastrategien for jordbundsbeskyttelse og af 21. december 2005 om temastrategien for affaldsforebyggelse og -genanvendelse, der blev vedtaget som opfølgning af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram⁽¹⁾. I disse meddelelser er der opstillet mål for beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet, der ikke kan opfyldes uden yderligere reduktioner af emissionerne fra industrielle aktiviteter.
- (5) For at sikre, at forurening forebygges og bekæmpes, bør hvert enkelt anlæg kun kunne drives, hvis det er i besiddelse af en godkendelse eller, for visse anlæg og aktiviteter, der benytter organiske opløsningsmidler, kun hvis det er i besiddelse af en godkendelse eller er registreret.
- (6) Medlemsstaterne bestemmer selv fremgangsmåden for at tildele anlæggenes driftsledere ansvar, forudsat at dette direktiv overholdes. Medlemsstaterne vil kunne vælge at give godkendelse til én ansvarlig driftsleder for hvert anlæg eller fordele ansvaret mellem flere driftsledere for forskellige dele af anlægget. Hvis en medlemsstat nuværende retlige system fastsætter, at der kun er én ansvarlig driftsleder for hvert anlæg, kan den beslutte at bibeholde dette system.
- (7) For at lette udstedelsen af godkendelser bør medlemsstaterne kunne fastsætte krav til visse kategorier af anlæg i almindelige bindende forskrifter.
- (8) Det er vigtigt at forebygge uheld og hændelser samt begrænse deres følger. Ansvar i forbindelse med miljømæssige følger af uheld og hændelser henhører under den relevante nationale lovgivning og i givet fald anden relevant EU-lovgivning.
- (9) For at undgå dobbeltregulering bør godkendelser for anlæg, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet⁽²⁾, ikke fastsætte emissionsgrænseværdier for direkte emissioner af de drivhusgasser, som er anført i bilag I til nævnte direktiv, medmindre det er nødvendigt for at sikre mod betydelig lokal forurening, eller anlægget er udelukket fra denne ordning.
- (10) I henhold til artikel 193 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) forhindrer dette direktiv ikke medlemsstaterne i at opretholde eller indføre strengere beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. krav til drivhusgasemissioner, forudsat at sådanne foranstaltninger er forenelige med traktaterne, og Kommissionen er blevet underrettet.
- (11) Driftslederne bør indgive ansøgninger om godkendelse med de informationer, der er nødvendige for, at den kompetente myndighed kan fastsætte godkendelsesvilkårene. Når driftslederne indgiver ansøgning om godkendelse, bør de kunne udnytte oplysninger, der er fremkommet ved anvendelse af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽³⁾ og Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer⁽⁴⁾.
- (12) En godkendelse bør omfatte alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at opnå et højt niveau for beskyttelse af miljøet som helhed og for at sikre, at anlægget drives efter de generelle principper for driftslederens grundlæggende forpligtelser. Godkendelsen bør desuden indeholde emissionsgrænseværdier for forurenende stoffer eller tilsvarende parametre eller tekniske foranstaltninger, relevante krav om jordbunds- og grundvandsbeskyttelse samt overvågningskrav. Godkendelsesvilkårene bør fastsættes ud fra den bedste tilgængelige teknik.
- (13) For at bestemme den bedste tilgængelige teknik, og for at mindske skævheder i Unionen, hvad angår omfanget af emissioner fra industrielle aktiviteter, bør der udarbejdes, revideres og om nødvendigt ajourføres referencedokumenter for den bedste tilgængelige teknik (BAT-referencedokumenter) ved hjælp af en udveksling af informationer med de berørte parter, og de centrale elementer i BAT-referencedokumenter (BAT-konklusioner), som vedtages ved udvalgsprocedure. Kommissionen bør i den forbindelse gennem udvalgsproceduren give vejledning om dataindsamlingen, om udfærdigelsen af BAT-referencedokumenter og om sikringen af deres kvalitet. BAT-konklusionerne bør lægges til grund ved fastsættelsen af godkendelsesvilkår. De kan suppleres med andre kilder. Kommissionen bør stille mod at ajourføre BAT-referencedokumenterne senest otte år efter offentliggørelsen af den foregående udgave.

⁽¹⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 22.

⁽³⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

⁽⁴⁾ EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13.

- (14) For at sikre en effektiv og aktiv udveksling af informationer, der fører til BAT-referencedokumenter af høj kvalitet, bør Kommissionen oprette et forum, der fungerer på en gennemsigtig måde. Der bør indføres praktiske ordninger for udveksling af informationer og BAT-referencedokumenters tilgængelighed, især for at sikre, at medlemsstaterne og de berørte parter fremsender informationer, der er tilstrækkelige med hensyn til kvalitet og kvantitet, og som er baseret på etablerede retningslinjer, for at give mulighed for at finde frem til den bedste tilgængelige teknik og ny teknik.
- (15) Det er vigtigt at sikre de kompetente myndigheder tilstrækkelig fleksibilitet, så de kan fastsætte emissionsgrænseværdier, der sikrer, at emissionerne under normale driftsvilkår ikke overstiger de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik. Den kompetente myndighed kan for at nå dette mål fastsætte emissionsgrænser, der adskiller sig fra de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik for så vidt angår anvendte værdier, tidsrum og referencevilkår, når blot det ved hjælp af resultaterne af emissionsovervågningen kan påvises, at emissionerne ikke har oversteget de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik. Overholdelse af de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i godkendelserne, resulterer i emissioner, der ligger under disse emissionsgrænseværdier.
- (16) Den kompetente myndighed bør kunne tage hensyn til særlige forhold, hvis anvendelse af de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik, vil medføre uforholdsmæssigt store omkostninger sammenlignet med miljøfordelene, ved at fastsætte emissionsgrænseværdier, der afviger fra de pågældende niveauer. Sådanne afvigelser bør baseres på en vurdering, hvor der tages hensyn til veldefinerede kriterier. De emissionsgrænseværdier, der er fastsat i dette direktiv, bør ikke overskrides. Under alle omstændigheder bør der ikke forårsages betydelig forurening, og der bør som helhed opnås et højt miljøbeskyttelsesniveau.
- (17) Den kompetente myndighed bør også kunne dispensere midlertidigt fra de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik, med det formål at give driftslederne mulighed for at afprøve ny teknik med potentiale for et generelt højere miljøbeskyttelsesniveau eller mindst samme miljøbeskyttelsesniveau og større omkostningsbesparelser i forhold til den eksisterende bedste tilgængelige teknik.
- (18) Ændringer af et anlæg kan føre til øget forurening. Driftslederne bør underrette den kompetente myndighed om planlagte ændringer, der vil kunne belaste miljøet. Væsentlige ændringer af anlæg, der kan medføre betydelige negative virkninger for menneskers sundhed eller miljøet, bør ikke gennemføres, før end ændringen er godkendt i henhold til dette direktiv.
- (19) Spredning af gødning bidrager i betydelig grad til forurenende emissioner i luften og i vandet. For at opfylde målene i temastrategien for luftforurening og EU-lovgivningen om vandbeskyttelse er det nødvendigt, at Kommissionen på ny overvejer behovet for at indføre den bedst egnede kontrol af disse emissioner gennem anvendelse af den bedste tilgængelige teknik.
- (20) Intensivt fjerkræ- og kvægopdræt bidrager markant til emissioner af forurenende stoffer til luft og vand. For at opfylde målene i temastrategien for luftforurening og i EU-lovgivningen om vandbeskyttelse er det nødvendigt, at Kommissionen på ny vurderer, om der er behov for at fastsætte differentierede kapacitetstærskler for forskellige arter af fjerkræ for at definere anvendelsesområdet for dette direktiv, og om der er behov for at indføre den bedst egnede kontrol af emissionerne fra bedrifter med kvægopdræt.
- (21) For at tage hensyn til udviklingen i den bedste tilgængelige teknik eller ændringer af et anlæg bør godkendelsesvilkårene jævnligt tages op til revurdering og om nødvendigt ajourføres, særlig når der vedtages nye eller ajourførte BAT-konklusioner.
- (22) I særlige tilfælde, hvor revurdering og ajourføring af godkendelsen viser, at en længere periode end fire år efter offentliggørelsen af en afgørelse om BAT-konklusionerne kan være nødvendig for at indføre ny bedst tilgængelig teknik, kan de kompetente myndigheder fastsætte en længere periode i godkendelsesvilkårene, hvis dette er begrundet ud fra kriterierne i dette direktiv.
- (23) Det er nødvendigt at sikre, at driften af et anlæg ikke forringer jordbundens og grundvandets kvalitet. Godkendelsesvilkårene bør derfor omfatte passende foranstaltninger til forebyggelse af emissioner til jordbund og grundvand og regelmæssig overvågning af disse foranstaltninger for at undgå, at der opstår lækager, udslip, hændelser eller uheld under anvendelse af udstyr eller under lagring. For at afsløre eventuel jordbunds- og grundvandsforurening på et tidligt tidspunkt og i givet fald træffe passende korrigerende foranstaltninger, inden forureningen breder sig, er overvågning af jordbund og grundvand med henblik på relevante farlige stoffer også nødvendig. Ved fastsættelsen af overvågningshyppigheden kan typen af forebyggelsesforanstaltninger og omfanget og forekomsten af overvågningen af disse foranstaltninger overvejes.

- (24) For at sikre, at driften af et anlæg ikke forringer kvaliteten af jordbunden og grundvandet, er det nødvendigt ved hjælp af en basistilstandsrapport at fastlægge jordbundens og grundvandets tilstand med hensyn til forurening. Basistilstandsrapporten bør være et praktisk redskab, der gør det muligt, så vidt det lader sig gøre, at foretage en kvantificeret sammenligning mellem tilstanden af det anlægsområde, der er beskrevet i den pågældende rapport, og anlægsområdets tilstand ved aktivitetens definitive ophør, således at det fastslås, om der har været en markant forøgelse af forureningen af jordbunden og grundvandet. Basistilstandsrapporten bør derfor indeholde informationer, der bygger på eksisterende informationer om jordbunds- og grundvandsmålinger og historiske informationer om tidligere anvendelser af anlægsområdet.
- (25) Når det vurderes, om der forekommer væsentlig jordbunds- eller grundvandsforurening forårsaget af driftslederen, hvilket vil udløse kravet om at føre anlægsområdet tilbage til den tilstand, der er beskrevet i basistilstandsrapporten, bør medlemsstaterne i overensstemmelse med princippet om, at forurenere betaler, tage hensyn til de godkendelsesvilkår, der har fundet anvendelse i den pågældende aktivitets levetid, de forureningsforebyggende foranstaltninger, der er vedtaget for anlægget, og den relative forøgelse af forurening i forhold til den forureningsbelastning, der er fastslået i basistilstandsrapporten. Ansvar i forbindelse med forurening, der ikke er forårsaget af driftslederen, henhører under den relevante nationale lovgivning og i givet fald anden relevant EU-lovgivning.
- (26) For at sikre en effektiv gennemførelse og håndhævelse af dette direktiv bør driftslederne jævnlige afgive indberetning til den kompetente myndighed om, hvordan godkendelsesvilkårene overholdes. Medlemsstaterne bør sørge for, at både driftslederen og den kompetente myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af, at dette direktiv ikke overholdes, og tilrettelægge et system af miljøinspektioner. Medlemsstaterne bør sikre, at der står tilstrækkeligt personale med de nødvendige kompetencer og kvalifikationer til rådighed til at foretage disse inspektioner effektivt.
- (27) Effektiv offentlig deltagelse i beslutningsprocessen er i overensstemmelse med Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet⁽¹⁾ nødvendig, således at borgerne får mulighed for at fremsætte synspunkter og anliggender, der kan være relevante for beslutningerne, og beslutningstagerne for at tage hensyn til dem; det vil give mere ansvarlighed i beslutningsprocessen og gøre den mere gennemskuelig, og det vil bidrage til offentlighedens opmærksomhed med hensyn til miljøspørgsmål og opbakning til de trufne beslutninger.
- Den berørte offentlighed bør have mulighed for at gå retens vej for at bidrage til beskyttelsen af retten til at leve i et miljø, der er foreneligt med personlig sundhed og velfærd.
- (28) Forbrænding af brændsel i fyringsanlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på under 50 MW bidrager i betydelig grad til forurenende emissioner i luften. For at opfylde målene i temastrategien for luftforurening er det nødvendigt, at Kommissionen på ny overvejer behovet for at indføre den bedst egnede kontrol af emissionerne fra sådanne anlæg. Disse overvejelser bør tage hensyn til de særlige forhold for fyringsanlæg, der bruges i sundhedsvæsenet, navnlig for så vidt angår disses ganske særlige anvendelse i nødsituationer.
- (29) Store fyringsanlæg er stærkt medvirkende til emissioner af forurenende stoffer i luften og påvirker dermed i høj grad menneskers sundhed og miljøet. For at mindske disse påvirkninger og arbejde frem mod efterlevelse af kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter for visse luftforurenende stoffer⁽²⁾ og mod de mål, der er opstillet i temastrategien for luftforurening, må der fastsættes strengere emissionsgrænseværdier på EU-plan for visse kategorier af fyringsanlæg og forurenende stoffer.
- (30) Kommissionen bør overveje behovet for at fastlægge emissionsgrænseværdier med gyldighed i hele Unionen og for at ændre emissionsgrænseværdierne i bilag V for visse store fyringsanlæg under hensyn til revisionen og ajourføringen af de relevante BAT-referencedokumenter. I den forbindelse bør Kommissionen overveje raffinaderiernes særlige energisystemer.
- (31) På grund af visse former for indenlandsk fast brændsels karakteristika er det hensigtsmæssigt at anvende minimumssatser for afsvovlings i stedet for emissionsgrænseværdier for svovldioxid i forbindelse med fyringsanlæg, der fyres med disse former for brændsel. Da olieskifers særlige karakteristika eventuelt ikke gør det muligt at anvende de samme svovlreduktionsteknikker eller opnå den samme afsvovlings effektivitet som ved andre former for brændsel, er det desuden hensigtsmæssigt med en lidt lavere minimumssats for afsvovlings i forbindelse med anlæg, der anvender dette brændsel.
- (32) Den kompetente myndighed bør i tilfælde af pludselige afbrydelser af forsyningerne med svovlfattigt brændstof eller gas på grund af alvorlig knaphed kunne fritage de berørte fyringsanlæg midlertidigt fra emissionsgrænseværdierne i dette direktiv.

⁽¹⁾ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 309 af 27.11.2001, s. 22.

- (33) For at begrænse forureningens negative miljøvirkninger bør den berørte driftsleder ikke drive et fyringsanlæg i mere end 24 timer efter et svigt eller en fejlfunktion i rensningsudstyret, og drift uden rensning bør ikke foregå i mere end 120 timer inden for en 12 måneders periode. De kompetente myndigheder bør dog kunne dispensere fra disse tidsgrænser, hvis hensynet til energiforsyningerne vejer tungere, eller hvis det er nødvendigt for at undgå en samlet emissionsstigning på grund af drift af et andet fyringsanlæg.
- (34) For at sikre et højt niveau for beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed og undgå overførsler af affald over grænserne til anlæg, der drives med ringere miljønormer, er det nødvendigt at fastsætte og opretholde strenge driftsvilkår, tekniske krav og emissionsgrænseværdier for anlæg, der forbrænder eller medforbrænder affald i Unionen.
- (35) Brugen af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg medfører emissioner af organiske forbindelser i luften, som bidrager til den lokale og grænseoverskridende dannelse af fotokemiske oxidanter, der skader naturressourcer og menneskers helbred. Derfor er det nødvendigt at forebygge brug af organiske opløsningsmidler og at stille krav om overholdelse af emissionsgrænseværdier for organiske forbindelser og af passende driftsvilkår. Det bør tillades driftsledere at overholde kravene i et reduktionsprogram i stedet for at overholde emissionsgrænseværdierne i dette direktiv, hvis andre foranstaltninger, såsom anvendelse af produkter eller teknikker, hvortil der kun bruges få eller ingen opløsningsmidler, giver alternative muligheder for at opnå en tilsvarende emissionsreduktion.
- (36) Anlæg, hvor der fremstilles titandioxid, kan medføre betydelig forurening af luft og vand. For at mindske disse belastninger må der fastsættes strengere emissionsgrænseværdier på EU-plan for visse forurenende stoffer.
- (37) For så vidt angår inddragelsen af anlæg til fremstilling af keramiske produkter under anvendelsesområdet for de nationale love og administrative bestemmelser, der vedtages for at overholde dette direktiv, på grundlag af de nationale industrisektors særlige kendetegn og med henblik på at afklare fortolkningen af anvendelsesområdet bør medlemsstaterne beslutte, om de vil anvende både kriteriet for produktionskapacitet og for ovenkapacitet eller blot et af de to kriterier.
- (38) For at forenkle indberetningen og nedbringe unødvendige administrative byrder bør Kommissionen fastlægge metoder til at koordinere den måde, hvorpå informationer stilles til rådighed i medfør af dette direktiv, med de øvrige krav i EU-lovgivningen, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer ⁽¹⁾.
- (39) For at sikre ensartede gennemførelsesbetingelser bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage retningslinjer for indsamlingen af data, for udarbejdelsen af BAT-referencedokumenter og for disses kvalitetssikring, herunder egnetheden af deres indhold og format, til at vedtage beslutninger om BAT-konklusioner, til at fastsætte detaljerede bestemmelser for fastlæggelsen af opstarts- og nedlukningsperioder og for nationale overgangsplaner for store fyringsanlæg samt til at fastlægge type, format og hyppighed for de informationer, medlemsstaterne skal stille til rådighed for Kommissionen. I henhold til artikel 291 i TEUF skal der på forhånd ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure fastsættes generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser. Indtil vedtagelsen af denne nye forordning, finder Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾ fortsat anvendelse, bortset fra forskriftsproceduren med kontrol, som ikke finder anvendelse.
- (40) Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på fastsættelse af datoen for, hvornår kontinuerlige målinger af emissioner til luft af tungmetaller, dioxiner og furaner skal påbegyndes, og tilpasning af visse dele af bilag V, VI og VII til den videnskabelige og tekniske udvikling. For så vidt angår affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg kan dette bl.a. omfatte opstilling af kriterier for dispensation fra kravet om løbende overvågning af de samlede støvemissioner. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer i forbindelse med sit forberedende arbejde, herunder også på ekspertniveau.
- (41) For at modvirke omfattende miljøforurening, f.eks. fra tungmetaller og dioxiner og furaner, bør Kommissionen, på grundlag af en vurdering af anvendelsen af den bedste tilgængelige teknik til bestemte aktiviteter eller af virkningen af disse aktiviteter på miljøet som helhed, fremsætte forslag om mindstekrav gældende for hele Unionen for emissionsværdier eller om regler om overvågning og overholdelse.
- (42) Medlemsstaterne bør fastsætte de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og sikre, at de anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

⁽¹⁾ EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(43) For at give bestående anlæg den nødvendige tid til at tilpasse sig teknisk til de nye krav i dette direktiv, bør nogle af de nye krav først finde anvendelse på disse anlæg, når der er gået en vis tid efter den dato, fra hvilken dette direktiv finder anvendelse. For fyringsanlæg skal der være tilstrækkelig tid til at installere det rensningsudstyr, der er nødvendigt for at overholde emissionsgrænseværdierne i bilag V.

(44) Målene for dette direktiv, nemlig at sikre et højt niveau af miljøbeskyttelse og en forbedring af miljøkvaliteten, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan, fordi forurening fra industrielle aktiviteter har grænseoverskridende karakter, derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(45) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Dette direktiv søger særlig at fremme anvendelsen af artikel 37 i chartret.

(46) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør begrænses til de bestemmelser, der udgør en indholdsmæssig ændring i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de uændrede bestemmelser følger af de tidligere direktiver.

(47) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til både i egen og Unionens interesse at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.

(48) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne, der er anført i bilag IX, del B —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter regler om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening fra industrielle aktiviteter.

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

Det fastsætter også regler, der er udformet for at forebygge eller, hvis dette ikke er muligt, at begrænse udledninger til luft, vand og jord samt forebygge, at der opstår affald, for generelt at nå et højt miljøbeskyttelsesniveau.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på industrielle aktiviteter, der medfører forurening som anført i kapitel II til VI.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på forskningsaktiviteter, udviklingsaktiviteter eller afprøvning af nye produkter og processer.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv gælder følgende definitioner:

- 1) »stof«: grundstoffer og kemiske forbindelser, undtagen:
 - a) radioaktive stoffer som defineret i artikel 1 i Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling ⁽²⁾
 - b) genetisk modificerede mikroorganismer som defineret i artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/41/EF af 6. maj 2009 om indsluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer ⁽³⁾
 - c) genetisk modificerede organismer som defineret i artikel 2, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer ⁽⁴⁾
- 2) »forurening«: direkte eller indirekte udledning som følge af menneskelige aktiviteter af stoffer, rystelser, varme eller støj i luft-, vand- eller jordbundsmiljøet, der kan skade menneskers sundhed, miljøets kvalitet eller materielle værdier, forringe naturfaciliteter eller forstyrre andre legitime anvendelser af miljøet

⁽²⁾ EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 125 af 21.5.2009, s. 75.

⁽⁴⁾ EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.

- 3) »anlæg«: en stationær teknisk enhed, inden for hvilken der gennemføres én eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i bilag I eller i bilag VII, del 1, og enhver anden hermed direkte forbundet aktivitet, der udføres på samme anlægsområde, er teknisk knyttet til de i de nævnte bilag opførte aktiviteter og kan påvirke emissionerne og forureningen
- 4) »emission«: direkte eller indirekte udledning til luft, vand eller jord af stoffer, rystelser, varme eller støj fra punktkilder eller diffuse kilder på anlægget
- 5) »emissionsgrænseværdi«: den emissionsmasse, udtrykt ved bestemte parametre, en bestemt koncentration og/eller et bestemt niveau, der ikke må overskrides i løbet af et eller flere givne tidsrum.
- 6) »miljøkvalitetsnorm«: den række krav, som et bestemt miljø eller en særlig del heraf skal opfylde på et bestemt tidspunkt ifølge EU-lovgivningen
- 7) »godkendelse«: en skriftlig tilladelse til at drive et anlæg eller et fyringsanlæg, affaldsforbrændingsanlæg eller affaldsmedforbrændingsanlæg eller en del heraf
- 8) »almindelige bindende forskrifter«: emissionsgrænseværdier eller andre vilkår, mindst på sektorniveau, og fastsat med henblik på direkte anvendelse til fastsættelse af godkendelsesvilkår.
- 9) »væsentlig ændring«: en ændring af et anlægs art eller funktionsmåde eller en udvidelse af et anlæg eller et fyringsanlæg, affaldsforbrændingsanlæg eller affaldsmedforbrændingsanlæg, som kan få negativ og betydelig indvirkning på menneskers sundhed eller miljøet
- 10) »bedste tilgængelige teknik«: det mest effektive og avancerede trin i udviklingen af aktiviteter og driftsmetoder, som er udtryk for en given tekniks praktiske egnethed som grundlag for emissionsgrænseværdier og andre godkendelsesvilkår med henblik på at forhindre eller, hvor dette ikke er muligt, begrænse emissionerne og indvirkningen på miljøet som helhed;
- a) »teknik«: både den anvendte teknologi og den måde, hvorpå anlæg konstrueres, bygges, vedligeholdes, drives og nedlægges
- b) »tilgængelig teknik«: teknik udviklet i en målestok, der medfører, at den pågældende teknik kan anvendes i den relevante industrisektor på økonomisk og teknisk levedygtige vilkår, idet der tages hensyn til omkostninger og fordele, uanset om teknikken anvendes eller produceres i den pågældende medlemsstat eller ej, når blot driftslederen kan disponere over teknikken på rimelige vilkår
- c) »bedste«: den mest effektive teknik til opnåelse af et højt generelt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed
- 11) »BAT-referencedokument«: et dokument, der er resultatet af den udveksling af informationer, der er tilrettelagt i henhold til artikel 13, udarbejdet med henblik på definerede aktiviteter og med beskrivelse af navnlig den anvendte teknik, gældende emissions- og forbrugsniveauer, teknik under overvejelse med henblik på fastlæggelse af den bedste tilgængelige teknik samt BAT-konklusioner og ny teknik, idet der navnlig lægges vægt på de kriterier, der er anført i bilag III
- 12) »BAT-konklusioner«: et dokument, der indeholder de dele af et BAT-referencedokument, der fastsætter konklusionerne vedrørende den bedste tilgængelige teknik, beskrivelsen af teknikken, informationer til vurdering af dens anvendelighed, de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik, den dertil knyttede overvågning, de dertil knyttede forbrugsniveauer og om nødvendigt relevante foranstaltninger til begrænsning af forureningskader på anlægsområdet
- 13) »emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik«: den række emissionsniveauer, der opnås under normale driftsvilkår ved anvendelse af en af de bedste tilgængelige teknikker eller en kombination af de bedste tilgængelige teknikker som beskrevet i BAT-konklusionerne, udtrykt som et gennemsnit over et givet tidsrum på nærmere angivne referencevilkår
- 14) »ny teknik«: en ny teknik til en industriel aktivitet, der kan medføre enten et generelt højere miljøbeskyttelsesniveau eller mindst samme miljøbeskyttelsesniveau og større omkostningsbesparelser i forhold til de eksisterende bedste tilgængelige teknikker, hvis den udvikles forretningsmæssigt
- 15) »driftsleder«: en fysisk eller juridisk person, der helt eller delvis driver eller leder et anlæg eller et fyringsanlæg, affaldsforbrændingsanlæg eller affaldsmedforbrændingsanlæg, eller som efter national lovgivning har fået overdraget den afgørende økonomiske dispositionsret over dets tekniske drift
- 16) »offentligheden«: en eller flere fysiske eller juridiske personer og i henhold til national lovgivning eller praksis disses foræninger, organisationer eller grupper
- 17) »den berørte offentlighed«: den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i beslutningsprocesser om udstedelse eller ajourføring af en godkendelse eller af vilkårene for en godkendelse; i forbindelse med denne definition anses ikke-statslige organisationer, der arbejder for at fremme miljøbeskyttelse, og som opfylder alle krav efter national lovgivning, for at have en interesse

- 18) »farlige stoffer«: stoffer eller blandinger som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger ⁽¹⁾
- 19) »basistilstandsrapport«: informationer om jordbundens og grundvandets tilstand med hensyn til forurening med relevante farlige stoffer
- 20) »grundvand«: grundvand som defineret i artikel 2, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽²⁾
- 21) »jordbund«: det øverste lag af jordskorpen, som befinder sig mellem grundfjeldet og overfladen. Jordbunden består af mineralske partikler, organisk materiale, vand, luft og levende organismer
- 22) »miljøinspektion«: alle foranstaltninger, herunder inspektion på anlægsområdet, overvågning af emissioner og kontrol af interne rapporter og opfølgingsdokumenter, verificering af egenkontrol, kontrol af den benyttede teknik og af, om miljøforvaltningen af anlægget er tilstrækkelig, der iværksættes af eller på vegne af den kompetente myndighed for at kontrollere og fremme anlæggenes overensstemmelse med godkendelsesvilkårene og, hvor det er nødvendigt, for at overvåge deres indvirkning på miljøet
- 23) »fjerkræ«: fjerkræ som defineret i artikel 2, nr. 1, i Rådets direktiv 90/539/EØF af 15. oktober 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande ⁽³⁾
- 24) »brændsel«: ethvert fast, flydende eller gasformigt brændbart stof
- 25) »fyringsanlæg«: en teknisk indretning, hvori brændsel oxyderes med henblik på anvendelse af den således frembragte varme
- 26) »skorsten«: en struktur med en eller flere røgkanaler, der udleder røggasser med henblik på udledning i luften
- 27) »driftstimer«: det tidsrum udtrykt i timer, hvor fyringsanlægget er helt eller delvis i drift og udleder emissioner i luften, bortset fra opstarts- og nedlukningsperioder
- 28) »afsvovlingssats«: forholdet i en given periode mellem den svovlmængde, der ikke afgives til luften i fyringsanlægget, og den svovlmængde, der er indeholdt i det faste brændsel, der tilføres fyringsanlægget, og som bruges i anlægget i samme periode
- 29) »indenlandsk fast brændsel«: et naturligt forekommende fast brændsel, hvormed der fyres i et fyringsanlæg specialkonstrueret til det pågældende brændsel, der udvindes lokalt
- 30) »bestemmende brændselstype«: den brændselstype, der af alle de brændselstyper, der anvendes på et blandet fyringsanlæg, der anvender destillations- og konversionsrester fra råolieraffinering til eget forbrug, alene eller sammen med andre brændselstyper, har den højeste emissionsgrænseværdi som fastsat i del 1 i bilag V eller, hvor der er tale om flere brændselstyper med samme emissionsgrænseværdi, den brændselstype, der afgiver den største termiske effekt
- 31) »biomasse«: ethvert af følgende produkter:
- produkter bestående af vegetabilsk materiale fra landbrug eller skovbrug, der kan anvendes som brændsel for at udnytte energiindholdet
 - følgende affald:
 - vegetabilsk affald fra landbrug og skovbrug
 - vegetabilsk affald fra levnedsmiddelindustrien, hvis forbrændingsvarmen udnyttes
 - fiberholdigt vegetabilsk affald fra fremstilling af jomfrupulp og fremstilling af papir fra pulp, hvis det medforbrændes på produktionsstedet, og forbrændingsvarmen udnyttes
 - korkaffald
 - træaffald undtagen træaffald, der kan indeholde halogenerede organiske forbindelser eller tungmetaller som følge af behandling med træbeskyttelsesmidler eller overfladebehandling herunder navnlig sådant træaffald fra bygge- og nedrivningsaffald
- 32) »blandet fyringsanlæg«: fyringsanlæg, hvor der kan fyres samtidig eller skiftevis med to eller flere brændselstyper
- 33) »gasturbine«: en roterende maskine, der omdanner termisk energi til mekanisk arbejde, og som hovedsagelig består af en kompressor, en termisk anordning, hvori brændslet oxyderes med henblik på at opvarme arbejdsvæsken, og en turbine
- 34) »gasmotor«: en forbrændingsmotor, der fungerer efter ottop-rincippet, og som anvender elektrisk tænding eller, når der er tale om dual-fuel-motorer, kompressionstænding til forbrænding af brændstof

⁽¹⁾ EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 303 af 31.10.1990, s. 6.

- 35) »dieselmotor«: en forbrændingsmotor, der fungerer efter dieselprikket, og som anvender kompressionstænding til forbrænding af brændstof
- 36) »lille isoleret system«: et lille isoleret system som defineret i artikel 2, nr. 26, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet ⁽¹⁾
- 37) »affald«: affald som defineret i artikel 3, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald ⁽²⁾
- 38) »farligt affald«: farligt affald som defineret i artikel 3, nr. 2, i direktiv 2008/98/EF
- 39) »blandet kommunalt affald«: husholdningsaffald samt handels-, industri- og institutionsaffald, som på grund af sin natur og sammensætning svarer til husholdningsaffald, bortset fra separat ved kilden indsamlede fraktioner, der er nævnt under pos. 20 01 i bilaget til Kommissionens beslutning 2000/532/EF ⁽³⁾, og andet affald, der er nævnt under pos. 20 02 i samme bilag
- 40) »affaldsforbrændingsanlæg«: enhver stationær eller mobil teknisk enhed og tilsvarende udstyr, der udelukkende anvendes til varmebehandling af affald med eller uden udnyttelse af forbrændingsvarmen ved forbrænding af affaldet ved oxidering såvel som ved andre varmebehandlingsprocesser såsom pyrolyse, forgasning eller nedsmeltning, hvis produkterne af denne behandling derefter forbrændes
- 41) »affaldsmedforbrændingsanlæg«: enhver stationær eller mobil teknisk enhed, hvis hovedformål er at producere energi eller fremstille materielle produkter, og som benytter affald som normalt brændsel eller tilskudsbrændsel, eller behandler affald termisk med henblik på bortskaffelse ved at forbrænde affaldet ved oxidering såvel som ved andre varmebehandlingsprocesser, såsom pyrolyse, forgasning eller nedsmeltning, hvis produkterne af denne behandling derefter forbrændes
- 42) »nominel kapacitet«: den samlede forbrændingskapacitet i de ovne, som et affaldsforbrændingsanlæg eller et affaldsmedforbrændingsanlæg består af, således som den er specificeret af konstruktøren og bekræftet af driftslederen, under hensyn til affaldets brændværdi, udtrykt ved den mængde affald, der forbrændes i timen
- 43) »dioxiner og furaner«: alle de polychlorerede dibenzo-p-dioxiner og dibenzofuraner, der er opført i bilag VI, del 2
- 44) »organisk forbindelse«: forbindelse, der mindst indeholder grundstoffet kulstof og et eller flere af stofferne brint, halogen, ilt, svovl, fosfor, silicium eller kvælstof, med undtagelse af carbonoxider og uorganiske carbonater og bicarbonater
- 45) »flygtig organisk forbindelse«: enhver organisk forbindelse og den fraktion af creosot, hvis damptryk ved 293,15 K er mindst 0,01 kPa, eller som har en tilsvarende flygtighed under de særlige anvendelsesforhold
- 46) »organisk opløsningsmiddel«: en flygtig organisk forbindelse, som anvendes til ethvert af følgende formål:
- alene eller sammen med andre agenser og uden at undergå kemisk ændring til at opløse råmateriale, produkter eller affaldsmateriale
 - som rensmiddel til opløsning af urenheder
 - som opløsningsmiddel
 - som dispergerende middel
 - som middel til justering af viskositet
 - som middel til justering af overfladespænding
 - som blødgøringsmiddel
 - som konserveringsmiddel
- 47) »overfladebehandlingsmiddel«: overfladebehandlingsmiddel som defineret i artikel 2, nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF af 21. april 2004 om begrænsning af emissioner af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse malinger og lakker samt produkter til autoreparationslakering ⁽⁴⁾.

Artikel 4

Pligt til at være i besiddelse af en godkendelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at intet anlæg eller fyringsanlæg, affaldsforbrændingsanlæg eller affaldsmedforbrændingsanlæg drives uden godkendelse.

Som undtagelse fra første afsnit kan medlemsstaterne fastsætte en procedure for registrering af anlæg, der kun er omfattet af kapitel V.

Registreringsproceduren fastsættes i en bindende akt og omfatter i det mindste en underretning fra driftslederen til den kompetente myndighed om planen om at drive et anlæg.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 37.

⁽²⁾ EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

⁽³⁾ Kommissionens beslutning 2000/532/EF af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald (EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3).

⁽⁴⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 87.

2. Medlemsstaterne kan vælge at fastsætte, at en godkendelse omfatter to eller flere anlæg eller dele af anlæg beliggende på samme anlægsområde og drevet af samme driftsleder.

Hvis en godkendelse omfatter to eller flere anlæg, skal den indeholde vilkår til sikring af, at hvert enkelt anlæg opfylder kravene i dette direktiv.

3. Medlemsstaterne kan vælge at fastsætte, at en godkendelse omfatter flere dele af et anlæg, der drives af forskellige driftsledere. I sådanne tilfælde skal godkendelsen specificere hver enkelt driftsleders ansvar.

Artikel 5

Udstedelse af en godkendelse

1. Uden at det berører andre krav i medfør af national lovgivning eller EU-lovgivningen, godkender den kompetente myndighed anlægget, hvis det opfylder kravene i dette direktiv.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at godkendelsesprocedurerne og -betingelserne koordineres fuldstændigt, hvis mere end én kompetent myndighed eller mere end én driftsleder er involveret, eller hvis der udstedes mere end én godkendelse, så der sikres en effektiv, integreret fremgangsmåde fra alle de myndigheders side, som er kompetente i forbindelse med denne procedure.

3. Ved nye anlæg eller væsentlige ændringer, hvor artikel 4 i direktiv 85/337/EØF finder anvendelse, skal alle relevante oplysninger eller konklusioner, der er fremkommet i forbindelse med anvendelsen af artikel 5, 6, 7 og 9 i nævnte direktiv, gennemgås og udnyttes som led i godkendelsesproceduren.

Artikel 6

Almindelige bindende forskrifter

Uden at det berører pligten til at være i besiddelse af en godkendelse, kan medlemsstaterne fastsætte krav til bestemte kategorier af anlæg, fyringsanlæg, affaldsforbrændingsanlæg eller affaldsmedforbrændingsanlæg, i almindelige bindende forskrifter.

Hvis der vedtages almindelige bindende forskrifter, kan godkendelsen nøjes med at henvise til dem.

Artikel 7

Hændelser og uheld

Med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader⁽¹⁾ træffer medlemsstaterne i tilfælde af hændelser eller uheld, der mærkbart berører miljøet, de nødvendige foranstaltninger for at sikre:

- a) at driftslederen straks underretter den kompetente myndighed
- b) at driftslederen straks træffer foranstaltninger til at begrænse konsekvenserne for miljøet og hindre eventuelle yderligere hændelser eller uheld
- c) at den kompetente myndighed kræver, at driftslederen træffer alle relevante supplerende foranstaltninger, som den kompetente myndighed finder nødvendige for at begrænse konsekvenserne for miljøet og hindre eventuelle yderligere hændelser eller uheld.

Artikel 8

Manglende overholdelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at godkendelsesvilkårene overholdes.

2. I tilfælde af, at godkendelsesvilkårene ikke overholdes, sikrer medlemsstaterne:

- a) at driftslederen straks underretter den kompetente myndighed
- b) at driftslederen straks træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at vilkårene hurtigst muligt atter overholdes
- c) at den kompetente myndighed kræver, at driftslederen træffer alle relevante supplerende foranstaltninger, som den kompetente myndighed finder nødvendige for, at vilkårene atter overholdes.

Hvis den manglende overholdelse af godkendelsesvilkårene medfører umiddelbar fare for menneskers sundhed eller i betydeligt omfang umiddelbart truer med at påvirke miljøet negativt, indstilles driften af anlægget, fyringsanlægget, affaldsforbrændingsanlægget eller affaldsmedforbrændingsanlægget, eller den relevante del heraf, indtil vilkårene atter overholdes i overensstemmelse med første afsnit, litra b) og c).

Artikel 9

Drivhusgasemission

1. Er drivhusgasemissioner fra et anlæg anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF i tilknytning til en aktivitet i det pågældende anlæg, skal godkendelsen ikke omfatte en emissionsgrænseværdi for direkte emissioner af denne gas, medmindre det er nødvendigt for at forhindre betydelig lokal forurening.

2. For så vidt angår aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, kan medlemsstaterne vælge ikke at fastsætte energi-effektivitetskrav for forbrændingsenheder eller andre enheder, som udsender kuldioxid på anlægsområdet.

⁽¹⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.

3. Om nødvendigt ændrer de kompetente myndigheder godkendelsen i overensstemmelse hermed.

4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på anlæg, der midlertidigt er udelukket fra ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv 2003/87/EF.

KAPITEL II

BESTEMMELSER FOR AKTIVITETER, DER ER OPFØRT I BILAG I

Artikel 10

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på de aktiviteter, der er anført i bilag I, og som i givet fald udføres i et omfang som angivet ved de kapacitetstærskler, der er anført i dette bilag.

Artikel 11

Generelle principper for driftslederens grundlæggende forpligtelser

Medlemsstaterne træffer de nødvendige bestemmelser, således at anlægget drives efter følgende principper:

- a) alle relevante foranstaltninger træffes for at forebygge forurening
- b) den bedste tilgængelige teknik anvendes
- c) der forårsages ingen væsentlig forurening
- d) affaldsproduktion forebygges i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF
- e) produceres der affald, skal det i prioriteret rækkefølge og i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF forberedes til genbrug, genanvendes, nyttiggøres, eller hvis dette er teknisk og økonomisk umuligt, bortskaffes det på en sådan måde, at enhver miljøbelastning forebygges eller begrænses
- f) energien udnyttes effektivt
- g) der træffes de nødvendige foranstaltninger for at forebygge uheld og begrænse følgerne af uheld
- h) ved endeligt ophør af aktiviteterne træffes de nødvendige foranstaltninger for at undgå al risiko for forurening og bringe anlægsområdet tilbage til den konstaterede tilfredsstillende udgangstilstand, jf. artikel 22.

Artikel 12

Ansøgning om godkendelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ansøgningerne indeholder en beskrivelse af:

- a) anlægget og dets aktiviteter
- b) de råstoffer og hjælpematerialer, andre stoffer samt den energi, der anvendes i eller produceres af anlægget
- c) kilderne til emission fra anlægget
- d) anlægsområdets tilstand
- e) en basistilstandsrapport, når en sådan skal foreligge, i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2
- f) arten og mængden af de forventelige emissioner fra anlægget til de enkelte miljømedier samt en redegørelse for emissionernes signifikante miljøpåvirkninger
- g) den valgte teknologi og andre teknikker, som kan forebygge eller, såfremt dette ikke er muligt, nedbringe emissionerne fra anlægget
- h) foranstaltninger til forebyggelse, forberedelse til genbrug, genvinding og nyttiggørelse af affald, der produceres på anlægget
- i) andre påtænkte foranstaltninger til opfyldelse af de generelle principper for driftslederens grundlæggende forpligtelser i medfør af artikel 11
- j) påtænkte foranstaltninger til overvågning af emissionerne til miljøet
- k) de væsentligste alternativer, som ansøgeren har undersøgt, til teknologi, teknik og foranstaltninger som forslået i ansøgningen, i form af et resumé.

Ansøgningen skal ligeledes indeholde en ikke-teknisk sammenfatning af de informationer, der er omhandlet i første afsnit.

2. Såfremt oplysninger meddelt i overensstemmelse med kravene i direktiv 85/337/EØF eller en sikkerhedsrapport indgivet i henhold til direktiv 96/82/EF eller andre informationer meddelt i medfør af andre retsakter opfylder nogen af kravene i stk. 1, kan disse informationer indgå i eller vedlægges ansøgningen.

Artikel 13

BAT-referencedokumenter og udveksling af informationer

1. For at udarbejde, revidere og om nødvendigt ajourføre BAT-referencedokumenterne tilrettelægger Kommissionen en udveksling af informationer mellem medlemsstaterne, de berørte industrier, ikke-statslige organisationer, der arbejder for miljøbeskyttelse, og Kommissionen.

2. Udvekslingen af informationer vedrører især:

- a) anlæggenes og teknikkernes præstationer med hensyn til emissioner (eventuelt udtrykt som gennemsnit på kort og lang sigt, og de dertil knyttede referencevilkår), forbrug af råmaterialer, råmaterialernes art, vandforbrug, brug af energi og affaldsproduktion
- b) den benyttede teknik, den dertil knyttede overvågning, virkninger på tværs af medierne, økonomisk og teknisk bæredygtighed og udviklingen heri
- c) den bedste tilgængelige teknik og de nye teknikker, der er identificeret efter drøftelsen af de i litra a) og b) nævnte spørgsmål.

3. Kommissionen opretter og indkalder regelmæssigt til møde i et forum bestående af repræsentanter for medlemsstaterne, de berørte industrier og ikke-statslige organisationer, der arbejder for miljøbeskyttelse.

Kommissionen indhenter udtalelse fra forummet om de praktiske arrangementer for udvekslingen af informationer og især om:

- a) forummets forretningsorden
- b) arbejdsprogrammet for udvekslingen af informationer
- c) vejledning om dataindsamlingen
- d) vejledning om udfærdigelsen af BAT-referencedokumenter og sikringen af deres kvalitet, herunder et passende indhold og format.

Den i andet afsnit, litra c) og d), omhandlede vejledning skal tage hensyn til forummets udtalelse og vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 75, stk. 2.

4. Kommissionen indhenter og gør udtalelsen fra forummet om det foreslåede indhold af BAT-referencedokumenterne offentlig tilgængelig og tager hensyn til denne udtalelse i forbindelse med procedurerne i stk. 5.

5. Afgørelser om konklusionerne om BAT vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 75, stk. 2.

6. Efter vedtagelsen af en afgørelse i overensstemmelse med stk. 5 gør Kommissionen omgående BAT-referencedokumentet offentligt tilgængeligt og sikrer, at BAT-konklusionerne gøres tilgængelige på alle Unionens officielle sprog.

7. Indtil der er vedtaget en relevant afgørelse i overensstemmelse med stk. 5, gælder konklusionerne om bedste tilgængelige teknik fra BAT-referencedokumenter, der er vedtaget af Kommissionen før den i artikel 83 nævnte dato, som BAT-konklusioner i forbindelse med dette kapitel, undtagen artikel 15, stk. 3 og 4.

Artikel 14

Godkendelsesvilkår

1. Medlemsstaterne sørger for, at godkendelsen omfatter alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde de i artikel 11 og 18 omhandlede krav.

Foranstaltningerne skal mindst omfatte følgende:

- a) emissionsgrænseværdier for de forurenende stoffer, der er opført på listen i bilag II, samt for andre forurenende stoffer, som under hensyn til deres art og deres potentielle evne til at overføre forurening fra et miljømedium til et andet vil kunne udledes fra det pågældende anlæg i betydelige mængder
- b) passende krav til beskyttelse af jordbund og grundvand og foranstaltninger vedrørende overvågning og forvaltning af affald, der produceres på anlægget
- c) passende krav til overvågning af emissionerne med angivelse af:
 - i) målemetode, målingernes hyppighed og evalueringsprocedure, samt
 - ii) når artikel 15, stk. 3, litra b), er anvendt, at resultaterne af emissionsovervågningen er tilgængelige for de samme perioder og med de samme referencevilkår som for de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik
- d) pligt til regelmæssigt og mindst hvert år at forelægge den kompetente myndighed:
 - i) informationer på grundlag af resultaterne af emissionsovervågningen som anført i litra c) og andre påkrævede informationer, der sætter den kompetente myndighed i stand til at kontrollere, at godkendelsesvilkårene overholdes, samt
 - ii) når artikel 15, stk. 3, litra b), er anvendt, et resumé af resultaterne af emissionsovervågningen, der gør det muligt at sammenligne med de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik
- e) passende krav til regelmæssig vedligeholdelse og overvågning af de foranstaltninger, der træffes for at forebygge emissioner til jordbund og grundvand, jf. litra b), og passende krav om periodisk overvågning af jordbund og grundvand med henblik på relevante farlige stoffer, der kan tænkes at forekomme på området, og med tanke på en mulig forurening af jordbund eller grundvand på anlægsområdet
- f) foranstaltninger vedrørende andre vilkår end normale driftsvilkår som f.eks. opstart og nedlukning, udslip, forstyrrelser, momentane standsninger og definitivt driftsophør

- g) krav om størst mulig begrænsning af forurening over store afstande eller grænseoverskridende forurening
- h) vilkår for vurdering af overholdelsen af emissionsgrænseværdierne eller en henvisning til de gældende krav, der er præciseret andre steder.

2. Med henblik på stk. 1, litra a), kan emissionsgrænseværdierne suppleres med eller erstattes af parametre eller tekniske foranstaltninger med tilsvarende funktion, der sikrer en tilsvarende miljøbeskyttelse.

3. BAT-konklusionerne lægges til grund ved fastsættelsen af godkendelsesvilkårene.

4. Med forbehold af artikel 18 kan den kompetente myndighed fastsætte strengere godkendelsesvilkår end dem, der kan opfyldes ved brug af den bedste tilgængelige teknik som beskrevet i BAT-konklusionerne. Medlemsstaterne kan fastsætte regler for den kompetente myndigheds fastsættelse af sådanne strengere vilkår.

5. I situationer, hvor den kompetente myndighed fastsætter godkendelsesvilkår på grundlag af en bedste tilgængelig teknik, der ikke er beskrevet i nogle af de relevante BAT-konklusioner, sikrer den:

- a) at denne teknik er fastlagt under særlig hensyntagen til kriterierne i bilag III, samt
- b) at kravene i artikel 15 er opfyldt.

Hvor de i første afsnit omhandlede BAT-konklusioner ikke indeholder emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik, sikrer den kompetente myndighed, at den teknik, der er omhandlet i første afsnit, sikrer et miljøbeskyttelsesniveau, der svarer til den bedste tilgængelige teknik som beskrevet i BAT-konklusionerne.

6. I situationer, hvor en aktivitet eller en produktionsproces, der udføres inden for et anlæg, ikke er omfattet af nogen af BAT-konklusionerne, eller hvor disse konklusioner ikke omhandler alle aktivitetens eller processens potentielle miljøvirkninger, fastsætter den kompetente myndighed efter forudgående samråd med driftslederen godkendelsesvilkårene på grundlag af den bedste tilgængelige teknik, som den har fastlagt for de pågældende aktiviteter eller processer, under særlig hensyntagen til kriterierne i bilag III.

7. For anlæg, der er opført i bilag I, punkt 6.6, anvendes stk. 1-6 i denne artikel, uden at det berører retsforskrifterne om dyrevelfærd.

Artikel 15

Emissionsgrænseværdier samt tilsvarende parametre og tekniske foranstaltninger

1. Emissionsgrænseværdierne for forurenende stoffer gælder på det punkt, hvor emissionerne udledes fra anlægget, og når værdierne bestemmes, ses der bort fra en eventuel fortynding før dette punkt.

Når forurenende stoffer udledes i vand via et rensningsanlæg, kan emissionsgrænseværdierne for det pågældende anlæg fastsættes under hensyntagen til effekten af vandbehandlingsanlægget forudsat, at det med sikkerhed giver en lige så god beskyttelse af miljøet som helhed, og at det ikke påfører miljøet en højere forureningsbelastning.

2. Uden at artikel 18 berøres heraf, fastsættes emissionsgrænseværdierne og de tilsvarende parametre og tekniske foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1 og 2, på grundlag af den bedste tilgængelige teknik, uden at der foreskrives anvendelse af en bestemt teknik eller teknologi.

3. Den kompetente myndighed fastsætter emissionsgrænseværdier, der sikrer, at emissionerne under normale driftsvilkår ikke ligger over de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik som fastlagt i de afgørelser om BAT-konklusionerne, der er omhandlet i artikel 13, stk. 5, på en af følgende måder:

- a) fastsættelse af emissionsgrænseværdier, der ikke ligger over de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik. Disse emissionsgrænseværdier fastsættes for samme eller kortere tidsrum og med samme referencevilkår som de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik, eller
- b) fastsættelse af emissionsgrænseværdier, der er forskellige fra dem, der er omhandlet i litra a) for så vidt angår værdier, tidsrum og referencevilkår.

Når litra b) anvendes, vurderer den kompetente myndighed mindst en gang om året resultaterne af emissionsovervågningen for at sikre, at emissionerne under normale driftsvilkår ikke ligger over de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik.

4. Den kompetente myndighed kan i særlige tilfælde og med forbehold af artikel 18 dispensere fra stk. 3 ved at fastsætte mindre strenge emissionsgrænseværdier. Der kan kun gives en sådan dispensation, hvis det ved en vurdering påvises, at opnåelsen af emissionsniveauer, der er forbundet med de bedste tilgængelige teknikker som beskrevet i BAT-konklusionerne, vil medføre uforholdsmæssigt store omkostninger sammenlignet med miljøfordelene som følge af:

- a) det pågældende anlægs geografiske placering eller de lokale miljøforhold, eller
- b) det pågældende anlægs tekniske egenskaber.

Den kompetente myndighed anfører i et bilag til godkendelsesvilkårene årsagerne til anvendelsen af første afsnit, herunder resultaterne af vurderingen og begrundelsen for de fastsatte vilkår.

Emissionsgrænseværdier fastsat i henhold til første afsnit må dog ikke være højere end de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i bilagene til dette direktiv, hvor disse gælder.

Kompetente myndigheder skal under alle omstændigheder sikre, at der ikke forårsages væsentlig forurening, og at der opnås et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed.

På baggrund af de informationer, som medlemsstaterne fremlægger i henhold til artikel 72, stk. 1, navnlig vedrørende anvendelsen af nærværende stykke, kan Kommissionen om nødvendigt vurdere og gennem vejledning yderligere præcisere de kriterier, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af dette stykke.

Den kompetente myndighed revurderer anvendelsen af første afsnit som led i hver enkelt revurdering af godkendelsesvilkårene i henhold til artikel 21.

5. Med henblik på afprøvning og brug af ny teknik kan den kompetente myndighed dispensere midlertidigt fra kravene i denne artikels stk. 2 og 3 og fra artikel 11, litra a) og b), i et samlet tidsrum på højst ni måneder, forudsat at brugen af denne nye teknik ved udløbet af det fastsatte tidsrum enten ophører eller fører til emissionsniveauer, der mindst svarer til dem, der opnås med den bedste tilgængelige teknik.

Artikel 16

Krav om overvågning

1. De overvågningskrav, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra c), skal i de relevante tilfælde bygge på konklusionerne om overvågning som beskrevet i BAT-konklusionerne.

2. Den kompetente myndighed fastsætter i en godkendelse for hvert enkelt anlæg eller i almindelige bindende forskrifter, hvor hyppigt den periodiske overvågning, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra e), skal finde sted.

Med forbehold af første afsnit foretages den periodiske overvågning mindst én gang hvert femte år for grundvand og mindst én gang hvert tiende år for jordbund, medmindre en sådan overvågning baseres på en systematisk vurdering af risikoen for forurening.

Artikel 17

Almindelige bindende forskrifter for aktiviteter omfattet af listen i bilag I

1. Når medlemsstaterne fastsætter almindelige bindende forskrifter, sikrer de, at der anvendes en integreret fremgangsmåde, og at miljøbeskyttelsesniveauet bliver lige så højt som det, der kan opnås med særlige godkendelsesvilkår for hvert anlæg.

2. Almindelige bindende forskrifter baseres på de bedste tilgængelige teknikker uden at foreskrive nogen teknik eller bestemt teknologi for at sikre overholdelse af artikel 14 og 15.

3. Medlemsstaterne sikrer, at almindelige bindende forskrifter ajourføres med henblik på at tage hensyn til udviklingen i bedste tilgængelige teknikker og for at sikre overholdelse af artikel 21.

4. Almindelige bindende forskrifter, der er vedtaget efter stk. 1, 2 og 3, skal indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning.

Artikel 18

Miljøkvalitetsnormer

Hvor miljøkvalitetsnormer kræver strengere betingelser end dem, der kan opnås ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, fastsættes der yderligere foranstaltninger i godkendelsen, uden at andre foranstaltninger, der kan træffes for at overholde miljøkvalitetsnormerne, berøres heraf.

Artikel 19

Udvikling inden for den bedste tilgængelige teknik

Medlemsstaterne sørger for, at den kompetente myndighed følger med i eller underrettes om udviklingen inden for den bedste tilgængelige teknik og om offentliggørelse af nye eller ajourførte BAT-konklusioner og stiller disse informationer til rådighed for den berørte offentlighed.

Artikel 20

Driftsledernes ændringer af anlæg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at driftslederen oplyser den kompetente myndighed om planlagte ændringer i anlæggets art eller funktionsmåde og om udvidelser af anlægget, når dette kan få følger for miljøet. I påkommende tilfælde ajourfører den kompetente myndighed godkendelsen.

2. Medlemsstaterne sørger for, at driftslederen ikke gennemfører planlagte væsentlige ændringer, førend ændringen er godkendt i henhold til dette direktiv.

Ansøgningen om godkendelse og den kompetente myndigheds afgørelse skal omfatte de dele af anlægget og de forhold som anført i artikel 12, der kan blive påvirket af den væsentlige ændring.

3. Enhver ændring af et anlægs art eller funktionsmåde og enhver udvidelse af et anlæg anses for at være væsentlig, når ændringen eller udvidelsen i sig selv har et omfang, der mindst svarer til kapacitetstærsklerne i bilag I.

Artikel 21

Den kompetente myndigheds revurdering og ajourføring af godkendelsesvilkårene

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den kompetente myndighed med mellemrum i overensstemmelse med stk. 2-5 revurderer alle godkendelsesvilkårene og ajourfører dem, når det er nødvendigt for at sikre, at direktivet overholdes.

2. På den kompetente myndigheds anmodning skal driftslederen fremlægge alle de informationer, der er nødvendige for at kunne revurdere godkendelsesvilkårene, herunder især resultatet af emissionsovervågningen og andre data, der muliggør en sammenligning af anlæggets drift med den bedste tilgængelige teknik beskrevet i de gældende BAT-konklusioner og med de emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik.

Under revurderingen af godkendelsesvilkårene udnytter den kompetente myndighed, hvad der måtte foreligge af informationer fra overvågning eller inspektioner.

3. Senest fire år efter offentliggørelsen af afgørelser om BAT-konklusioner i henhold til artikel 13, stk. 5, vedrørende et anlægs hovedaktivitet, sikrer den kompetente myndighed:

- a) at alle godkendelsesvilkårene for det berørte anlæg revideres og om nødvendigt ajourføres for at sikre overholdelsen af dette direktiv, navnlig artikel 15, stk. 3 og 4, hvis det er relevant
- b) at anlægget overholder disse godkendelsesvilkår.

Der tages ved revurderingen hensyn til alle de nye eller ajourførte BAT-konklusioner, der er gældende for anlægget og er vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 5, siden godkendelsen blev udstedt eller senest blev revideret.

4. Hvis et anlæg ikke er omfattet af nogen af BAT-konklusionerne, revideres godkendelsesvilkårene og ajourføres om nødvendigt, hvis den bedste tilgængelige teknik udvikler sig på en sådan måde, at det bliver muligt at nedbringe emissionerne betydeligt.

5. Godkendelsesvilkårene revideres, og ajourføres om nødvendigt, mindst i følgende tilfælde:

- a) hvis den forurening, som anlægget forårsager, er så omfattende, at det er nødvendigt at revidere godkendelsens emissionsgrænseværdier eller indføre nye
- b) hvis det af hensyn til driftssikkerheden er påkrævet, at der anvendes andre teknikker
- c) hvis det er nødvendigt for at opfylde en ny eller revideret miljøkvalitetsnorm, jf. artikel 18.

Artikel 22

Lukning af anlæg

1. Uden at det berører direktiv 2000/60/EF, direktiv 2004/35/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse ⁽¹⁾ og relevant EU-lovgivning om jordbundsbeskyttelse, fastsætter den kompetente myndighed godkendelsesvilkårene for at sikre, at stk. 3 og 4 i denne artikel overholdes, når aktiviteterne ophører definitivt.

⁽¹⁾ EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19.

2. Hvor aktiviteten indebærer, at der bruges, fremstilles eller frigives relevante farlige stoffer, skal driftslederen med henblik på en mulig forurening af jordbund eller grundvand på anlægsområdet udarbejde en basistilstandsrapport og indsende den til den kompetente myndighed, før driften af et anlæg påbegyndes, eller før godkendelsen af et anlæg ajourføres, første gang efter den 7. januar 2013.

Basistilstandsrapporten skal indeholde informationer, der gør det muligt at bestemme jordbundens og grundvandets tilstand med hensyn til forurening, så der kan foretages en kvantificeret sammenligning med tilstanden, når aktiviteterne ophører definitivt, jf. stk. 3.

Basistilstandsrapporten skal mindst indeholde følgende informationer:

- a) informationer om den nuværende brug og, hvis de foreligger, om den tidligere brug af anlægsområdet
- b) eksisterende informationer, hvis de foreligger, om jordbunds- og grundvandsmålinger, der afspejler tilstanden på det tidspunkt, rapporten blev udarbejdet, eller nye jordbunds- og grundvandsmålinger vedrørende muligheden for forurening af jordbund og grundvand med farlige stoffer, der vil blive brugt, fremstillet eller frigivet af det pågældende anlæg.

Hvis informationer, der er udarbejdet i henhold til anden national lovgivning eller EU-lovgivning, opfylder kravene i dette stykke, kan de indarbejdes i eller vedlægges den indsendte basistilstandsrapport.

Kommissionen udarbejder en vejledning om basistilstandsrapportens indhold.

3. Ved definitivt aktivitetsophør vurderer driftslederen jordbundens og grundvandets tilstand med hensyn til forurening med relevante farlige stoffer, der er brugt, fremstillet eller frigivet af anlægget. Hvis anlægget har medført betydelig forurening af jordbund eller grundvand med farlige stoffer sammenholdt med den tilstand, der er konstateret i basistilstandsrapporten, jf. stk. 2, skal driftslederen træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at håndtere denne forurening, så anlægsområdet føres tilbage til denne tilstand. Med henblik herpå kan der tages hensyn til sådanne foranstaltningers tekniske gennemførlighed.

Efter definitivt aktivitetsophør og hvis forureningen af jordbund og grundvand på anlægsområdet frembyder en væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet som følge af de godkendte aktiviteter, driftslederen har udført, inden godkendelsen af anlægget ajourføres første gang efter 7. januar 2013, og under hensyntagen til de vilkår for anlægsområdet, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra d), skal driftslederen træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på fjernelse, kontrol, inddæmning eller reduktion af relevante farlige stoffer, så anlægsområdet i betragtning af dets nuværende eller godkendte fremtidige brug ikke længere udgør en sådan risiko, jf. dog første afsnit.

4. I de tilfælde, hvor driftslederen ikke har pligt til at udarbejde en basistilstandsrapport som anført i stk. 2, skal han efter definitivt aktivitetsophør træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på fjernelse, kontrol, inddæmning eller reduktion af relevante farlige stoffer, så anlægsområdet i betragtning af dets nuværende eller godkendte fremtidige brug ikke længere frembyder nogen væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet på grund af forurening af jordbund og grundvand som følge af de godkendte aktiviteter og under hensyntagen til de vilkår for anlægsområdet, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra d).

Artikel 23

Miljøinspektion

1. Medlemsstaterne opretter et system for miljøinspektion af anlæggene, der omfatter undersøgelse af alle relevante miljøpåvirkninger fra de pågældende anlæg.

Medlemsstaterne sikrer, at driftslederne yder de kompetente myndigheder al fornøden bistand, så myndighederne kan gennemføre eventuelle inspektioner på anlægsområdet, udtage prøver og indsamle alle informationer, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i forbindelse med dette direktiv.

2. Medlemsstaterne sikrer, at alle anlæg er omfattet af en miljøinspektionsplan på nationalt, regionalt eller lokalt plan, og at denne plan revideres regelmæssigt og eventuelt ajourføres.

3. Hver miljøinspektionsplan skal omfatte:

- a) en generel vurdering af de relevante væsentlige miljøproblemer
- b) en angivelse af, hvilket geografisk område inspektionsplanen omfatter
- c) en fortegnelse over de anlæg, der er omfattet af planen
- d) procedurer for udarbejdelsen af programmer for rutinemæssige miljøinspektioner i medfør af stk. 4
- e) procedurer for ikke-rutinemæssige miljøinspektioner i medfør af stk. 5
- f) i givet fald bestemmelser om samarbejde mellem forskellige inspektionsmyndigheder.

4. Med udgangspunkt i inspektionsplanerne udarbejder den kompetente myndighed regelmæssigt programmer for rutinemæssige miljøinspektioner, hvori den for forskellige anlægstyper fastsætter, hvor hyppigt anlægsområdet skal inspiceres.

Denne hyppighed fastsættes på grundlag af en systematisk bedømmelse af den miljømæssige risiko ved de berørte anlæg, og må ikke være på over et år for de anlæg, der er forbundet med størst risiko, og tre år for de anlæg, der er forbundet med mindst risiko.

Er der ved en inspektion konstateret et alvorligt tilfælde af manglende overholdelse af godkendelsesvilkårene, gennemføres en yderligere inspektion senest seks måneder efter den pågældende inspektion.

Den systematiske bedømmelse af den miljømæssige risiko baseres på mindst følgende kriterier:

- a) de berørte anlægs potentielle og faktiske indvirkning på menneskers sundhed og på miljøet under hensyn til emissionsniveauer og -typer, lokalmiljøets følsomhed og risikoen for uheld
- b) den hidtidige overholdelse af godkendelsesvilkårene
- c) driftslederens deltagelse i EU-ordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) i henhold til forordning (EF) nr. 1221/2009 ⁽¹⁾.

Kommissionen kan vedtage retningslinjer for kriterierne for bedømmelsen af den miljømæssige risiko.

5. Der foretages ikke-rutinemæssige miljøinspektioner for hurtigst muligt at efterforske alvorlige miljøklager, alvorlige miljøuheld, hændelser og tilfælde af manglende efterlevelse, samt, når det er relevant, før en godkendelse udstedes, revurderes eller ajourføres.

6. Efter hver inspektion på anlægsområdet udarbejder den kompetente myndighed en rapport, som i relevant omfang beskriver, hvordan anlægget overholder godkendelsesvilkårene, og munder ud i en konklusion om, hvorvidt der er behov for at foretage sig yderligere.

Rapporten meddeles den berørte driftsleder inden for en frist på to måneder efter, at inspektionen har fundet sted. Rapporten stilles til rådighed for offentligheden af den kompetente myndighed i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger ⁽²⁾, senest fire måneder efter, at inspektionen har fundet sted.

Den kompetente myndighed sikrer, at driftslederen træffer alle de foranstaltninger, som rapporten har udpeget som nødvendige, i løbet af en rimelig periode, jf. dog artikel 8, stk. 2.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

Artikel 24

Adgang til informationer og offentlighedens indsigt i godkendelsesproceduren

1. Medlemsstaterne sikrer, at den berørte offentlighed tidligt og på en effektiv måde får mulighed for at medvirke ved følgende procedurer:

- a) udstedelse af en godkendelse til nye anlæg
- b) udstedelse af en godkendelse til en væsentlig ændring
- c) udstedelse eller ajourføring af en godkendelse af et anlæg, hvor artikel 15, stk. 4, foreslås anvendt
- d) ajourføring af en godkendelse eller af godkendelsesvilkårene for et anlæg i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, litra a).

Denne medvirken foregår efter proceduren i bilag IV.

2. Når der er truffet en afgørelse om udstedelse, revurdering eller ajourføring af en godkendelse, stiller den kompetente myndighed følgende informationer til rådighed for offentligheden, herunder via internettet i forbindelse med litra a), b) og f):

- a) afgørelsens indhold, herunder en kopi af godkendelsen og eventuelle senere ajourføringer
- b) begrundelsen for afgørelsen
- c) resultaterne af de høringer, der er gennemført, inden afgørelsen blev truffet, og en redegørelse for, hvordan der er taget hensyn til dem i afgørelsen
- d) titlerne på de BAT-referencedokumenter, der er relevante for det pågældende anlæg eller den pågældende aktivitet
- e) hvordan de i artikel 14 anførte godkendelsesvilkår, herunder emissionsgrænseværdierne, er fastsat i forhold til den bedste tilgængelige teknik og til de emissionsniveauer, der forbindes med den bedste tilgængelige teknik
- f) i de tilfælde, hvor der gives dispensation i medfør af artikel 15, stk. 4, den særlige begrundelse for dispensationen på grundlag af de i nævnte stykke fastsatte kriterier og de vilkår, den gives på.

3. Den kompetente myndighed stiller ligeledes følgende informationer til rådighed for offentligheden, herunder, i hvert fald for så vidt angår litra a), via internettet:

- a) relevante informationer om de foranstaltninger, som driftslederen i overensstemmelse med artikel 22 har truffet ved definitivt aktivitetsophør

- b) resultaterne af den overvågning af emissionerne, der skal foretages i henhold til godkendelsesvilkårene, og som den kompetente myndighed er i besiddelse af.

4. Stk. 1, 2 og 3 i denne artikel finder anvendelse med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 2003/4/EF.

Artikel 25

Adgang til klage og domstolsprøvelse

1. Medlemsstaterne sikrer inden for rammerne af deres relevante nationale lovgivning, at medlemmerne af den berørte offentlighed har adgang til ved en domstol eller ved et andet uafhængigt og upartisk ved lov nedsat organ at få prøvet den materielle og processuelle lovlighed af enhver afgørelse, handling eller undladelse, der er omfattet af artikel 24, når en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) de har tilstrækkelig interesse
- b) de gør gældende, at en rettighed er krænkede, når dette er en forudsætning i henhold til en medlemsstats forvaltningsprocedurerlige regler.

2. Medlemsstaterne afgør, på hvilket stadium der kan rejses indsigelse mod afgørelser, handlinger eller undladelser.

3. Medlemsstaterne fastsætter, hvad der forstås ved tilstrækkelig interesse og krænkelse af en rettighed, i overensstemmelse med målet om at give den berørte offentlighed vidtgående adgang til klage og domstolsprøvelse.

Med henblik herpå anses den interesse, som enhver ikke-statslig organisation, der arbejder for miljøbeskyttelse og opfylder eventuelle krav efter national lovgivning, har, for tilstrækkelig, jf. stk. 1, litra a).

Sådanne organisationer anses også for at have rettigheder, der kan krænkede, jf. stk. 1, litra b).

4. Stk. 1, 2 og 3 udelukker ikke muligheden af en forudgående klageprocedure ved et forvaltningsorgan og indskrænker ikke gyldigheden af et eventuelt krav i national lovgivning om, at administrative klagemuligheder skal være udtømt, inden sagen kan indbringes for domstolene.

Sådanne procedurer skal være rimelige, afbalancerede, hurtige og ikke uoverkommeligt dyre.

5. Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden får praktiske informationer om de administrative klagemuligheder og adgangen til domstolsprøvelse.

Artikel 26

Grænseoverskridende virkninger

1. Konstaterer en medlemsstat, at driften af et anlæg vil kunne få en betydelig, negativ indvirkning på miljøet i en anden medlemsstat, eller fremsætter en medlemsstat, der kunne blive berørt i betydelig grad, en anmodning, fremsender den medlemsstat, på hvis område der blev ansøgt om godkendelse i henhold til artikel 4 eller artikel 20, stk. 2, den anden medlemsstat de informationer, der skal gives eller stilles til rådighed i henhold til bilag IV, samtidig med at den stiller disse til rådighed for offentligheden.

Disse informationer danner grundlag for nødvendige konsultationer som led i de bilaterale forbindelser mellem de to medlemsstater på baggrund af princippet om gensidighed og lige behandling.

2. Medlemsstaterne sikrer som led i deres bilaterale forbindelser, at der i de i stk. 1 omhandlede tilfælde også gives offentligheden i den stat, der kan blive berørt, adgang til ansøgningerne i et passende tidsrum, således at den får ret til at udtale sig herom, før den kompetente myndighed træffer sin afgørelse.

3. Den kompetente myndighed tager hensyn til resultaterne af de konsultationer, der omhandles i stk. 1 og 2, når den træffer afgørelse vedrørende ansøgningen.

4. Den kompetente myndighed underretter enhver medlemsstat, som er blevet hørt i henhold til stk. 1, om den afgørelse, der er blevet truffet vedrørende ansøgningen, og tilstiller den de informationer, der omhandles i artikel 24, stk. 2. Den pågældende medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at disse informationer stilles til rådighed på passende vis for den berørte offentlighed på dens eget område.

Artikel 27

Ny teknik

1. Medlemsstaterne fremmer, hvor det er relevant, udviklingen og anvendelsen af ny teknik, navnlig ny teknik udpeget i BAT-referencedokumenter.

2. Kommissionen udarbejder retningslinjer for at bistå medlemsstaterne med at fremme udviklingen og anvendelsen af ny teknik som omhandlet i stk. 1.

KAPITEL III

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR FYRINGSANLÆG

Artikel 28

Anvendelsesområde

Dette kapitel vedrører fyringsanlæg, med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 50 MW og derover, uanset brændselstype.

Dette kapitel finder ikke anvendelse på følgende fyringsanlæg:

- a) anlæg, hvor forbrændingsprodukterne anvendes til direkte opvarmning, tørring eller enhver anden behandling af genstande eller materialer
- b) efterforbrændingsanlæg, som er bestemt til at rense røggasserne ved forbrænding, og som ikke drives som uafhængige fyringsanlæg
- c) anlæg til regenerering af katalysatorer til katalytisk krakning
- d) anlæg til omdannelse af hydrogensulfid til svovl
- e) reaktorer, der bruges i den kemiske industri
- f) koksovnblokke
- g) cowpers
- h) tekniske anordninger, der anvendes til fremdrift af køretøjer, skibe eller fly
- i) gasturbiner og gasmotorer, der anvendes på offshoreplatforme
- j) anlæg, der fyres med andet fast eller flydende affald end det, der henvises til i artikel 3, nr. 31, litra b).

Artikel 29

Regler om sammenlægning af udledninger

1. Når røggasser fra to eller flere særskilte fyringsanlæg udledes gennem en fælles skorsten, anses en sådan kombination af anlæg for at være ét enkelt fyringsanlæg, og deres samlede kapacitet betragtes under ét i forbindelse med beregningen af den samlede nominelle indfyrede termiske effekt.

2. Hvis to eller flere særskilte fyringsanlæg, for hvilke der for første gang er udstedt en godkendelse den 1. juli 1987 eller senere, eller hvis driftsledere har indgivet en fuldstændig ansøgning om en sådan godkendelse på eller efter denne dato, installeres således, at røggasserne herfra, under hensyntagen til både tekniske og økonomiske forhold, efter den kompetente myndigheds vurdering kan udledes gennem en fælles skorsten, anses en sådan kombination af anlæg for at være et enkelt fyringsanlæg, og deres samlede kapacitet betragtes under et i forbindelse med beregning af den samlede nominelle indfyrede termiske effekt.

3. I forbindelse med beregning af den samlede nominelle indfyrede termiske effekt fra en kombination af fyringsanlæg som omhandlet i stk. 1 og 2 medregnes ikke enkelte fyringsanlæg med en nominel indfyret termisk effekt på under 15 MW.

Artikel 30

Emissionsgrænseværdier

1. Røggasser fra fyringsanlæg udledes under kontrollerede forhold gennem en skorsten med en eller flere røgkanaler, hvis højde beregnes på en sådan måde, at menneskers sundhed og miljøet beskyttes.

2. Alle godkendelser af anlæg, der indeholder fyringsanlæg, for hvilke der er udstedt en godkendelse inden den 7. januar 2013, eller hvis driftsledere har indgivet en fuldstændig ansøgning om en godkendelse inden denne dato, skal, hvis fyringsanlæggene sættes i drift senest den 7. januar 2014, indeholde vilkår, der sikrer, at fyringsanlæggenes emissioner til luften ikke overskrider emissionsgrænseværdierne i bilag V, del 1.

Alle godkendelser af anlæg, der indeholder fyringsanlæg, som der er indrømmet undtagelse for, jf. artikel 4, stk. 4, i direktiv 2001/80/EF, og som er i drift efter den 1. januar 2016, skal indeholde vilkår, der sikrer, at fyringsanlæggenes emissioner til luften ikke overskrider emissionsgrænseværdierne i bilag V, del 2.

3. Alle godkendelser af anlæg, der indeholder fyringsanlæg, som ikke er omfattet af stk. 2, skal indeholde vilkår, der sikrer, at fyringsanlæggenes emissioner til luften ikke overskrider emissionsgrænseværdierne i bilag V, del 2.

4. Emissionsgrænseværdierne i bilag V, del 1 og 2, samt den minimumsafsvovlingsssats, der er fastsat i bilag V, del 5, finder anvendelse på emissionerne fra hver enkelt fælles skorsten i forhold til den samlede nominelle indfyrede termiske effekt fra hele fyringsanlægget. Hvis det i bilag V hedder, at emissionsgrænseværdierne kan anvendes på en del af et fyringsanlæg med en begrænset driftstid, finder disse grænseværdier anvendelse på emissionerne fra den pågældende del af anlægget, men fastsættes i forhold til den samlede nominelle indfyrede termiske effekt fra hele fyringsanlægget.

5. Den kompetente myndighed kan i op til seks måneder dispensere fra pligten til at overholde de i stk. 2 og 3 omhandlede emissionsgrænseværdier for svovldioxid for et fyringsanlæg, der med henblik herpå normalt anvender svovlfattigt brændsel, når driftslederen ikke kan overholde disse grænseværdier på grund af en forsyningsafbrydelse, der skyldes alvorlig knaphed på svovlfattigt brændsel.

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om dispensationer efter første afsnit.

6. Den kompetente myndighed kan dispensere fra pligten til at overholde de i stk. 2 og 3 omhandlede emissionsgrænseværdier i tilfælde, hvor et fyringsanlæg, der normalt anvender gasformigt brændsel undtagelsesvis må anvende andet brændsel på grund af en pludselig afbrydelse i gasforsyningen og derfor ellers ville være nødt til at installere et røggasrensningsanlæg. En sådan dispensation kan højst gives for ti dage, medmindre hensynet til opretholdelsen af energiforsyningerne vejer tungere.

Driftslederen underretter straks den kompetente myndighed om hvert enkelt tilfælde som omhandlet i første afsnit.

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om enhver dispensation som omhandlet i første afsnit.

7. Når et fyringsanlægs effekt udvides, gælder emissionsgrænseværdierne i bilag V, del 2, for den udvidede del af anlægget, der berøres af ændringen, og de fastsættes i forhold til hele fyringsanlæggets samlede nominelle indfyrede termiske effekt. I tilfælde af ændringer i et fyringsanlæg, der kan få følger for miljøet, og som berører en del af anlægget med en nominel indfyret termisk effekt på 50 MW eller derover, finder emissionsgrænseværdierne i bilag V, del 2, anvendelse på den del af anlægget, der er ændret i forhold til hele fyringsanlæggets samlede nominelle indfyrede termiske effekt.

8. Emissionsgrænseværdierne i bilag V, del 1 og 2, finder ikke anvendelse på følgende fyringsanlæg:

- a) dieselmotorer
- b) sodakedler inden for anlæg til fremstilling af pulp.

9. For følgende forbrændingsanlæg overvejer Kommissionen på grundlag af den bedste tilgængelige teknik på ny behovet for at fastlægge emissionsgrænseværdier med gyldighed i hele Unionen og for at ændre emissionsgrænseværdierne i bilag V for:

- a) de fyringsanlæg, der er omhandlet i stk. 8
- b) fyringsanlæg inden for raffinaderier, der fyres med destillations- og konversionsrester fra raffinering af råolie til eget forbrug, enten alene eller med andet brændsel under hensyntagen til raffinaderiernes særlige energisystemer
- c) fyringsanlæg, der fyres med andre gasser end naturgas
- d) fyringsanlæg i kemiske anlæg, der anvender flydende produktionsrester som ikke-kommercielt brændsel til eget forbrug.

Kommissionen aflægger senest den 31. december 2013 rapport om resultaterne af denne overvejelse til Europa-Parlamentet og Rådet, eventuelt ledsaget af et forslag til lovgivning.

Artikel 31

Afsvovlingsssats

1. For fyringsanlæg, der fyres med indenlandsk fast brændsel, og som ikke kan overholde emissionsgrænseværdierne for svovldioxid, jf. artikel 30, stk. 2 og 3, på grund af dette brændsels karakteristika, kan medlemsstaterne i stedet anvende de minimumsafsvovlingsssatser, der er angivet i bilag V, del 5, i overensstemmelse med reglerne i del 6 i nævnte bilag og efter forudgående validering af den kompetente myndighed i den tekniske rapport, der er omhandlet i artikel 72, stk. 4, litra a).

2. For fyringsanlæg, der fyres med indenlandsk fast brændsel, som medforbrænder affald, og som ikke kan overholde Cproc-værdierne for svovldioxid, jf. bilag VI, del 4, punkt 3.1 og 3.2, på grund af det indenlandske faste brændsels karakteristika, kan medlemsstaterne i stedet anvende de minimumsafsvovlings-satser, der er angivet i bilag V, del 5, i overensstemmelse med overholdelsesreglerne i del 6 i nævnte bilag. Vælger medlemsstaterne at anvende dette afsnit, skal C-affald, jf. bilag VI, del 4, nr. 1, svare til 0 mg/Nm^3 .

3. Kommissionen evaluerer senest den 31. december 2019 muligheden for at anvende minimumsafsvovlingssatserne i bilag V, del 5, især under hensyntagen til den bedste tilgængelige teknik og fordelene ved reducerede svovldioxidemissioner.

Artikel 32

National overgangsplan

1. I perioden fra 1. januar 2016 til 30. juni 2020 kan medlemsstaterne udarbejde og gennemføre en national overgangsplan for fyringsanlæg, der er godkendt første gang inden den 27. november 2002, eller hvis driftsledere havde indgivet en fuldstændig ansøgning om godkendelse inden denne dato, forudsat at anlægget blev sat i drift senest den 27. november 2003. For hvert af de omfattede fyringsanlæg, skal planen dække emissioner af et eller flere af følgende forurenende stoffer: nitrogenoxider, svovldioxid og støv. For gasturbiner skal planen kun dække nitrogenoxidemissioner.

Den nationale overgangsplan omfatter ikke fyringsanlæg:

- a) på hvilke artikel 33, stk. 1, finder anvendelse
- b) inden for raffinaderier, der fyres med gasser med lav brændværdi fra forgasning af raffinaderirester eller med destillations- og konversionsrester fra raffinering af råolie til eget forbrug, alene eller med andet brændsel
- c) på hvilke artikel 35 finder anvendelse
- d) som ikke har fået en undtagelse i henhold til artikel 4, stk. 4, i direktiv 2001/80/EF.

2. Fyringsanlæg, der er omfattet af planen, kan fritages for at overholde emissionsgrænseværdierne i artikel 30, stk. 2, for de forurenende stoffer, som er omfattet af planen, eller de afsvovlingssatserne i artikel 31, hvor dette er relevant.

De emissionsgrænseværdier for svovldioxid, nitrogenoxider og støv, der er fastsat i fyringsanlæggets godkendelse, der finder anvendelse den 31. december 2015, især i henhold til kravene i direktiv 2001/80/EF og 2008/1/EF, bibeholdes som minimum.

Fyringsanlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på over 500 MW, der fyres med fast brændsel, og som blev godkendt første gang efter den 1. juli 1987, skal overholde de emissionsgrænseværdier for nitrogenoxider, der er fastsat i bilag V, del 1.

3. For hvert af de omfattede forurenende stoffer fastsætter den nationale overgangsplan et loft for de maksimale samlede årlige emissioner for alle de anlæg, der er omfattet af planen, på grundlag af hvert anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt den 31. december 2010, dets faktiske årlige driftstimer og dets brændselsforbrug, opgjort som et gennemsnit for de sidste ti driftsår til og med 2010.

Loftet for 2016 beregnes på grundlag af de relevante emissionsgrænseværdier i bilag III-VII til direktiv 2001/80/EF eller, hvor det er relevant, på grundlag af de afsvovlingssatser, der er fastsat i bilag III til direktiv 2001/80/EF. Med hensyn til gasturbiner anvendes de emissionsgrænseværdier for nitrogenoxider, der er fastsat for disse anlæg i bilag VI, del B, til direktiv 2001/80/EF. Lofterne for 2019 og 2020 beregnes på grundlag af de relevante emissionsgrænseværdier i nærværende direktivs bilag V, del 1, eller, hvor det er relevant, de relevante afsvovlingssatser i nærværende direktivs bilag V, del 5. Lofterne for 2017 og 2018 fastsættes, således at der sker et lineært fald i lofterne mellem 2016 og 2019.

Hvis et anlæg i den nationale overgangsplan lukkes eller ikke længere er omfattet af anvendelsesområdet for kapitel III, må dette ikke medføre en forøgelse af den samlede årlige emission fra de resterende anlæg i planen.

4. Den nationale overgangsplan skal også indeholde bestemmelser om overvågning og rapportering, der er i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der er udarbejdet i henhold til artikel 41, litra b), samt de foranstaltninger, der er forudset for hvert af anlæggene for at sikre rettidig overholdelse af de emissionsgrænseværdier, der finder anvendelse fra den 1. juli 2020.

5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres nationale overgangsplaner senest den 1. januar 2013.

Kommissionen vurderer planen, og hvis Kommissionen ikke har gjort indsigelse senest tolv måneder fra modtagelsen af en plan, kan den berørte medlemsstat betragte sin plan som accepteret.

Hvis Kommissionen finder, at en plan ikke opfylder de gennemførelsesbestemmelser, der er udarbejdet i henhold til artikel 41, litra b), underretter den den pågældende medlemsstat om, at dens plan ikke kan accepteres. For så vidt angår vurderingen af en ny udgave af en plan, som en medlemsstat meddeler Kommissionen, er den i andet afsnit omhandlede periode seks måneder.

6. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle senere ændringer af planen.

Artikel 33

Undtagelse vedrørende begrænset levetid

1. I perioden fra 1. januar 2016 til 31. december 2023 kan fyringsanlæg undtages fra at overholde emissionsgrænseværdierne i artikel 30, stk. 2, og afsvovlingsstatserne i artikel 31, hvor dette er relevant, og fra at blive underlagt den nationale overgangsplan, jf. artikel 32, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) driftslederen for fyringsanlægget forpligter sig i en skriftlig erklæring, der forelægges den kompetente myndighed senest den 1. januar 2014, til ikke at drive anlægget i mere end 17 500 driftstimer fra den 1. januar 2016 og indtil den 31. december 2023
- b) driftslederen forelægger hvert år den kompetente myndighed en opgørelse over antallet af driftstimer siden 1. januar 2016
- c) de emissionsgrænseværdier for svovldioxid, nitrogenoxider og støv, der er fastsat i fyringsanlæggets godkendelse, der finder anvendelse den 31. december 2015, navnlig i medfør af kravene i direktiv 2001/80/EF og 2008/1/EF, bibeholdes som minimum i fyringsanlæggets resterende driftsperiode. Fyringsanlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på over 500 MW, der fyres med fast brændsel, og som første gang er godkendt efter den 1. juli 1987, skal overholde de emissionsgrænseværdier for nitrogenoxider der er fastsat i del 1 i bilag V, samt
- d) fyringsanlægget har ikke fået en undtagelse i henhold til artikel 4, stk. 4, i direktiv 2001/80/EF.

2. Senest den 1. januar 2016 sender medlemsstaterne Kommissionen en fortegnelse over alle de fyringsanlæg, der er omfattet af stk. 1, med angivelse af deres samlede nominelle indfyrede termiske effekt, de anvendte brændselstyper og de emissionsgrænseværdier for svovldioxid, nitrogenoxider og støv, der finder anvendelse. For anlæg, der er omfattet af stk. 1, sender medlemsstaterne hvert år Kommissionen en opgørelse over antallet af driftstimer siden 1. januar 2016.

3. I tilfælde af fyringsanlæg, der på den 6. januar 2011 er en del af et lille isoleret system og på denne dato står for mindst 35 % af elektricitetsforsyningen i dette system, og som på grund af de tekniske karakteristika ikke er i stand til at overholde emissionsgrænseværdierne i artikel 30, stk. 2, er antallet af driftstimer som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a), 18 000 fra den 1. januar 2020 og indtil senest den 31. december 2023, og datoen i nærværende artikels stk. 1, litra b), og stk. 2, er den 1. januar 2020.

4. I tilfælde af fyringsanlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på over 1 500 MW, der blev sat i drift før den 31. december 1986 og fyres med indenlandsk fast brændsel med en nedre brændværdi på under 5 800 kJ/kg, et fugtighedsindhold

på mere end 45 vægtprocent, et kombineret fugtigheds- og askeindhold på mere end 60 vægtprocent og et calciumoxidindhold i asken på mere end 10 %, er antallet af driftstimer som omhandlet i stk. 1, litra a), 32 000.

Artikel 34

Små isolerede systemer

1. Indtil den 31. december 2019 kan fyringsanlæg, der på den 6. januar 2011 er en del af et lille isoleret system, undtages fra at overholde emissionsgrænseværdierne i artikel 30, stk. 2, og afsvovlingsstatserne i artikel 31, hvor dette er relevant. Indtil den 31. december 2019 bibeholdes som minimum de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i disse fyringsanlæggs godkendelser, navnlig i medfør af kravene i direktiv 2001/80/EF og 2008/1/EF.

2. Fyringsanlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på over 500 MW, der fyres med fast brændsel, og som blev godkendt første gang efter den 1. juli 1987, skal overholde de emissionsgrænseværdier for nitrogenoxider, der er fastsat i bilag V, del 1.

3. Hvis der på en medlemsstats område er fyringsanlæg, der er omfattet af dette kapitel, og som er en del af et lille isoleret system, meddeler denne medlemsstat inden den 7. januar 2013 Kommissionen en fortegnelse over disse fyringsanlæg, det lille isolerede systems samlede årlige energiforbrug og den mængde energi, der opnås ved sammenkobling med andre systemer.

Artikel 35

Fjernvarmeanlæg

1. Indtil den 31. december 2022 kan et fyringsanlæg undtages fra at overholde emissionsgrænseværdierne i artikel 30, stk. 2, og afsvovlingsstatserne i artikel 31, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) den samlede nominelle indfyrede termiske effekt overskrider ikke 200 MW
- b) anlægget blev godkendt første gang inden den 27. november 2002, eller driftslederen for dette anlæg havde indgivet en fuldstændig ansøgning om godkendelse inden denne dato, forudsat at anlægget blev sat i drift senest den 27. november 2003
- c) mindst 50 % af anlæggets nyttevarmeproduktion som et rullende gennemsnit over en femårs periode leveres til et offentligt fjernvarmenet i form af damp eller varmt vand samt
- d) de emissionsgrænseværdier for svovldioxid, nitrogenoxider og støv, der er fastsat i anlæggets godkendelse, og som finder anvendelse den 31. december 2015, især i henhold til kravene i direktiv 2001/80/EF og 2008/1/EF, bibeholdes som minimum indtil den 31. december 2022.

2. Senest den 1. januar 2016 sender medlemsstaterne Kommissionen en fortegnelse over alle de fyringsanlæg, der er omfattet af stk. 1, med angivelse af deres samlede nominelle indfyrede termiske effekt, de anvendte brændselstyper og de emissionsgrænseværdier for svovldioxid, nitrogenoxider og støv, der finder anvendelse. For så vidt angår fyringsanlæg, for hvilke stk. 1 finder anvendelse og i den periode, der er nævnt i stk. 1, meddeler medlemsstaterne endvidere hvert år Kommissionen, hvilken andel af hvert anlægs nyttevarmeproduktion der blev leveret til et offentligt fjernvarmenet i form af damp eller varmt vand, udtrykt som et rullende gennemsnit over de foregående fem år.

Artikel 36

Geologisk lagring af kuldioxid

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører af alle fyringsanlæg med en nominel effekt på 300 MW eller derover, hvortil den første godkendelse til opførelse eller i mangel af en sådan procedure den første driftstilladelse er givet efter ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid⁽¹⁾, har vurderet, om følgende betingelser er opfyldt:

- der er passende lagringslokalitet til rådighed
- det er teknisk og økonomisk muligt at anlægge transportnet
- det er teknisk og økonomisk muligt at eftermontere udstyr til kuldioxidopsamling.

2. Hvis betingelserne i stk. 1 er opfyldt, sikrer den kompetente myndighed, at der afsættes tilstrækkelig plads på anlægget til det nødvendige udstyr til opsamling og komprimering af kuldioxid. Den kompetente myndighed fastslår, om betingelserne er opfyldt, på grundlag af den i stk. 1 nævnte vurdering og andre tilgængelige informationer, især vedrørende beskyttelsen af miljøet og menneskers sundhed.

Artikel 37

Driftsforstyrrelse eller svigt i rensningsudstyret

1. Medlemsstaterne sikrer, at det af godkendelserne fremgår, hvilke procedurer der skal anvendes i tilfælde af, at rensningsudstyret ikke fungerer korrekt eller svigter.

2. Hvis udstyret svigter, kræver den kompetente myndighed, at driftslederen indskrænker eller standser driften, såfremt der ikke er opnået normal drift i løbet af 24 timer, eller driver anlægget med brændsel, der ikke forurener meget.

Driftslederen underretter den kompetente myndighed senest 48 timer efter, at rensningsudstyret begynder at fungere unormalt eller svigtede.

⁽¹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.

Den samlede varighed af drift uden rensning må ikke overskride 120 timer i nogen tolv måneders periode.

Den kompetente myndighed kan dispensere fra fristerne i første og tredje afsnit, hvis der foreligger et af følgende tilfælde:

- hensynet til opretholdelsen af energiforsyningen vejer tungere
- det fyringsanlæg, hvor der er sket et svigt, vil i en begrænset periode blive erstattet af et andet anlæg med en samlet emissionsforøgelse til følge.

Artikel 38

Overvågning af emissioner til luft

1. Medlemsstaterne sikrer, at overvågningen af de luftforurenende stoffer gennemføres i overensstemmelse med bilag V, del 3.

2. Det kontrolleres, at det automatiske overvågningsudstyr er installeret og fungerer, som det skal, ved årlige efterprøvninger som anført i bilag V, del 3.

3. Den kompetente myndighed afgør, hvor der skal tages prøver eller foretages målinger til brug for overvågningen af emissionerne.

4. Alle overvågningsresultater skal registreres, bearbejdes og forelægges på en sådan måde, så den kompetente myndighed kan kontrollere, at de driftsvilkår og emissionsgrænseværdier, der er fastsat i godkendelsen, overholdes.

Artikel 39

Overholdelse af emissionsgrænseværdierne

Emissionsgrænseværdierne for luft anses for overholdt, hvis vilkårene i bilag V, del 4, er opfyldt.

Artikel 40

Blandede fyringsanlæg

1. For blandede fyringsanlæg, der benytter to eller flere brændselstyper samtidig, fastsætter den kompetente myndighed emissionsgrænseværdierne i følgende trin:

- som udgangspunkt benyttes den emissionsgrænseværdi for hver brændselstype og hvert forurenende stof, der svarer til hele anlæggets samlede nominelle indfyrede termiske effekt, som angivet i bilag V, del 1 og 2
- de brændselstypevægtede emissionsgrænseværdier bestemmes ved at gange hver af de i litra a) omhandlede emissionsgrænseværdier med den indfyrede termiske effekt fra hver brændselstype og dividere resultatet af hver multiplikation med summen af den indfyrede termiske effekt fra samtlige brændselstyper
- de brændselstypevægtede grænseværdier lægges sammen.

2. I tilfælde af blandede fyringsanlæg omfattet af artikel 30, stk. 2, der anvender destillations- og konversionsrester fra raffinering af råolie til eget forbrug, enten alene eller med andet brændsel, kan følgende emissionsgrænseværdier anvendes i stedet for emissionsgrænseværdierne i stk. 1:

- a) hvis den bestemmende brændselstypes andel af summen af den termiske effekt fra samtlige brændselstyper, når fyringsanlægget er i drift, er 50 % eller mere, den emissionsgrænseværdi, der er fastsat i bilag V, del 1, for den bestemmende brændselstype
- b) hvis den bestemmende brændselstypes andel af summen af den termiske effekt fra samtlige brændselstyper er mindre end 50 %, den emissionsgrænseværdi, der er bestemt i overensstemmelse med følgende trin:
 - i) de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i bilag V, del 1, benyttes for hver af de anvendte brændselstyper, der svarer til fyringsanlæggets samlede nominelle indfyrede termiske effekt
 - ii) emissionsgrænseværdien for den bestemmende brændselstype beregnes ved at gange den emissionsgrænseværdi, der er bestemt for denne brændselstype i henhold til nr. i), med en faktor på to og ved fra dette resultat at trække emissionsgrænseværdien for den anvendte brændselstype, der har den mindste emissionsgrænseværdi, jf. bilag V, del 1, der svarer til fyringsanlæggets samlede nominelle indfyrede termiske effekt
 - iii) den vægtede emissionsgrænseværdi for hver anvendt brændselstype bestemmes ved at gange den grænseværdi, der er bestemt i henhold til nr. i) og ii) med den termiske effekt fra den pågældende brændselstype og ved at dividere resultatet af denne multiplikation med summen af den termiske effekt fra samtlige brændselstyper
 - iv) de vægtede emissionsgrænseværdier, der er bestemt i henhold til nr. iii), lægges sammen.

3. I tilfælde af blandede fyringsanlæg omfattet af artikel 30, stk. 2, der anvender destillations- og konversionsrester fra raffinering af råolie til eget forbrug, enten alene eller med andet brændsel, kan de gennemsnitlige emissionsgrænseværdier for svovldioxid, der er fastsat i bilag V, del 7, anvendes i stedet for emissionsgrænseværdierne i stk. 1 eller 2 i denne artikel.

Artikel 41

Gennemførelsesbestemmelser

Der fastsættes gennemførelsesbestemmelser vedrørende:

- a) fastlæggelsen af de opstarts- og nedlukningsperioder, der er omhandlet i artikel 3, nr. 27, og i bilag V, del 4, punkt 1, samt
- b) de nationale overgangsplaner, der er omhandlet i artikel 32, og især fastsættelsen af emissionslofter og relateret overvågning og rapportering.

Disse gennemførelsesbestemmelser vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 75, stk. 2. Kommissionen fremsætter passende forslag senest den 7. juli 2011.

KAPITEL IV

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR AFFALDSFORBRÆNDINGSANLÆG OG AFFALDSMEDFORBRÆNDINGSANLÆG

Artikel 42

Anvendelsesområde

1. Dette kapitel finder anvendelse på affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg, der forbrænder eller medforbrænder fast eller flydende affald.

Dette kapitel finder ikke anvendelse på forgasnings- eller pyrolyseanlæg, hvis gasserne fra denne varmebehandling af affald renses i en sådan grad, at de ikke længere udgør affald forud for forbrændingen, og de ikke kan medføre større emissioner end dem, der skyldes fyring med naturgas.

Med henblik på anvendelsen af dette kapitel omfatter affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg samtlige forbrændingslinjer eller medforbrændingslinjer, aflæsnings- og oplagingsanlæg samt forbehandlingsanlæg på anlægsområdet, affalds-, brændsels- og lufttilførselssystemer, kedler, anlæg til behandling af røggas, anlæg på stedet til behandling eller oplagring af restprodukter og spildevand, skorstene, udstyr og systemer til kontrol med forbrændingen hhv. medforbrændingen og til overvågning og registrering af forbrændings- eller medforbrændingsbetingelserne.

Hvis der anvendes andre processer end oxidering, såsom pyrolyse, forgasning eller nedsmeltning, skal affaldsforbrændingsanlægget eller affaldsmedforbrændingsanlægget stå for både varmebehandlingsprocessen og den efterfølgende forbrændingsproces.

Hvis affaldsmedforbrændingen finder sted på en sådan måde, at anlæggets hovedformål ikke er at producere energi eller fremstille materielle produkter, men derimod termisk behandling af affald, betragtes anlægget som et affaldsforbrændingsanlæg.

2. Dette kapitel finder ikke anvendelse på følgende anlæg:

- a) anlæg, der kun behandler følgende affaldstyper:
 - i) affald, der er anført i artikel 3, nr. 31, litra b)
 - ii) radioaktivt affald
 - iii) dyrekroppe som omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1.

- iv) affald, der stammer fra prospektering efter og udnyttelse af olie- og gasressourcer på offshoreanlæg, og som forbrændes der
- b) forsøgsanlæg, der anvendes til forskning, udvikling og testning for at forbedre forbrændingsprocessen, og som behandles under 50 tons affald om året.
- e) de prøvetagnings- og målemetoder og -hyppigheder, der skal benyttes for at opfylde vilkårene med hensyn til emissionsovervågning
- f) den længste tilladte periode, hvor emissionerne til luft og udledningerne af spildevand må overskride de fastsatte emissionsgrænseværdier på grund af teknisk uundgåelige standstillinger, forstyrrelser eller svigt i rensningsanlæg eller måleanordninger.

Artikel 43

Definition af restprodukt

I dette kapitel forstås ved »restprodukt« ethvert flydende eller fast affald, der stammer fra et affaldsforbrændingsanlæg eller et affaldsmedforbrændingsanlæg.

Artikel 44

Ansøgning om godkendelse

Ansøgning om godkendelse af et affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg skal indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal sikre, at følgende krav opfyldes:

- a) anlægget skal være udformet og udstyret samt vedligeholdes og drives således, at kravene i dette kapitel opfyldes, idet der tages hensyn til de kategorier af affald, der skal forbrændes eller medforbrændes
- b) den varme, der genereres ved forbrændingen og medforbrændingen, skal udnyttes i den udstrækning det er praktisk muligt ved produktion af varme, damp eller elektricitet
- c) restprodukter skal reduceres mest muligt i mængde og skadelighed og genanvendes, hvor det er relevant
- d) uundgåelige restprodukter, som ikke kan begrænses eller genanvendes, skal bortskaffes i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats lovgivning og EU-lovgivningen.

Artikel 45

Godkendelsesvilkår

1. Godkendelsen skal indeholde:
 - a) en liste over alle de affaldstyper, som må behandles, om muligt på grundlag af, som minimum, affaldstyperne i EU's liste over affald som fastsat ved beslutning 2000/532/EF, og med informationer om mængden af hver type af affald, hvor det er relevant
 - b) anlæggets samlede affaldsforbrændings- eller -medforbrændingskapacitet
 - c) grænseværdierne for emissioner til luft og vand
 - d) kravene til spildevandsudledningers pH, temperatur og gennemstrømning

2. En godkendelse til et affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg, der anvender farligt affald, skal foruden kravene i stk. 1 indeholde:

- a) en liste over, hvilke mængder af de forskellige kategorier af farligt affald der kan behandles
 - b) mindste og største massestrøm for det farlige affald, dets laveste og højeste brændværdi og dets største indhold af polychlorerede biphenyler, pentachlorophenol, chlor, fluor, svovl og tungmetaller og andre forurenende stoffer.
3. Medlemsstaterne kan til brug for en godkendelse udarbejde en liste over affaldskategorier, som kan medforbrændes i bestemte kategorier af affaldsmedforbrændingsanlæg.
 4. Den kompetente myndighed revurderer regelmæssigt godkendelsesvilkårene og ajourfører dem om nødvendigt.

Artikel 46

Kontrol af emissionerne

1. Røggas fra affaldsforbrændings- og -medforbrændingsanlæg udledes under kontrollerede forhold gennem en skorsten, hvis højde beregnes på en sådan måde, at menneskers sundhed og miljøet beskyttes.

2. Emissionerne fra affaldsforbrændings- og -medforbrændingsanlæg til luften må ikke overskride de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i bilag VI, del 3 og 4, eller fastsat i overensstemmelse med samme bilags del 4.

Hvis over 40 % af varmeafgivelsen i et affaldsmedforbrændingsanlæg stammer fra farligt affald, eller anlægget medforbrænder ubehandlet blandet kommunalt affald, finder emissionsgrænseværdierne i bilag VI, del 3, anvendelse.

3. Udledning i vandmiljøet af spildevand fra røggasrensning skal begrænses i videst muligt omfang, og koncentrationerne af forurenende stoffer må ikke ligge højere end emissionsgrænseværdierne i bilag VI, del 5.

4. Emissionsgrænseværdierne gælder på det punkt, hvor spildevand fra røggasrensning udledes fra affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlægget.

Når spildevand fra røggasrensning behandles uden for affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlægget på et rensningsanlæg, der kun har til opgave at behandle denne form for spildevand, finder emissionsgrænseværdierne i bilag VI, del 5, anvendelse på det punkt, hvor spildevandet udledes fra rensningsanlægget. Når spildevand fra røggasrensning behandles sammen med spildevand fra andre kilder enten på eller uden for anlægsområdet, foretager driftslederen passende massebalanceberegninger ud fra resultaterne af de målinger, der er fastsat i bilag VI, del 6, punkt 2, for at bestemme de emissionsniveauer i den endelige spildevandsudledning, der kan tilskrives spildevand fra røggasrensning.

Der må under ingen omstændigheder ske en fortynding af spildevandet med henblik på opfyldelse af emissionsgrænseværdierne i bilag VI, del 5.

5. Anlægsområder for affaldsforbrændings- og -medforbrændingsanlæg, herunder tilhørende oplagringspladser til affald, skal udformes og drives således, at ikke-godkendte og utilsigtede udslip af forurenende stoffer til jord, overfladevand og grundvand undgås.

Der skal være kapacitet til oplagring af forurenede regnvandsafstrømning fra affaldsforbrændings- hhv. -medforbrændingsanlæggets område og af forurenede vand, der skyldes spild eller brandslukning. Denne opbevaringskapacitet skal være tilstrækkelig til, at vandet om nødvendigt kan kontrolleres og renses inden udledning.

6. Med forbehold af artikel 50, stk. 4, litra c), må affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlægget eller de enkelte ovne, som indgår i et sådant anlæg under ingen omstændigheder forbrænde affald i et uafbrudt tidsrum på over 4 timer, hvis emissionsgrænseværdierne overskrides.

Drift under sådanne betingelser må samlet ikke overstige 60 timer i løbet af et år.

Tidsgrænsen i andet afsnit gælder for de ovne, der er knyttet til et og samme røggasrensningsanlæg.

Artikel 47

Havari

Driftslederen skal i tilfælde af havari, så snart det er praktisk muligt, indskrænke eller standse driften, indtil normal drift kan genoptages.

Artikel 48

Overvågning af emissionerne

1. Medlemsstaterne sikrer, at emissionerne overvåges efter anvisningerne i bilag VI, del 6 og 7.

2. Det kontrolleres, at de automatiske målesystemer er installeret og fungerer, som det skal, ved årlige efterprøvninger som anført i bilag VI, del 6.

3. Den kompetente myndighed afgør, hvor de prøveudtagnings- og målepunkter, der skal benyttes til overvågning af emissionerne, skal placeres.

4. Alle overvågningsresultater skal registreres, bearbejdes og forelægges på en sådan måde, så den kompetente myndighed kan kontrollere, at de driftsvilkår og emissionsgrænseværdier, der er fastsat i godkendelsen, overholdes.

5. Så snart brugbar måleteknik forefindes i Unionen, fastsætter Kommissionen, ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 76 og med forbehold af betingelserne i artikel 77 og 78, fra hvilket tidspunkt der skal foretages kontinuerlige målinger af emissioner af tungmetaller, dioxiner og furaner til luften.

Artikel 49

Overholdelse af emissionsgrænseværdierne

Emissionsgrænseværdierne for luft og vand betragtes som overholdt, hvis betingelserne i bilag VI, del 8, er opfyldt.

Artikel 50

Driftsvilkår

1. Affaldsforbrændingsanlæg skal drives således, at der opnås et udbrændingsniveau, hvor det samlede organiske kulstofindhold i slaggen og bundasken er under 3 %, eller glødetabet er under 5 % af materialets tørvægt. Om nødvendigt forbeholdes affaldet.

2. Affaldsforbrændingsanlæg skal udformes, udstyres, opføres og drives således, at de gasser, der opstår ved forbrænding af affald, efter den sidste indblæsning af forbrændingsluft opvarmes på kontrolleret og ensartet vis, selv under de mest ugunstige forhold, til en temperatur, der i mindst 2 sekunder holdes på mindst 850 °C.

Affaldsmedforbrændingsanlæg skal udformes, udstyres, opføres og drives således, at de gasser, der opstår ved medforbrænding af affald, opvarmes på kontrolleret og ensartet vis, selv under de mest ugunstige forhold, til en temperatur, der i mindst 2 sekunder holdes på mindst 850 °C.

Hvis der forbrændes farligt affald med et indehold på mere end 1 % halogenerede organiske stoffer udtrykt som chlor, skal temperaturen nå op på mindst 1 100 °C, før kravet i første og andet afsnit er opfyldt.

I affaldsforbrændingsanlæg måles de i første og tredje afsnit anførte temperaturer nær den indre væg i forbrændingskammeret. Den kompetente myndighed kan godkende, at målingerne foretages på et andet repræsentativt punkt i forbrændingskammeret.

3. Hvert forbrændingskammer i et affaldsforbrændingsanlæg skal være forsynet med mindst en støttebrænder. Denne brænder skal gå i gang automatisk, når forbrændingsgassernes temperatur efter den sidste indblæsning af forbrændingsluft falder til under de temperaturer, der er anført i stk. 2. Den skal også benyttes i antændings- og udbrændingsfasen for at sikre, at disse temperaturer opretholdes på ethvert tidspunkt under disse faser, og så længe der stadig er uforbrændt affald i forbrændingskammeret.

Støttebrænderen må ikke få tilført brændstof, som kan medføre større emissioner end dem, der skyldes fyring med gasolie, jf. definitionen i artikel 2, nr. 2, i Rådets direktiv 1999/32/EF af 26. april 1999 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer⁽¹⁾, flydende gas eller naturgas.

4. Affaldsforbrændings- og -medforbrændingsanlæg skal drives med et automatisk system, som forhindrer affaldsindfyringen i følgende situationer:

- a) under antændingen, indtil temperaturen har nået det niveau, der er foreskrevet i denne artikels stk. 2 eller i en godkendelse som omhandlet i artikel 51, stk. 1
- b) når temperaturen ikke opretholdes på det niveau, der er foreskrevet i denne artikels stk. 2 eller i en godkendelse som omhandlet i artikel 51, stk. 1
- c) når de kontinuerlige målinger viser, at en emissionsgrænseværdi overskrides som følge af forstyrrelser eller svigt i røggasrensingsanlægget.

5. Al varme, der genereres af affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg, udnyttes i den udstrækning det er praktisk muligt.

6. Klinisk risikoaffald placeres direkte i ovnen, uden at det først blandes med andet affald og uden direkte håndtering.

7. Medlemsstaterne sikrer, at affaldsforbrændings- og -medforbrændingsanlæg drives og ledes af en fysisk person med de fornødne kvalifikationer.

⁽¹⁾ EFT L 121 af 11.5.1999, s. 13.

Artikel 51

Tilladelse til at fastsætte andre driftsvilkår

1. Den kompetente myndighed kan tillade vilkår, der afviger fra betingelserne i artikel 50, stk. 1, 2 og 3, og, for så vidt angår temperatur, i samme artikels stk. 4, og som er fastsat i godkendelsen for bestemte affaldskategorier eller bestemte termiske processer, forudsat at de øvrige krav i dette kapitel opfyldes. Medlemsstaterne kan fastsætte regler for disse tilladelser.

2. For affaldsforbrændingsanlæg må ændringer af driftsvilkårene ikke skabe flere restprodukter eller restprodukter med et større indhold af organiske forurenende stoffer end de restprodukter, der kunne forventes under betingelserne i artikel 50, stk. 1, 2 og 3.

3. Emissioner af samlet organisk kulstof og carbonmonoxid fra affaldsmedforbrændingsanlæg, der har fået tilladelse til at ændre driftsvilkårene som anført i stk. 1, skal også opfylde de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i bilag VI, del 3.

Inden for pulp- og papirindustrien, skal emissioner af samlet organisk kulstof fra barkkedler, der medforbrænder affald på det sted, hvor det produceres, som var i drift og havde en godkendelse inden den 28. december 2002, og som har tilladelse til ændrede driftsvilkår som anført i stk. 1, også opfylde de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i bilag VI, del 3.

4. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om alle driftsvilkår, der tillades i henhold til stk. 1, 2 og 3, og om resultaterne af den udførte kontrol sammen med de informationer, der skal gives ifølge indberetningskravene i artikel 72.

Artikel 52

Levering og modtagelse af affald

1. Affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæggets driftsleder tager alle de nødvendige forholdsregler i forbindelse med levering og modtagelse af affald for i det videst mulige, praktisk gennemførlige omfang at forebygge eller begrænse forurening af luft, jord, overfladevand og grundvand såvel som andre miljøskader, lugt og støj samt direkte fare for menneskers sundhed.

2. Driftslederen bestemmer massen af hver affaldstype, jf. om muligt EU's liste over affald som fastsat ved beslutning 2000/532/EF, inden affaldet modtages i affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlægget.

3. Inden det farlige affald modtages i affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlægget, skal driftslederen indsamle foreliggende informationer om affaldet for at kontrollere, om kravene i godkendelsen, jf. artikel 45, stk. 2, overholdes.

Disse informationer skal omfatte:

- a) alle de administrative informationer om affaldets oprindelse, der findes i de dokumenter, der er nævnt i stk. 4, litra a)
- b) affaldets fysiske og så vidt muligt dets kemiske sammensætning samt alle andre nødvendige informationer til at vurdere, om det er egnet til den påtænkte forbrændingsproces
- c) affaldets farlige egenskaber, hvilke stoffer det ikke må blandes med, samt forholdsregler ved håndtering af affaldet.

4. Inden det farlige affald modtages i affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlægget, skal driftslederen mindst gennemføre følgende procedurer:

- a) kontrol af de nødvendige dokumenter efter direktiv 2008/98/EF samt i givet fald, efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald ⁽¹⁾ og efter bestemmelser om transport af farligt gods
- b) udtagning af repræsentative prøver, medmindre det er uhensigtsmæssigt, så vidt muligt inden aflæsning, for gennem kontrol at bekræfte overensstemmelsen med de i henhold til stk. 3 forelagte informationer, og for at give de kompetente myndigheder mulighed for at få kendskab til arten af det behandlede affald.

De i litra b) omhandlede prøver skal opbevares i mindst en måned efter forbrændingen eller medforbrændingen af det pågældende affald.

5. Den kompetente myndighed kan indrømme undtagelser fra stk. 2, 3 og 4 for affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg, som er en del af et anlæg, der er omfattet af kapitel II, og kun forbrænder eller medforbrænder affald, som dette anlæg selv producerer.

Artikel 53

Restprodukter

1. Restprodukter skal begrænses til det mindst mulige for så vidt angår mængde og skadelighed. Restprodukterne genanvendes, hvor det er hensigtsmæssigt, på selve anlægget eller udenfor.
2. Transport og midlertidig oplagring af tørre restprodukter i form af støv skal finde sted på en sådan måde, at de ikke spredes i miljøet.
3. Inden det afgøres, hvordan restprodukterne skal bortskaffes eller genanvendes, skal der foretages passende tests for at bestemme restprodukternes fysiske og kemiske egenskaber og

⁽¹⁾ EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1.

forureningspotentiale. Testene skal vedrøre det samlede indhold af opløselige stoffer og indholdet af opløselige tungmetaller.

Artikel 54

Væsentlig ændring

En ændring af et affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg, der kun behandler ufarligt affald på et anlæg, der er omfattet af kapitel II, således at der også forbrændes eller medforbrændes farligt affald, betragtes som en væsentlig ændring.

Artikel 55

Indberetning og information af offentligheden om affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg

1. Ansøgninger om nye godkendelser af affaldsforbrændings- eller affaldsmedforbrændingsanlæg gøres tilgængelige for offentligheden ét eller flere steder, i et passende tidsrum, således at offentligheden kan fremsætte bemærkninger til ansøgningerne, før den kompetente myndighed træffer afgørelse. Denne afgørelse skal offentliggøres og skal mindst indeholde kopi af godkendelsen og alle senere ændringer.

2. For affaldsforbrændings- eller affaldsmedforbrændingsanlæg med en nominal kapacitet på to tons eller mere i timen skal den i artikel 72 omhandlede rapport indeholde informationer om, hvordan anlægget fungerer og overvåges, samt gøre rede for, hvordan forbrændings- eller medforbrændingsprocessen drives, og hvor store emissionerne til luft og vand er i forhold til emissionsgrænseværdierne. Disse informationer offentliggøres.

3. Den kompetente myndighed udarbejder og offentliggør en liste over affaldsforbrændings- og affaldsmedforbrændingsanlæg med en nominal kapacitet på mindre end to tons i timen.

KAPITEL V

SÆRLIGE BESTEMMELSER OM ANLÆG OG AKTIVITETER, HVOR DER BRUGES ORGANISKE OPLØSNINGSMIDLER

Artikel 56

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på aktiviteter, der er anført i bilag VII, del 1, og som i givet fald udføres i et omfang som angivet ved de forbrugstærskler, der er anført i bilag VII, del 2.

Artikel 57

Definitioner

I dette kapitel gælder følgende definitioner:

- 1) »bestående anlæg«: et anlæg, som var i drift den 29. marts 1999, eller som var godkendt eller registreret inden den 1. april 2001 eller hvis driftsleder har indsendt en fuldstændig ansøgning om godkendelse inden den 1. april 2001, forudsat at anlægget var sat i drift senest den 1. april 2002
- 2) »røggas«: endelig gasformig udledning, som indeholder flygtige organiske forbindelser eller andre forurenende stoffer, fra skorsten eller rensningsudstyr til luften
- 3) »diffus emission«: emission af flygtige organiske forbindelser, der ikke er indeholdt i røggasser, til luft, jord og vand, samt opløsningsmidler indeholdt i produkter, medmindre andet fremgår af bilag VII, del 2
- 4) »samlede emissioner«: summen af diffuse emissioner og emissioner i røggasser
- 5) »blanding«: blanding som anført i definitionen i artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) og om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur ⁽¹⁾
- 6) »klæbemiddel«: blanding, som anvendes til at sammenføje enkeltdele af et produkt, herunder organiske opløsningsmidler eller blandinger, der indeholder organiske opløsningsmidler, som er nødvendige for blandingens rette anvendelse
- 7) »trykfarve«: blanding, som anvendes i en trykproces til at trykke tekst eller billeder på en overflade, herunder organiske opløsningsmidler eller blandinger, der indeholder organiske opløsningsmidler, som er nødvendige for blandingens rette anvendelse
- 8) »lak«: gennemsigtigt overfladelag
- 9) »forbrug«: det samlede input af organiske opløsningsmidler i et anlæg pr. kalenderår eller anden 12-måneders periode, minus eventuelle flygtige organiske forbindelser, som genvindes med henblik på genbrug
- 10) »input«: mængden af organiske opløsningsmidler samt mængden heraf i blandinger, der bruges under en aktivitet, herunder opløsningsmidler, der genanvendes i og uden for anlægget, og som medregnes hver gang, de anvendes til at udøve aktiviteten

- 11) »genbrug«: anvendelse af organiske opløsningsmidler, der er genvundet fra et anlæg, med henblik på teknisk eller erhvervs-mæssig anvendelse, herunder anvendelse som brændstof, men ikke endelig bortskaffelse af genvundne organiske opløsningsmidler som affald
- 12) »indesluttede vilkår«: vilkår for driften af et anlæg, der betyder, at flygtige organiske forbindelser, der frigives fra aktiviteten, opsamles og udledes under kontrollerede forhold enten gennem en skorsten eller gennem rensningsudstyr, således at emissionerne af flygtige organiske forbindelser ikke som helhed er diffuse
- 13) »opstart og nedlukning«: operationer, hvorunder en aktivitet, udstyrsdel eller beholder sættes i eller ud af drift eller tomgang, dog ikke regelmæssigt svingende procesfaser.

Artikel 58

Erstatning af farlige stoffer

Stoffer eller blandinger, som på grund af deres indhold af flygtige organiske forbindelser klassificeret som kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske efter forordning (EF) nr. 1272/2008 (EF) har fået tildelt eller bør tildeles faresætningerne H340, H350, H350i, H360D eller H360F, skal så vidt muligt snarest erstattes af mindre skadelige stoffer eller blandinger.

Artikel 59

Kontrol af emissionerne

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at hvert anlæg overholder ét af følgende:
 - a) anlæggenes emissioner af flygtige organiske forbindelser må ikke overskride grænseværdierne for emission i røggasser og for diffus emission eller grænseværdierne for samlet emission og andre krav i bilag VII, del 2 og 3, overholdes
 - b) kravene i reduktionsprogrammet i bilag VII, del 5, forudsat at der opnås en reduktion, der svarer til den, der opnås ved at anvende de i litra a) nævnte emissionsgrænseværdier.

Medlemsstaterne underretter i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, Kommissionen om fremskridtene med at opnå den tilsvarende emissionsreduktion som anført i litra b).

2. Påviser driftslederen over for den kompetente myndighed, at det ikke er teknisk og økonomisk gennemførligt at overholde emissionsgrænseværdien for diffuse emissioner, kan den kompetente myndighed dispensere fra stk. 1, litra a), og tillade, at emissionerne overstiger denne emissionsgrænseværdi, under forudsætning af, at der ikke forventes signifikante risici for menneskers sundhed eller miljøet, og at driftslederen godtgør over for den kompetente myndighed, at den bedste tilgængelige teknik er bragt i anvendelse.

⁽¹⁾ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.

3. Den kompetente myndighed kan dispensere fra stk. 1 for overfladebehandling, der er omfattet af punkt 8 i tabellen i bilag VII, del 2, og som ikke kan udføres under indesluttede vilkår, og tillade, at anlæggets emissioner ikke opfylder kravene i nævnte stykke, hvis driftslederen godtgør over for den kompetente myndighed, at disse krav er uopfyldelige af tekniske og økonomiske grunde, og at den bedste tilgængelige teknik er bragt i anvendelse.

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de i stk. 2 og 3 i denne artikel omhandlede dispensationer efter bestemmelserne i artikel 72, stk. 2.

5. Emissionerne af enten flygtige organiske forbindelser, som har fået tildelt eller bør tildeles faresætningerne H340, H350, H350i, H360D eller H360F, eller halogenerede flygtige organiske forbindelser, som har fået tildelt eller bør tildeles faresætningerne H341 eller H351, håndteres så vidt teknisk og økonomisk muligt under indesluttede vilkår for at sikre folkesundheden og miljøet og overstiger ikke de relevante emissionsgrænseværdier, der er fastsat i bilag VII, del 4.

6. Anlæg, hvor der udføres to eller flere aktiviteter, som hver for sig overskrider tærsklerne i bilag VII, del 2, skal:

- a) for stoffer anført i stk. 5, opfylde kravene heri for hver enkelt aktivitet
- b) for alle andre stoffer enten:
 - i) opfylde kravene i stk. 1 for hver enkelt aktivitet eller
 - ii) fungere således, at de samlede emissioner af flygtige organiske forbindelser, ikke overskrider de emissioner, der ville være forekommet, hvis nr. i) var blevet anvendt.

7. Alle egnede forholdsregler skal træffes for at reducere emissionerne af flygtige organiske forbindelser til det mindst mulige under opstart og nedlukning.

Artikel 60

Overvågning af emissionerne

Medlemsstaterne sikrer enten ved udtrykkelige angivelser i godkendelsesvilkårene eller ved almindelige bindende forskrifter, at der udføres målinger af emissionerne efter reglerne i bilag VII, del 6.

Artikel 61

Overholdelse af emissionsgrænseværdierne

Emissionsgrænseværdierne i røggas anses for overholdt, hvis betingelserne i bilag VII, del 8, er opfyldt.

Artikel 62

Indberetning om overholdelse af godkendelsesvilkårene

Driftslederen forelægger på anmodning den kompetente myndighed informationer, der sætter denne i stand til at kontrollere overholdelsen af ét af følgende:

- a) grænseværdierne for emission i røggasser, for diffus emission og for samlet emission
- b) kravene i reduktionsprogrammet i henhold til bilag VII, del 5
- c) dispensationer i medfør af artikel 59, stk. 2 og 3.

Dette kan omfatte en plan for forvaltning af opløsningsmidler udarbejdet efter reglerne i bilag VII, del 7.

Artikel 63

Væsentlig ændring af bestående anlæg

1. En ændring af den maksimale input-masse af organiske opløsningsmidler i et bestående anlæg som gennemsnit over en dag, hvis anlægget drives ved designoutput og hverken er under opstart, nedlukning eller vedligeholdelse af udstyr, anses for at være væsentlig, hvis den fører til en stigning i emissionerne af flygtige organiske forbindelser på mere end:

- a) 25 % for anlæg, hvor der foregår enten aktiviteter, som henhører under de laveste tærskelområder i punkt 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 eller 17 i tabellen i bilag VII, del 2, eller aktiviteter, som henhører under et af de andre punkter i bilag VII, del 2, og som har et forbrug af opløsningsmidler på mindre end 10 tons pr. år
- b) 10 % for alle andre anlæg.

2. Hvis et bestående anlæg efter væsentlige ændringer falder ind under dette direktivs anvendelsesområde for første gang, betragtes den del af anlægget, der ændres væsentligt, som et nyt anlæg, medmindre de samlede emissioner fra hele anlægget ikke overskrider dem, der ville forekomme, hvis den væsentligt ændrede del blev betragtet som et nyt anlæg, i hvilket tilfælde det betragtes som et bestående anlæg.

3. Når der foretages en væsentlig ændring, kontrollerer den kompetente myndighed, at anlægget opfylder kravene i dette direktiv.

Artikel 64

Udveksling af informationer om erstatning af organiske opløsningsmidler

Kommissionen tilrettelægger udveksling af informationer med medlemsstaterne, den berørte industri og ikke-statslige organisationer, der arbejder for miljøbeskyttelse, om brugen af organiske opløsningsmidler, deres mulige erstatningsstoffer og teknikker, som har det mindste potentiale for at belaste luft, vand, jordbund, økosystemer og menneskers sundhed.

Der udveksles informationer om alle følgende forhold:

- a) brugsegnethed
- b) mulige virkninger på menneskers sundhed i almindelighed, og erhvervsmæssig eksponering i særdeleshed
- c) potentielle miljøbelastninger
- d) økonomiske følger, herunder omkostninger og udbytte ved de foreliggende muligheder.

Artikel 65

Adgang til informationer

1. Den kompetente myndigheds afgørelse, der i det mindste skal omfatte en genpart af godkendelsen og eventuelle senere ajourføringer af denne, stilles til rådighed for offentligheden.

De almindelige bindende forskrifter for anlæg og listen over anlæg, der kræver godkendelse og registrering, stilles til rådighed for offentligheden.

2. De resultater af emissionsovervågningen efter artikel 60, som den kompetente myndighed ligger inde med, stilles til rådighed for offentligheden.

3. Stk. 1 og 2 i denne artikel finder anvendelse med de samme indskrænkninger som dem, der er fastsat i artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 2003/4/EF.

KAPITEL VI

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR ANLÆG, HVOR DER FREMSTILLES TITANDIOXID

Artikel 66

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på anlæg, der fremstiller titandioxid.

Artikel 67

Forbud mod udledning og dumpning af affald

Medlemsstaterne forbyder udledning og dumpning af følgende former for affald i vandforekomster, have og oceaner:

- a) fast affald
- b) moderlut, der opstår i filtreringsfasen efter hydrolyse af titanylulfatopløsningen, fra anlæg, der anvender sulfatprocessen, herunder syreholdigt affald i forbindelse med denne moderlut med et, samlet indhold på mere end 0,5 % fri svovlsyre og forskellige tungmetaller, og med et indhold af moderlut, der er blevet fortyndet til det indeholder 0,5 % fri svovlsyre eller mindre

c) affald fra anlæg, der anvender chloridprocessen, med et indhold på mere end 0,5 % fri saltsyre og forskellige tungmetaller, inklusive affald af denne art, der er blevet fortyndet, til det indeholder 0,5 % fri saltsyre eller mindre

d) filtrersalte, slam og flydende affald, der opstår ved behandling (koncentrering eller neutralisering) af det under litra b) og c) omhandlede affald, og som indeholder forskellige tungmetaller, men ikke neutraliserede og filtrerede eller dekanterede restprodukter, som kun indeholder spor af tungmetaller, og som inden enhver fortynding har en pH-værdi på over 5,5.

Artikel 68

Kontrol af emissioner til vand

Emissioner fra anlæg til vand må ikke overstige emissionsgrænseværdierne i bilag VIII, del 1.

Artikel 69

Forebyggelse og bekæmpelse af emissioner til luft

1. Emission af syreblærer fra anlæg skal forebygges.

2. Emissioner fra anlæg til luft må ikke overstige emissionsgrænseværdierne i bilag VIII, del 2.

Artikel 70

Overvågning af emissionerne

1. Medlemsstaterne sikrer, at emissionerne til vand overvåges, således at den kompetente myndighed kan kontrollere overholdelsen af godkendelsesvilkårene og artikel 68.

2. Medlemsstaterne sikrer, at emissionerne til luft overvåges, således at den kompetente myndighed kan kontrollere overholdelsen af godkendelsesvilkårene og artikel 69. Denne overvågning omfatter som et minimum overvågning af emissionerne som anført i bilag VIII, del 3.

3. Overvågningen udføres efter CEN's standarder, hvis de foreligger, og ellers efter ISO-standarder eller nationale eller andre internationale standarder, som sikrer, at der fremskaffes informationer af tilsvarende videnskabelig kvalitet.

KAPITEL VII

UDVALG, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE
BESTEMMELSER

Artikel 71

Kompetente myndigheder

Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, der skal varetage opgaverne i medfør af dette direktiv.

Artikel 72

Indberetning fra medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne sikrer, at Kommissionen forsynes med informationer om gennemførelsen af dette direktiv, om repræsentative data vedrørende emissioner og andre former for forurening, om emissionsgrænseværdier, om anvendelsen af den bedste tilgængelige teknik i overensstemmelse med artikel 14 og 15, navnlig om udstedelsen af dispensationer i henhold til artikel 15, stk. 4, samt om fremskridt med hensyn til udvikling og anvendelse af nye teknikker i overensstemmelse med artikel 27. Medlemsstaterne stiller informationerne til rådighed elektronisk.

2. Det fastsættes efter forskriftsproceduren i artikel 75, stk. 2, hvilke typer af informationer der skal stilles til rådighed i medfør af stk. 1, og i hvilken form og med hvilke tidsintervaller det skal ske. Heri indgår også fastlæggelse af de specifikke aktiviteter og forurenende stoffer, for hvilke de i stk. 1 nævnte data skal stilles til rådighed.

3. For alle de fyringsanlæg, der er omfattet af kapitel III i dette direktiv udarbejder medlemsstaterne fra 1. januar 2016 en årlig opgørelse over svovldioxid-, nitrogenoxid- og støvemissioner samt energieffekt.

På grundlag af reglerne om sammenlægning af udledninger i artikel 29 indhenter den kompetente myndighed for hvert fyringsanlæg følgende data:

- a) fyringsanlæggets samlede nominelle indfyrede termiske effekt (MW)
- b) typen af fyringsanlæg: kedel, gasturbine, gasmotor, dieselmotor, andet (typen præciseres)
- c) startdatoen for driften af fyringsanlægget
- d) de samlede årlige emissioner (tons pr. år) af svovldioxid, nitrogenoxider og støv (som total svævestøv)
- e) antallet af driftstimer for fyringsanlægget
- f) den samlede årlige energieffekt i relation til netto brændværdi (TJ pr. år), fordelt på følgende brændselstyper: kul, lignit, biomasse, tørv, andet fast brændsel (typen præciseres), flydende brændsel, naturgas, anden gas (typen præciseres).

De årlige data for hvert anlæg, der indgår i disse opgørelser, stilles på opfordring til rådighed for Kommissionen.

Et resumé af opgørelserne stilles til rådighed for Kommissionen hvert tredje år inden tolv måneder efter udløbet af den pågældende treårige periode. Dette resumé viser særskilt data for fyringsanlæg, der indgår i raffinaderier.

Kommissionen stiller i overensstemmelse med direktiv 2003/4/EF en oversigt over sammenligningen mellem og evalueringen af disse opgørelser til rådighed for medlemsstaterne og offentligheden inden for 24 måneder efter udløbet af den pågældende treårige periode.

4. Medlemsstaterne indberetter fra den 1. januar 2016 årligt følgende data til Kommissionen:

- a) for fyringsanlæg, der er omfattet af artikel 31, svovlindholdet i det indenlandske faste brændsel, der er anvendt, og den afsvovlingsgrad, der er opnået, som et månedligt gennemsnit. Det første år, hvor artikel 31 anvendes, indberettes ligeledes den tekniske begrundelse for, at det ikke er muligt at overholde de i artikel 30, stk. 2 og 3, anførte emissionsgrænseværdier, samt
- b) for fyringsanlæg, der ikke er i drift i mere end 1 500 driftstimer om året som rullende gennemsnit over en femårsperiode, antallet af driftstimer om året.

Artikel 73

Revision

1. Senest den 7. januar 2016 og derefter hvert tredje år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om revision af gennemførelsen af dette direktiv på grundlag af de i artikel 72 omhandlede informationer.

Denne rapport skal omfatte en vurdering af behovet for EU-foranstaltninger i form af fastsættelse eller ajourføring af mindstekrav gældende for hele Unionen for emissionsgrænseværdier og for regler om overvågning og overholdelse for så vidt angår aktiviteter inden for anvendelsesområdet for de i den foregående treårige periode vedtagne BAT-konklusioner, på grundlag af følgende kriterier:

- a) de pågældende aktiviteterets indvirkning på miljøet som helhed, samt
- b) den aktuelle situation med hensyn til gennemførelsen af de bedste tilgængelige teknikker for de pågældende aktiviteter.

Denne vurdering skal tage hensyn til udtalelsen fra det i artikel 13, stk. 4, omhandlede forum.

Kapitel III i og bilag V til dette direktiv anses for at indeholde mindstekravene på EU-plan, for så vidt angår store fyringsanlæg.

Rapporten ledsages, hvor det er relevant, af et lovgivningsmæssigt forslag. Såfremt der i den i andet afsnit nævnte vurdering konstateres et sådant behov, skal det lovgivningsmæssige forslag omfatte bestemmelser for fastsættelse eller ajourføring af EU-dækkende mindstekrav for emissionsgrænseværdier og for regler om overvågning og overholdelse for så vidt angår de pågældende aktiviteter.

2. Kommissionen undersøger inden den 31. december 2012, om der er behov for at kontrollere emissioner fra:

- a) forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mindre end 50 MW
- b) intensivt kvægopdræt, samt
- c) spredning af staldgødning.

Kommissionen aflægger rapport om resultaterne af denne undersøgelse til Europa-Parlamentet og til Rådet ledsaget af et forslag til retsakt, hvor det er relevant.

3. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2011 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om fastsættelsen i bilag I af:

- a) differentierede kapacitetstærskler for opdræt af forskellige fjerkræarter, herunder den særlige situation for vagtler
- b) kapacitetstærskler for samtidigt opdræt af forskellige typer af dyr på den samme bedrift.

Kommissionen aflægger rapport om resultaterne af denne undersøgelse til Europa-Parlamentet og til Rådet ledsaget af et forslag til retsakt, hvor det er relevant.

Artikel 74

Ændring af bilagene

Med henblik på at muliggøre at bestemmelserne i dette direktiv tilpasses til den videnskabelige og tekniske udvikling på baggrund af de bedste tilgængelige teknikker, vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 76 og med forbehold af betingelserne i artikel 77 og 78 for så vidt angår tilpasningen af bilag V, del 3 og 4, bilag VI, del 2, 6, 7 og 8, og bilag VII, del 5, 6, 7 og 8, til sådan videnskabelig og teknisk udvikling.

Artikel 75

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

Artikel 76

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 48, stk. 5, og artikel 74 i en periode på fem år fra den 6. januar 2011. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af den femårige periode. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 77.

2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med forbehold af betingelserne i artikel 77 og 78.

Artikel 77

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 48, stk. 5, og artikel 74 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om en delegation af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse, samt den mulige begrundelse herfor.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 78

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på to måneder fra meddelelsen.

Fristen forlænges med to måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af den i stk. 1 nævnte frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis Europa-Parlamentet og Rådet begge har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod den delegerede retsakt inden for den i stk. 1 nævnte frist, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.

Artikel 79

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser senest den 7. januar 2013 og underretter den hurtigst muligt om alle senere ændringer.

Artikel 80

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 2, artikel 3, nr. 8, nr. 11-15, nr. 18-23, nr. 26-30, nr. 34-38 og nr. 41, artikel 4, stk. 2 og 3, artikel 7, artikel 8 og 10, artikel 11, litra e) og h), artikel 12, stk. 1, litra e) og h), artikel 13, stk. 7, artikel 14, stk. 1, litra c), nr. ii), artikel 14, stk. 1, litra d), e), f) og h), artikel 14, stk. 2-7, artikel 15, stk. 2-5, artikel 16, 17 og 19, artikel 21, stk. 2-5, artikel 22, 23, 24, 27, 28 og 29, artikel 30, stk. 1, 2, 3, 4, 7 og 8, artikel 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38 og 39, artikel 40, stk. 2 og 3, artikel 42 og 43, artikel 45, stk. 1, artikel 58, artikel 59, stk. 5, artikel 63, artikel 65, stk. 3, artikel 69, 70, artikel 71, 72 og 79 og første afsnit og punkt 1.1, 1.4, punkt 2.5, litra b), punkt 3.1, 4 og 5, punkt 6.1, litra c), punkt 6.4, litra b), punkt 6.10 og 6.11 i bilag I, bilag II, punkt 12 i bilag III, bilag V, litra b) i del 1, punkt 2.2, 2.4, 3.1 og 3.2 i del 4, punkt 2.5 og 2.6 i del 6 og punkt 1.1, litra d), i del 8 i bilag VI, punkt 2 i del 4, punkt 1 i del 5, punkt 3 i del 7 i bilag VII, punkt 1 og punkt 2, litra c), i del 1, punkt 2 og 3 i del 2 og del 3 i bilag VIII senest den 7. januar 2013.

De anvender disse love og bestemmelser fra den samme dag.

De skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 81

Ophævelse

1. Direktiv 78/176/EØF, 82/883/EØF, 92/112/EØF, 1999/13/EF, 2000/76/EF og 2008/1/EF, som ændret ved de retsakter, der er anført i bilag IX, del A, ophæves med virkning fra den 7. januar 2014, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelse i national ret og anvendelse af de direktiver, der er anført i bilag IX, del B.

2. Direktiv 2001/80/EF som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag IX, del A, ophæves med virkning fra den 1. januar 2016, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne, der er anført i bilag IX, del B.

3. Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til dette direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag X.

Artikel 82

Overgangsbestemmelser

1. For så vidt angår de anlæg, der udfører aktiviteter omhandlet i bilag I, punkt 1.1 for aktiviteter med en samlet nominel indfyret termisk effekt på over 50 MW, punkt 1.2 og 1.3, 1.4, litra a), punkt 2.1 til 2.6, punkt 3.1 til 3.5, punkt 4.1 til 4.6 for aktiviteter vedrørende fremstilling ved kemisk forarbejdning, punkt 5.1 og 5.2 for aktiviteter omfattet af direktiv 2008/1/EF, punkt 5.3, litra a), nr. i) og ii), punkt 5.4, punkt 6.1, litra a) og b), punkt 6.2 og 6.3, punkt 6.4, litra a), punkt 6.4, litra b) for aktiviteter omfattet af direktiv 2008/1/EF, punkt 6.4, litra c), og punkt 6.5 til 6.9, som er i drift og i besiddelse af en godkendelse inden den 7. januar 2013, eller hvis driftsledere har indgivet en fuldstændig ansøgning om godkendelse inden denne dato, forudsat at disse anlæg er sat i drift senest den 7. januar 2014, anvender medlemsstaterne de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i medfør af artikel 80, stk. 1, fra den 7. januar 2014 med undtagelse af kapitel III og IV og bilag V og VI.

2. For så vidt angår de anlæg, der udfører aktiviteter omhandlet i bilag I, punkt 1.1 for aktiviteter med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 50 MW, punkt 1.4, litra b), punkt 4.1 til 4.6 for aktiviteter vedrørende fremstilling ved biologisk forarbejdning, punkt 5.1 og 5.2 for aktiviteter ikke omfattet af direktiv 2008/1/EF, punkt 5.3, litra a), nr. iii) til v), punkt 5.3, litra b), punkt 5.5 og 5.6, punkt 6.1, litra c), punkt 6.4, litra b) for aktiviteter ikke omfattet af direktiv 2008/1/EF, og punkt 6.10 og 6.11, som er i drift inden den 7. januar 2013, anvender medlemsstaterne de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i medfør af nærværende direktiv, fra den 7. juli 2015 med undtagelse af kapitel III og IV og bilag V og VI.

3. For så vidt angår fyringsanlæg som omhandlet i artikel 30, stk. 2, anvender medlemsstaterne fra den 1. januar 2016 de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i medfør af artikel 80, stk. 1, for at efterkomme kapitel III og bilag V.

4. For så vidt angår fyringsanlæg som omhandlet i artikel 30, stk. 3, anvender medlemsstaterne ikke længere direktiv 2001/80/EF fra den 7. januar 2013.

5. For så vidt angår fyringsanlæg, der medforbrænder affald, finder bilag VI, del 4, punkt 3.1, anvendelse, indtil:

- a) den 31. december 2015 for fyringsanlæg som omhandlet i artikel 30, stk. 2
- b) den 7. januar 2013 for fyringsanlæg som omhandlet i artikel 30, stk. 3.

6. Bilag VI, del 4, punkt 3.2, finder anvendelse i forbindelse med fyringsanlæg, der medforbrænder affald, fra:

- a) den 1. januar 2016 for fyringsanlæg som omhandlet i artikel 30, stk. 2
- b) den 7. januar 2013 for fyringsanlæg som omhandlet i artikel 30, stk. 3.

7. Artikel 58 finder anvendelse fra den 1. juni 2015. Indtil denne dato skal stoffer eller blandinger, som på grund af deres indhold af flygtige organiske forbindelser klassificeret som kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske efter forordning (EF) nr. 1272/2008 har fået tildelt eller bør tildeles faresætningerne H340, H350, H350i, H360D eller H360F eller risikosætningerne R45, R46, R49, R60 eller R61, så vidt muligt snarest erstattes af mindre skadelige stoffer eller blandinger.

8. Artikel 59, stk. 5, finder anvendelse fra den 1. juni 2015. Indtil denne dato skal emissioner af enten flygtige organiske forbindelser, som har fået tildelt eller bør tildeles faresætningerne

H340, H350, H350i, H360D eller H360F eller risikosætningerne R45, R46, R49, R60 eller R61, eller halogenerede flygtige organiske forbindelser, som har fået tildelt eller bør tildeles faresætningerne H341 eller H351 eller risikosætningerne R40 eller R68, af hensyn til folkesundheden og miljøet håndteres under indesluttede vilkår, så vidt det er teknisk og økonomisk muligt, og de må ikke overstige de relevante emissionsgrænseværdier, der er fastsat i bilag VII, del 4.

9. Punkt 2 i bilag VII, del 4, finder anvendelse fra den 1. juni 2015. Indtil denne dato gælder der for emission af halogenerede flygtige organiske forbindelser, der har fået tildelt eller bør tildeles faresætningerne H341 eller H351 eller risikosætningerne R40 eller R68, dvs. emission, hvor massestrømmen af summen af forbindelser, der giver anledning til faresætningerne H341 eller H351 eller mærkning med R40 eller R68, er lig med eller højere end 100 g/time, en emissionsgrænseværdi på 20 mg/Nm³. Emissionsgrænseværdien refererer til massesummen af de enkelte forbindelser.

Artikel 83

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 84

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. november 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

O. CHASTEL

Formand

BILAG I

Kategorier af aktiviteter som omhandlet i artikel 10

De nedenfor nævnte tærskelværdier vedrører generelt produktionskapacitet eller ydelse. Når flere aktiviteter, der henhører under samme aktivitetsbeskrivelse, der indeholder en tærskel, udføres på samme anlæg, lægges kapaciteten af disse aktiviteter sammen. For affaldshåndteringsaktiviteter finder denne beregning anvendelse for aktivitet 5.1, 5.3 (a) og 5.3 (b).

Kommissionen fastsætter retningslinjer for:

- a) forholdet mellem de affaldshåndteringsaktiviteter, der er beskrevet i dette bilag, og de aktiviteter, der er beskrevet i bilag I og II til direktiv 2008/98/EF, samt
- b) fortolkningen af udtrykket »industriel målestok« i forbindelse med beskrivelsen af kemisk industrivirksomhed i dette bilag.

1. Energiindustri

1.1. Forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 50 MW eller derover.

1.2. Raffinering af mineralolie og gas.

1.3. Produktion af koks.

1.4. Forgasning eller likvefaktion af:

a) kul

b) andre brændsler i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 20 MW eller derover.

2. Produktion og forarbejdning af metaller

2.1. Ristning eller sintring af malm, herunder svovlholdig malm.

2.2. Produktion af støbejern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/time.

2.3. Forarbejdning af jernmetaller:

a) varmvalsning med en råstålkapacitet på mere end 20 tons/time

b) smedning med hamre med slagenergi på mere end 50 kJ pr. hammer, når den afgivne varme er på mere end 20 MW

c) anbringelse af beskyttelseslag af smeltet metal med en råstålkapacitet på mere end 2 tons/time.

2.4. Drift af jernmetalstøberier med en produktionskapacitet på over 20 tons om dagen.

2.5. Forarbejdning af non-ferro-metaller:

a) udvinding af non-ferro-råmetaller af malme, koncentrat eller sekundære råstoffer ved hjælp af metallurgiske, kemiske eller elektrolytiske processer

b) smeltning af non-ferro-metaller inkl. legering, herunder genindvindingsprodukter, og drift af non-ferro-støberier med en smeltekapacitet på mere end 4 tons om dagen for bly og cadmium eller 20 tons om dagen for alle andre metaller.

2.6. Behandling af overflader på metaller eller plastmaterialer ved en elektrolytisk eller kemisk proces, hvis behandlingskarrenes volumen er på mere end 30 m³.

3. Mineralindustri
 - 3.1. Fremstilling af cement, kalk og magnesiumoxid:
 - a) fremstilling af cementklinker i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag
 - b) fremstilling af kalk i ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag
 - c) fremstilling af magnesiumoxid i ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag.
 - 3.2. Udvinning af asbest eller fremstilling af produkter af asbest.
 - 3.3. Fremstilling af glas inklusive glasfibre, med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag.
 - 3.4. Smeltning af mineralske stoffer, inklusive fremstilling af mineralfibre, med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag.
 - 3.5. Fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag og/eller med en ovnkapacitet på mere end 4 m³ og med en sættetæthed pr. ovn på mere end 300 kg/m³.

4. Kemisk industri

I dette afsnit forstås ved fremstilling, anvendt om de i dette afsnit omhandlede aktivitetskategorier, fremstilling i industriel målestok ved kemisk eller biologisk forarbejdning af de i punkt 4.1-4.6 nævnte stoffer eller grupper af stoffer.

- 4.1. Fremstilling af organiske kemikalier, som f.eks.:
 - a) simple kulbrinter, (lineære eller cykliske, mættede eller umættede, alifatiske eller aromatiske)
 - b) iltholdige kulbrinte som f.eks. alkohol, aldehyder, ketoner, kulstofsyrer, estere og blandinger af estere, acetater, ethere, peroxider og epoxyharpikser
 - c) svovlholdige kulbrinter
 - d) kvælstofholdige kulbrinter som f.eks. aminer, amider, nitrøse forbindelser, nitro- eller nitratforbindelser, nitriler, cyanater, isocyanater
 - e) fosforholdige kulbrinter
 - f) halogenholdige kulbrinter
 - g) organiske metalforbindelser
 - h) plastmaterialer (polymerer, kunstfibre, cellulosederivater)
 - i) syntetisk gummi
 - j) farvestoffer og pigmenter
 - k) overfladeaktive stoffer og tensider.
- 4.2. Fremstilling af uorganiske kemikalier som f.eks.:
 - a) gasser som f.eks. ammoniak, klor eller hydrogenchlorid, fluor og fluorbrinte, carbonoxider, svovlforbindelser, nitrogenoxider, brint, svovldioxid, carbonyldichlorid
 - b) syrer som f.eks. chromsyre, flussyre, fosforsyre, salpetersyre, saltsyre, svovlsyre, oleum, svovlholdige syrer

- c) baser som f.eks. ammoniumhydroxid, kaliumhydroxid, natriumhydroxid
 - d) salte som f.eks. ammoniumklorid (salmiak), kaliumklorat, kaliumkarbonat (potaske), natriumkarbonat (soda), perborater, sølvnitrat
 - e) ikke-metaller, metaloxider eller andre uorganiske forbindelser som f.eks. kalciumkarbid, silicium, siliciumkarbid.
- 4.3. Fremstilling af fosfat-, kvælstof- eller kaliumholdig kunstgødning (herunder blandingsgødning).
- 4.4. Fremstilling af plantebeskyttelsesmidler eller biocider.
- 4.5. Fremstilling af farmaceutiske produkter, herunder mellemprodukter.
- 4.6. Fremstilling af sprængstoffer.
5. Affaldshåndtering
- 5.1. Bortskaffelse eller nyttiggørelse af farligt affald, hvor kapaciteten er større end 10 tons/dag, og hvorunder der foregår en eller flere af følgende aktiviteter:
- a) biologisk behandling
 - b) fysisk-kemisk behandling
 - c) blanding forud for en af de i punkt 5.1 og 5.2 opførte aktiviteter
 - d) rekonditionering forud for en af de i punkt 5.1 og 5.2 opførte aktiviteter
 - e) genanvendelse/regenerering af opløsningsmidler
 - f) genanvendelse/genvinding af uorganiske materialer undtagen metaller eller metalforbindelser
 - g) regenerering af syrer eller baser
 - h) nyttiggørelse af komponenter, der har været brugt til forureningsbekæmpelse
 - i) nyttiggørelse af komponenter fra katalysatorer
 - j) genraffinering eller andre former for genbrug af olie
 - k) deponering i overfladevand.
- 5.2. Bortskaffelse eller nyttiggørelse af affald i affaldsforbrændingsanlæg eller affaldsmedforbrændingsanlæg:
- a) for ufarligt affald, hvor kapaciteten er større end 3 tons/time
 - b) for farligt affald, hvor kapaciteten er større end 10 tons/dag.
- 5.3. a) Bortskaffelse af ufarligt affald, hvor kapaciteten er større end 50 tons/dag, og hvorunder en eller flere af følgende aktiviteter finder sted, dog undtaget aktiviteter omfattet af Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (!):
- i) biologisk behandling
 - ii) fysisk-kemisk behandling
 - iii) forbehandling af affald med henblik på forbrænding eller medforbrænding
 - iv) behandling af slagger og aske
 - v) behandling i shreddere af metalaffald, herunder affald af elektrisk og elektronisk udstyr og udrangerede køretøjer og deres komponenter.

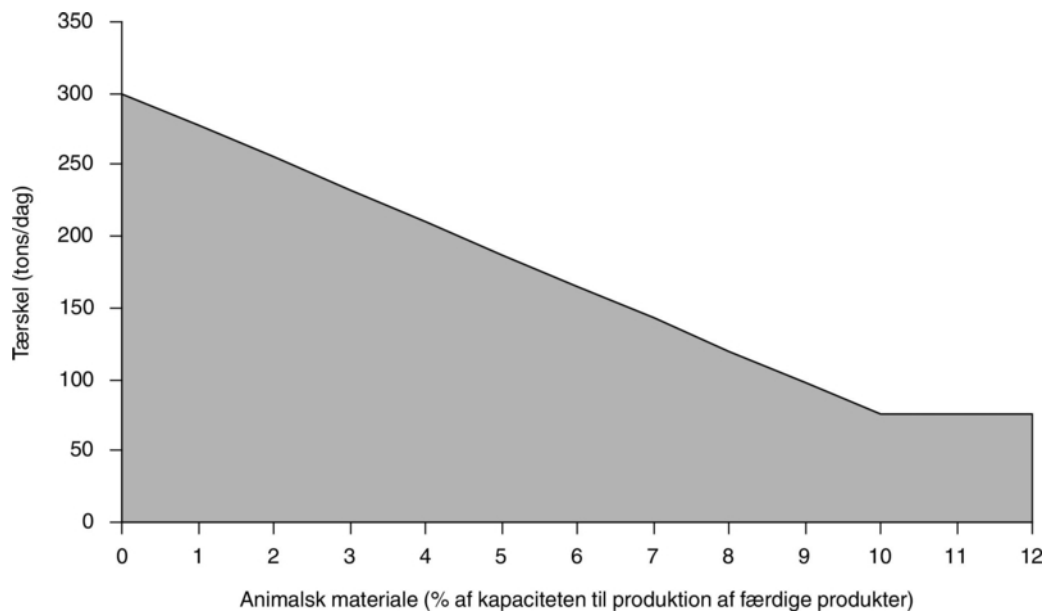
(!) EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40.

- b) Nyttiggørelse eller en blanding af nyttiggørelse og bortskaffelse af ufarligt affald, hvor kapaciteten er større end 75 tons/dag, og hvorunder en eller flere af følgende aktiviteter finder sted, dog undtaget aktiviteter omfattet af direktiv 91/271/EØF:
- i) biologisk behandling
 - ii) forbehandling af affald med henblik på forbrænding eller medforbrænding
 - iii) behandling af slagter og aske
 - iv) behandling i shreddere af metalfald, herunder affald af elektrisk og elektronisk udstyr og udrangerede køretøjer og deres komponenter.
- Hvis den eneste affaldsbehandlingsaktivitet, der finder sted, er anaerob nedbrydning, er kapacitetstærsklen for denne aktivitet 100 ton pr. dag.
- 5.4. Deponeringsanlæg, som defineret i artikel 2, litra g), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ⁽¹⁾, som modtager over 10 tons affald om dagen eller har en samlet kapacitet på over 25 000 tons, undtagen deponeringsanlæg til inert affald.
- 5.5. Midlertidig opbevaring af farligt affald, der ikke er omfattet af punkt 5.4, i afventning af en af de i punkt 5.1, 5.2, 5.4 og 5.6 anførte aktiviteter, hvor den samlede kapacitet er større end 50 tons, bortset fra midlertidig opbevaring i afventning af indsamling på det anlæg, hvor affaldet produceres.
- 5.6. Underjordisk lagring af farligt affald, hvor den samlede kapacitet er større end 50 tons.
6. Andre aktiviteter
- 6.1. Fremstilling i industrianlæg af:
- a) pulp af træ eller andre fibermaterialer
 - b) papir eller pap, hvor produktionskapaciteten er større end 20 tons/dag
 - c) en eller flere af følgende træbaserede plader: OSB-plader, spånplader eller fiberplader hvor produktionskapaciteten er større end 600 m³/dag.
- 6.2. Forudgående forarbejdning (vask, blegning, mercerisering) eller farvning af tekstilfibre eller tekstilstoffer, hvor behandlingskapaciteten er større end 10 tons/dag.
- 6.3. Garvning af huder og skind, hvor behandlingskapaciteten for færdige produkter er større end 12 tons/dag.
- 6.4. a) Drift af slagterier med en kapacitet til produktion af slagtekroppe på mere end 50 tons/dag.
- b) Behandling og forarbejdning, medmindre den kun består i emballering, af følgende råvarer, uanset om de har været forarbejdet før eller er uforarbejdede, med henblik på fremstilling af levnedsmidler eller foder fra:
- i) animalske råstoffer alene (bortset fra ublandet mælk) med en kapacitet til produktion af færdige produkter på mere end 75 tons/dag
 - ii) vegetabiliske råstoffer alene med en kapacitet til produktion af færdige produkter på mere end 300 tons/dag eller 600 tons/dag, hvor anlægget er i drift højst 90 på hinanden følgende dage i et år
 - iii) animalske og vegetabiliske råstoffer både i sammensatte og usammensatte produkter med en kapacitet til produktion af færdige produkter, som målt i tons/dag er større end:
 - 75, hvis A er lig med 10 eller mere, eller
 - $[300 - (22,5 \times A)]$ i alle andre tilfældehvor »A« er andelen af animalsk materiale (i procent af vægten) i kapaciteten til produktion af færdige produkter.

Emballage indgår ikke i produktets slutvægt.

⁽¹⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

Dette underpunkt finder ikke anvendelse, hvor råstoffet er ublandet mælk.

- c) Behandling og forarbejdning af ublandet mælk, når den modtagne mælkemængde er på over 200 tons/dag (gennemsnit på årsbasis).
- 6.5. Bortskaffelse eller genanvendelse af dyrekroppe eller animalsk affald, hvor kapaciteten er større end 10 tons/dag.
- 6.6. Intensiv fjerkræavl eller svineavl:
- hvor der er flere end 40 000 pladser til fjerkræ
 - hvor der er flere end 2 000 pladser til fedesvin (over 30 kg), eller
 - flere end 750 pladser til søer.
- 6.7. Behandling af overflader på stoffer, genstande eller produkter under anvendelse af organiske opløsningsmidler, navnlig med henblik på appretering, påtrykning, påføring af overfladelag, affedning, imprægnering, kachering, lakering, rensning eller vædning, med en forbrugskapacitet med hensyn til opløsningsmiddel på mere end 150 kg/time eller mere end 200 tons/år.
- 6.8. Fremstilling af kulstof (fuldbrændt kul) eller elektrografit ved forbrænding eller grafitisering.
- 6.9. Opsamling af CO₂-strømme fra anlæg omfattet af dette direktiv med sigte på geologisk lagring i henhold til direktiv 2009/31/EF.
- 6.10. Beskyttelse af træ og træprodukter med kemikalier, hvor produktionskapaciteten er større end 75 m³/dag, bortset fra behandling udelukkende mod blåsplint.
- 6.11. Uafhængigt dreven rensning af spildevand, der ikke er omfattet af direktiv 91/271/EØF, og som udledes af et anlæg under kapitel II.

BILAG II

Liste over forurenende stoffer

LUFT

1. Svovldioxid og andre svovlforbindelser
2. Nitrogenoxider og andre nitrogenforbindelser
3. Carbonmonoxid
4. Flygtige organiske forbindelser
5. Metaller og metalforbindelser
6. Støv, herunder fine partikler
7. Asbest (svævestøv, fibre)
8. Chlor og chlorforbindelser
9. Fluor og fluorforbindelser
10. Arsen og arsenforbindelser
11. Cyanider
12. Stoffer og blandinger, hvis kræftfremkaldende, mutagene eller eventuelt forplantningspåvirkende egenskaber gennem luft er påvist
13. Polychlordibenzodioxin og polychlordibenzofuraner

VAND

1. Organiske halogenforbindelser og stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i vand
 2. Organiske phosphorforbindelser
 3. Organiske tinforbindelser
 4. Stoffer og blandinger, hvis kræftfremkaldende, mutagene eller eventuelt forplantningspåvirkende egenskaber i eller gennem vand er påvist
 5. Persistente carbonhydrider og persistente og bioakkumulerbare giftige organiske stoffer
 6. Cyanider
 7. Metaller og metalforbindelser
 8. Arsen og arsenforbindelser
 9. Biocider og plantebeskyttelsesmidler
 10. Opslemmede materialer
 11. Stoffer, der bidrager til eutrofiering (især nitrater og phosphater)
 12. Stoffer, der har en negativ indflydelse på iltbalancen (og som kan måles med parametre som f.eks. BOD, COD)
 13. Stoffer, der er opført på listen i bilag X til direktiv 2000/60/EF.
-

BILAG III

Kriterier for fastlæggelse af den bedste tilgængelige teknik

1. Anvendelse af teknologi, der resulterer i mindst muligt affald
 2. Anvendelse af mindre farlige stoffer
 3. Fremme af teknikker til nyttiggørelse og genanvendelse af stoffer, der produceres og forbruges i processen, og i affald, hvor det er hensigtsmæssigt
 4. Sammenlignelige processer, indretninger eller driftsmetoder, som er gennemprøvet med et tilfredsstillende resultat i industriel målestok
 5. Teknologiske fremskridt og udviklingen i den videnskabelige viden
 6. De pågældende emissioners art, virkninger og omfang
 7. Datoerne for nye eller bestående anlægs ibrugtagning
 8. Den tid, der er nødvendig for indførelse af bedst tilgængelig teknik
 9. Forbruget og arten af råstoffer (herunder vand), der forbruges i processen, og energieffektiviteten
 10. Behovet for at forhindre eller begrænse emissionernes samlede indvirkning på og risiko for miljøet til et minimum
 11. Behovet for at forhindre uheld og begrænse følgerne for miljøet
 12. Informationer, som offentliggøres af offentlige internationale organisationer.
-

BILAG IV

Offentlig deltagelse i beslutningsprocessen

1. Offentligheden informeres tidligt i en beslutningsprocedure (ved offentlig bekendtgørelse eller ved egnede midler såsom elektroniske medier, hvor det er muligt), eller senest så snart informationerne med rimelighed kan foreligge, om følgende:
 - a) ansøgning om godkendelse eller eventuelt forslag om ajourføring af en godkendelse eller godkendelsesvilkårene i overensstemmelse med artikel 21 herunder en beskrivelse af de punkter, der er anført i artikel 12, stk. 1
 - b) i relevante tilfælde det forhold, at en afgørelse er omfattet af en national eller grænseoverskridende procedure til vurdering af virkningerne på miljøet eller konsultationer mellem medlemsstater i overensstemmelse med artikel 26
 - c) informationer om de kompetente myndigheder, der har ansvaret for at træffe afgørelsen, hvorfra alle relevante informationer kan indhentes, hvortil kommentarer eller spørgsmål kan rettes og nærmere informationer om fristerne for fremsendelse af bemærkninger og spørgsmål
 - d) karakteren af mulige afgørelser eller udkast til afgørelsen, hvis en sådan foreligger
 - e) eventuelt informationer vedrørende et forslag til ajourføring af en tilladelse eller vilkårene for tilladelsen
 - f) angivelse af hvornår, hvor og hvordan de relevante informationer vil blive stillet til rådighed
 - g) informationer om hvilke foranstaltninger der er truffet for offentlig deltagelse og konsultation i henhold til punkt 5.
 2. Medlemsstaterne sikrer, at den berørte offentlighed får adgang til følgende inden for passende tidsfrister:
 - a) i overensstemmelse med national lovgivning adgang til de vigtigste rapporter og anbefalinger, der er indgivet til den eller de kompetente myndigheder på det tidspunkt, hvor den berørte offentlighed informeres i overensstemmelse med punkt 1
 - b) i overensstemmelse med direktiv 2003/4/EF, adgang til andre informationer end de i punkt 1 omhandlede, som har relevans for afgørelsen i overensstemmelse med artikel 5 i dette direktiv, og som først er til rådighed, efter at den berørte offentlighed blev informeret i henhold til punkt 1.
 3. Den berørte offentlighed har ret til at fremsætte kommentarer og udtalelser til den kompetente myndighed, inden der træffes en afgørelse.
 4. Ved den endelige afgørelse skal der tages behørigt hensyn til resultaterne af de konsultationer, der er afholdt i henhold til dette bilag.
 5. De detaljerede ordninger til information af offentligheden (f.eks. ved opslag inden for en vis radius eller offentliggørelse i lokale dagblade) og høring af den berørte offentlighed (f.eks. ved skriftlige forelæggelser eller ved offentlig høring) fastlægges af medlemsstaterne. Der skal fastsættes rimelige tidsrammer for de forskellige faser, der giver tilstrækkelig tid til at informere offentligheden og til, at den berørte offentlighed kan forberede sig på og opnå reel deltagelse i de miljøbeslutningsprocedurer, der er omfattet af dette bilag.
-

BILAG V

Tekniske bestemmelser om fyringsanlæg

DEL 1

Emissionsgrænseværdier for fyringsanlæg som omhandlet i artikel 30, stk. 2

- Alle emissionsgrænseværdier beregnes ved en temperatur på 273,15 K, et tryk på 101,3 kPa og efter korrektion for vanddampindhold i røggassen samt ved et standardiseret O₂-indhold på 6 % for fast brændsel, 3 % for fyringsanlæg, bortset fra gasturbiner og gasmotorer, der fyres med flydende og gasformigt brændsel og 15 % for gasturbiner og gasmotorer.
- Grænseværdier (mg/Nm³) for emission af SO₂ fra fyringsanlæg, der fyres med fast eller flydende brændsel, undtagen gasturbiner og gasmotorer

Samlet nominal indfyret termisk effekt (MW)	Sten- og brunkul og andet fast brændsel	Biomasse	Tørv	Flydende brændsel
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

For fyringsanlæg, der fyres med fast brændsel og er godkendt før den 27. november 2002, eller hvis driftsledere havde indsendt en fuldstændig ansøgning om godkendelse før denne dato, forudsat at anlægget var sat i drift senest den 27. november 2003, og som ikke er i drift i mere end 1 500 drifts timer om året som rullende gennemsnit over en femårs periode gælder en emissionsgrænseværdi for SO₂ på 800 mg/Nm³.

For fyringsanlæg, der fyres med flydende brændsel og er godkendt før den 27. november 2002, eller hvis driftsledere havde indsendt en fuldstændig ansøgning om godkendelse før denne dato, forudsat at anlægget var sat i drift senest den 27. november 2003, og som ikke er i drift i mere end 1 500 driftstimer om året som rullende gennemsnit over en femårs periode, gælder en emissionsgrænseværdi for SO₂ på 850 mg/Nm³ for så vidt angår anlæg med en samlet nominal indfyret termisk effekt på højst 300 MW og på 400 mg/Nm³ for så vidt angår anlæg med en samlet nominal indfyret termisk effekt på over 300 MW.

For en del af et fyringsanlæg, der udleder sine røggasser gennem en eller flere særskilte kanaler i en fælles skorsten, og som ikke er i drift mere end 1 500 driftstimer om året som rullende gennemsnit over en femårs periode, kan der gælde de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i ovenstående to afsnit i forhold til hele fyringsanlæggets samlede nominelle indfyrede termiske effekt. I sådanne tilfælde overvåges emissionerne gennem hver af disse kanaler særskilt.

- Emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for SO₂ fra fyringsanlæg, der fyres med gasformigt brændsel, undtagen gasturbiner og gasmotorer

Generelt	35
Flydende gas	5
Koksværksgas med lav brændværdi	400
Højovngas med lav brændværdi	200

For fyringsanlæg, der fyres med gasser med lav brændværdi fra forgasning af raffinaderirester og er godkendt før den 27. november 2002, eller hvis driftsledere havde indsendt en fuldstændig ansøgning om godkendelse før denne dato, forudsat at anlægget var sat i drift senest den 27. november 2003, gælder en emissionsgrænseværdi for SO₂ på 800 mg/Nm³.

4. Grænseværdier (mg/Nm^3) for emission af NO_x fra fyringsanlæg, der fyres med fast eller flydende brændsel, undtagen gasturbiner og gasmotorer

Samlet nominel indfyret termisk effekt (MW)	Sten- og brunkul og andet fast brændsel	Biomasse og tørv	Flydende brændsel
50-100	300 450 ved fyring med brunkulpulver	300	450
100-300	200	250	200 ⁽¹⁾
> 300	200	200	150 ⁽¹⁾

Note:

⁽¹⁾ Emissionsgrænseværdien er på $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ for fyring med destillations- og konversionsrester fra råolieraffinering til eget forbrug i fyringsanlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på højst 500 MW, som er godkendt før den 27. november 2002, eller hvis driftsledere havde indsendt en fuldstændig ansøgning om godkendelse før denne dato, forudsat at anlægget var sat i drift senest den 27. november 2003.

For fyringsanlæg i kemiske anlæg, der anvender flydende produktionsrester som ikke-kommercielt brændstof til eget forbrug med en samlet nominel indfyret termisk effekt på højst 500 MW, og som er godkendt før den 27. november 2002, eller hvis driftsledere havde indsendt en fuldstændig ansøgning om godkendelse før denne dato, forudsat at anlægget var sat i drift senest den 27. november 2003, gælder en emissionsgrænseværdi for NO_x på $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

For fyringsanlæg, der fyres med fast eller flydende brændsel med en samlet nominel indfyret termisk effekt på højst 500 MW, som er godkendt før den 27. november 2002, eller hvis driftsledere havde indsendt en fuldstændig ansøgning om godkendelse før denne dato, forudsat at anlægget var sat i drift senest den 27. november 2003, og som ikke er i drift i mere end 1 500 drifts timer om året som rullende gennemsnit over en femårs periode, gælder en emissionsgrænseværdi for NO_x på $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

For fyringsanlæg, der fyres med fast brændsel med en samlet nominel indfyret termisk effekt på over 500 MW, som er godkendt før den 1. juli 1987, og som ikke er i drift i mere end 1 500 drifts timer om året som rullende gennemsnit over en femårs periode, gælder en emissionsgrænseværdi for NO_x på $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

For fyringsanlæg, der fyres med flydende brændsel med en samlet nominel indfyret termisk effekt på over 500 MW, som er godkendt før den 27. november 2002, eller hvis driftsledere havde indsendt en fuldstændig ansøgning om godkendelse før denne dato, forudsat at anlægget var sat i drift senest den 27. november 2003, og som ikke er i drift i mere end 1 500 driftstimer om året som rullende gennemsnit over en femårs periode, gælder en emissionsgrænseværdi for NO_x på $400 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

For en del af et fyringsanlæg, der udleder sine røggasser gennem en eller flere særskilte kanaler i en fælles skorsten, og som ikke er i drift mere end 1 500 driftstimer om året som rullende gennemsnit over en femårs periode, kan der gælde de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i de foregående tre afsnit i forhold til hele fyringsanlæggets samlede nominelle indfyrede termiske effekt. I sådanne tilfælde overvåges emissionerne gennem hver af disse kanaler særskilt.

5. For gasturbiner (herunder gasturbiner med kombineret cyklus (CCGT)), der fyres med lette og halvtunge destillater som flydende brændsel, gælder en emissionsgrænseværdi for NO_x på $90 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ og for CO på $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Gasturbiner til nødsituationer, der er i drift i mindre end 500 driftstimer om året, er ikke omfattet af de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i dette punkt. Driftslederen for sådanne anlæg registrerer de faktiske driftstimer.

6. Emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for NO_x og CO fra gasfyrede fyringsanlæg

	NO _x	CO
Fyringsanlæg, der fyres med naturgas, undtagen gasturbiner og gasmotorer	100	100
Fyringsanlæg, der fyres med højovngas, koksværksgas eller gas med lav brændværdi fra forgasning af raffinaderirester, undtagen gasturbiner og gasmotorer	200 ⁽⁴⁾	—
Fyringsanlæg, der fyres med andre gasser, undtagen gasturbiner og gasmotorer	200 ⁽⁴⁾	—
Gasturbiner (herunder CCGT) der fyres med naturgas ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Gasturbiner (herunder CCGT) der fyres med andre gasser	120	—
Gasmotorer	100	100

Noter:

- ⁽¹⁾ Ved naturgas forstås naturligt forekommende methan med højst 20 % (volumenprocent) af inerte stoffer og andre forbindelser.
- ⁽²⁾ 75 mg/Nm³ i følgende tilfælde, hvor gasturbineeffektiviteten er bestemt ved ISO-basisbelastningsvilkår:
- gasturbiner, der anvendes i et kombineret kraftvarmesystem, der har en samlet effektivitet på over 75 %
 - gasturbiner, der anvendes i kombinerede anlæg, der i gennemsnit har en samlet årlig elvirkningsgrad på over 55 %
 - gasturbiner til mekaniske drev.
- ⁽³⁾ For gasturbiner med enkelt cyklus, der ikke falder ind under nogen af de under note 2 nævnte kategorier, men som har en virkningsgrad på over 35 % — bestemt ved ISO-basisbelastningsvilkår — skal emissionsgrænseværdien for NO_x være på 50 η /35, hvor η er gasturbineeffektiviteten ved ISO-basisbelastningsvilkår udtrykt som procentsats.
- ⁽⁴⁾ 300 mg/Nm³ for fyringsanlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på højst 500 MW, som er godkendt før den 27. november 2002, eller hvis driftsledere havde indsendt en fuldstændig ansøgning om godkendelse før denne dato, forudsat at anlægget var sat i drift senest den 27. november 2003.

For gasturbiner (herunder CCGT) gælder de emissionsgrænseværdier for NO_x og CO, der er anført i tabellerne i dette punkt, kun ved belastninger på over 70 %.

For gasturbiner (herunder CCGT), som er godkendt før den 27. november 2002, eller hvis driftsledere havde indsendt en fuldstændig ansøgning om godkendelse før denne dato, forudsat at anlægget var sat i drift senest den 27. november 2003, og som ikke er i drift i mere end 1 500 driftstimer om året som rullende gennemsnit over en femårs periode, gælder en emissionsgrænseværdi for NO_x på 150 mg/Nm³, når der fyres med naturgas, og på 200 mg/Nm³, når der fyres med andre gasser eller med flydende brændsel.

For en del af et fyringsanlæg, der udleder sine røggasser gennem en eller flere særskilte kanaler i en fælles skorsten, og som ikke er i drift mere end 1 500 driftstimer om året som rullende gennemsnit over en femårs periode, kan der gælde de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i ovenstående afsnit i forhold til hele fyringsanlæggets samlede nominelle indfyrede termiske effekt. I sådanne tilfælde overvåges emissionerne gennem hver af disse kanaler særskilt.

Gasturbiner og gasmotorer til nødsituationer, der er i drift i mindre end 500 drifts timer årligt, er ikke omfattet af de i dette punkt fastsatte emissionsgrænseværdier. Driftslederen for sådanne anlæg registrerer de faktiske driftstimer.

7. Emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for støv fra fyringsanlæg, der fyres med fast eller flydende brændsel, undtagen gasturbiner og gasmotorer

Samlet nominel indfyret termisk effekt (MW)	Sten- og brunkul og andet fast brændsel	Biomasse og tørv	Flydende brændsel ⁽¹⁾
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

Note:

- ⁽¹⁾ Emissionsgrænseværdien er på 50 mg/Nm³ for fyring med destillations- og konversionsrester fra råolieraffinering til eget forbrug i fyringsanlæg, som er godkendt før den 27. november 2002, eller hvis driftsledere havde indsendt en fuldstændig ansøgning om godkendelse før denne dato, forudsat at anlægget var sat i drift senest den 27. november 2003.

8. Emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for støv fra fyringsanlæg, der fyres med gasformigt brændsel, undtagen gasturbiner og gasmotorer

Generelt	5
Højovngas	10
Industrigas fra jern- og stålindustrien, som kan anvendes andre steder	30

DEL 2

Emissionsgrænseværdier for fyringsanlæg som omhandlet i artikel 30, stk. 3

1. Alle emissionsgrænseværdier beregnes ved en temperatur på 273,15 K, et tryk på 101,3 kPa og efter korrektion for vanddampindhold i røggassen samt ved et standardiseret O₂-indhold på 6 % for fast brændsel, 3 % for andre fyringsanlæg end gasturbiner og gasmotorer, der fyres med flydende og gasformigt brændsel, og 15 % for gasturbiner og gasmotorer.

For gasturbiner med kombineret cyklus og med supplerende fyring kan den kompetente myndighed fastsætte det standardiserede O₂-indhold under hensyntagen til det pågældende anlægs særlige egenskaber.

2. Grænseværdier (mg/Nm³) for emission af SO₂ fra fyringsanlæg, der fyres med fast eller flydende brændsel, undtagen gasturbiner og gasmotorer

Samlet nominel indfyret termisk effekt (MW)	Sten- og brunkul og andet fast brændsel	Biomasse	Tørv	Flydende brændsel
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 ved fluid bed-forbrænding	200
> 300	150 200 ved cirkulerende eller tryksat fluid bed-forbrænding	150	150 200 ved fluid bed-forbrænding	150

3. Emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for SO₂ fra fyringsanlæg, der fyres med gasformigt brændsel, undtagen gasturbiner og gasmotorer

Generelt	35
Flydende gas	5
Koksværksgas med lav brændværdi	400
Højovngas med lav brændværdi	200

4. Grænseværdier (mg/Nm³) for emission af NO_x fra fyringsanlæg, der fyres med fast eller flydende brændsel, undtagen gasturbiner og gasmotorer

Samlet nominel indfyret termisk effekt (MW)	Sten- og brunkul og andet fast brændsel	Biomasse og tørv	Flydende brændsel
50-100	300 400 ved fyring med brunkulpulver	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 ved fyring med brunkulpulver	150	100

5. For gasturbiner (herunder CCGT), som fyres med lette og halvtunge destillater som flydende brændsel, gælder en emissionsgrænseværdi for NO_x på 50 mg/Nm³ og for CO på 100 mg/Nm³.

Gasturbiner til nødsituationer, der er i drift i mindre end 500 driftstimer om året, er ikke omfattet af de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i dette punkt. Driftslederen for sådanne anlæg registrerer de faktiske driftstimer.

6. Emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for NO_x og CO fra gasfyrede fyringsanlæg

	NO _x	CO
Andre fyringsanlæg end gasturbiner og gasmotorer	100	100
Gasturbiner (herunder CCGT)	50 ⁽¹⁾	100
Gasmotorer	75	100

Note:

⁽¹⁾ For gasturbiner med enkelt cyklus og en virkningsgrad på over 35 % — bestemt ved ISO-basisbelastningsvilkår — skal emissionsgrænseværdien for NO_x være på 50xη/35, hvor η er gasturbineeffektiviteten ved ISO-basisbelastningsvilkår udtrykt som procentsats.

For gasturbiner (herunder CCGT) gælder de emissionsgrænseværdier for NO_x og CO, der er anført i dette punkt, kun ved belastninger på over 70 %.

Gasturbiner og gasmotorer til nødsituationer, der er i drift i mindre end 500 driftstimer årligt, er ikke omfattet af de i dette punkt fastsatte emissionsgrænseværdier. Driftslederen for sådanne anlæg registrerer de faktiske driftstimer.

7. Emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for støv fra fyringsanlæg, der fyres med fast eller flydende brændsel, undtagen gasturbiner og gasmotorer

Samlet nominel indfyret termisk effekt (MW)	
50- 300	20
> 300	10
	20 for biomasse og tør

8. Emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for støv fra fyringsanlæg, der fyres med gasformigt brændsel, undtagen gasturbiner og gasmotorer

Generelt	5
Højovngas	10
Industrigas fra jern- og stålindustrien, som kan anvendes andre steder	30

DEL 3

Emissionsovervågning

1. Koncentrationerne af SO₂, NO_x og støv i røggas fra alle fyringsanlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 100 MW eller derover måles kontinuerligt.

Koncentrationerne af CO i røggas fra alle fyringsanlæg, der fyrer med gasformigt brændsel og har en samlet nominel indfyret termisk effekt på 100 MW eller derover, måles kontinuerligt.

2. Den kompetente myndighed kan beslutte, at det ikke er nødvendigt at foretage den i punkt 1 omhandlede kontinuerlige måling i følgende tilfælde:

- for fyringsanlæg med en levetid på mindre end 10 000 driftstimer
- for SO₂ og støv fra fyringsanlæg, der fyres med naturgas

- c) for SO₂ fra fyringsanlæg, der fyres med olie med kendt svovlindhold, hvis der ikke forefindes røggasafsvovlingsudstyr
- d) for SO₂ fra fyringsanlæg, der fyres med biomasse, hvis driftslederen kan bevise, at SO₂-emissionerne under ingen omstændigheder kan være højere end de foreskrevne emissionsgrænseværdier.
3. Hvor der ikke kræves kontinuerlig måling, skal der kræves målinger af SO₂, NO_x, støv og for gasfyrede anlæg desuden af CO mindst en gang hver sjette måned.
4. For fyringsanlæg, der fyres med sten- eller brunkul, måles de samlede kviksølvemissioner mindst en gang om året.
5. Som alternativ til de i punkt 3 anførte målinger af SO₂ og NO_x kan der benyttes andre fremgangsmåder, som den kompetente myndighed har verificeret og godkendt, til at bestemme emissionen af SO₂ og NO_x. I disse fremgangsmåder skal der anvendes relevante CEN-standarder eller, hvis der ikke foreligger CEN-standarder, ISO-standarder eller nationale eller andre internationale standarder, der sikrer data af tilsvarende videnskabelig kvalitet.
6. Den kompetente myndighed skal underrettes om mere betydelige ændringer med hensyn til anvendt brændselstype eller anlæggenes driftsform. Den kompetente myndighed afgør, om de i punkt 1 til 4 omhandlede bestemmelser om overvågning fortsat er fyldestgørende eller skal tilpasses.
7. De kontinuerlige målinger, der gennemføres i medfør af punkt 1, skal omfatte måling af røggassens iltindhold, temperatur, tryk og vanddampindhold. Kontinuerlig måling af vanddampindholdet i røggassen er ikke nødvendig, forudsat at gasprøven tørrer, inden emissionerne analyseres.
8. Prøveudtagning og analyse, af relevante forurenende stoffer og måling af driftsparametre samt kvalitetssikring af de automatiske målesystemer og referencemålemetoderne, som benyttes til kalibrering af disse systemer, skal gennemføres i overensstemmelse med CEN's standarder. Hvis der ikke foreligger CEN-standarder, finder ISO-standarder, nationale eller andre internationale standarder, som sikrer, at der fremskaffes informationer af tilsvarende videnskabelig kvalitet, anvendelse.

De automatiske målesystemer skal underkastes kontrol ved hjælp af parallelle målinger med referencemetoder mindst en gang om året.

Driftslederen underretter den kompetente myndighed om resultaterne af afprøvningen af de automatiske målesystemer.

9. Hvad angår emissionsgrænseværdierne, må værdierne af 95 %-konfidensintervallerne i forbindelse med et enkelt måleresultat ikke overskride følgende procentdele af emissionsgrænseværdierne:

Carbonmonoxid	10 %
Svovldioxid	20 %
Nitrogenoxider	20 %
støv	30 %

10. De validerede gennemsnitsværdier pr. time og pr. dag bestemmes fra de gyldigt målte timegennemsnitsværdier efter fratæknning af værdien af det i punkt 9 specificerede konfidensinterval.

Dage, hvor mere end tre timegennemsnitsværdier er ugyldige, fordi det automatiske målesystem ikke fungerer korrekt eller er under vedligeholdelse, valideres ikke. Såfremt mere end ti dage over et år ikke valideres på grund af sådanne forhold, kræver den kompetente myndighed, at driftslederen træffer passende foranstaltninger til at gøre det automatiske målesystem mere pålideligt.

11. For anlæg, der skal overholde de i artikel 31 nævnte afsvovlingssatser, skal også svovlindholdet i det brændstof, der fyres med i fyringsanlægget, overvåges regelmæssigt. De kompetente myndigheder underrettes om væsentlige ændringer i typen af anvendt brændstof.

DEL 4

Vurdering af overholdelsen af emissionsgrænseværdier

1. Når der foretages kontinuerlige målinger, anses emissionsgrænseværdierne i del 1 og 2 for overholdt, når en vurdering af måleresultaterne for driftstiden inden for et kalenderår viser, at alle følgende betingelser er overholdt:
 - a) Ingen af de validerede månedlige gennemsnitsværdier overskrider de relevante emissionsgrænseværdier som fastsat i del 1 og 2.
 - b) Ingen af de validerede daglige gennemsnitsværdier overskrider 110 % af de relevante emissionsgrænseværdier som fastsat i del 1 og 2.
 - c) Ingen af de validerede daglige gennemsnitsværdier for fyringsanlæg, der udelukkende består af kulfyrede kedler med en samlet nominel indfyret termisk effekt på under 50 MW, overskrider 150 % af de relevante emissionsgrænseværdier som fastsat i del 1 og 2.
 - d) 95 % af alle de validerede timegennemsnitsværdier i årets løb overskrider ikke 200 % af de relevante emissionsgrænseværdier som fastsat i del 1 og 2.

De validerede gennemsnitsværdier bestemmes som fastsat i del 3, punkt 10.

Ved beregningen af de gennemsnitlige emissionsværdier ses der bort fra værdier, der måles i de i artikel 30, stk. 5 og 6, og artikel 37 omhandlede perioder og under opstart og nedlukning.

2. Hvor der ikke kræves kontinuerlige målinger, anses emissionsgrænseværdierne i del 1 og 2 for at være overholdt, hvis resultaterne af hver serie af målinger eller andre fremgangsmåder, som er defineret og fastlagt efter de kompetente myndigheders forskrifter, ikke overskrider emissionsgrænseværdierne.

DEL 5

Minimumsafsvovlingssats

1. Minimumsafsvovlingssats for de i artikel 30, stk. 2, nævnte fyringsanlæg

Samlet nominel indfyret termisk effekt (MW)	Minimumsafsvovlingssats	
	Anlæg, der var godkendt inden den 27. november 2002, eller hvis driftsledere inden denne dato havde indsendt en fuldstændig ansøgning om godkendelse, forudsat at anlægget var i drift senest pr. 27. november 2003	Andre anlæg
50-100	80 %	92 %
100-300	90 %	92 %
> 300	96 % ⁽¹⁾	96 %

Note:

⁽¹⁾ For fyringsanlæg, der fyres med olieskifer, er afsvovlingssatsen mindst 95 %.

2. Minimumsafsvovlingssats for de i artikel 30, stk. 3, nævnte fyringsanlæg

Samlet nominel indfyret termisk effekt (MW)	Minimumsafsvovlingssats
50-100	93 %
100-300	93 %
> 300	97 %

DEL 6

Overholdelse af afsvovlingssatsen

De minimumsafsvovlingssatser, der er fastsat i del 5 i dette bilag, finder anvendelse som en månedlig gennemsnitlig grænseværdi.

DEL 7

Gennemsnitlige emissionsgrænseværdier for blandede fyringsanlæg i raffinaderier

Gennemsnitlige emissionsgrænseværdier (mg/Nm^3) for SO_2 for blandede fyringsanlæg i raffinaderier, bortset fra gasturbiner og gasmotorer, hvor der alene eller sammen med andet brændsel anvendes destillations- og konversionsrester fra råolieraf-finering til eget forbrug:

- a) for fyringsanlæg, der var godkendt inden den 27. november 2002, eller hvis driftsledere inden denne dato havde indsendt en fuldstændig ansøgning om godkendelse, forudsat at anlægget var i drift senest pr. 27. november 2003: $1\ 000\ \text{mg}/\text{Nm}^3$;
- b) for andre fyringsanlæg: $600\ \text{mg}/\text{Nm}^3$.

Disse emissionsgrænseværdier beregnes ved en temperatur på 273,15 K, et tryk på 101,3 kPa og efter korrektion for vanddampindhold i røggassen samt ved et standardiseret O_2 -indhold på 6 % for fast brændsel og 3 % for flydende og gasformigt brændsel.

BILAG VI

Tekniske bestemmelser om affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg

DEL 1

Definitioner

I dette direktiv gælder følgende definitioner:

- a) »bestående affaldsforbrændingsanlæg«: et af følgende:
- i) et affaldsforbrændingsanlæg, der var i drift og havde en godkendelse i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning inden den 28. december 2002
 - ii) et affaldsforbrændingsanlæg, som har fået tilladelse eller er registreret til affaldsforbrænding og har fået udstedt en godkendelse inden den 28. december 2002 i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning, forudsat at anlægget er sat i drift senest den 28. december 2003
 - iii) et affaldsforbrændingsanlæg, som efter den kompetente myndigheds opfattelse havde indsendt en komplet ansøgning om tilladelse inden den 28. december 2002, forudsat at anlægget er sat i drift senest den 28. december 2004.
- b) »nyt affaldsforbrændingsanlæg«: ethvert affaldsforbrændingsanlæg, der ikke er omfattet af litra a)

DEL 2

Ækvivalensfaktorer for dibenzo-p-dioxiner og dibenzofuraner

Til bestemmelse af den samlede koncentration af dioxiner og furaner multipliceres massekoncentrationerne af følgende dibenzo-p-dioxiner og dibenzofuraner med følgende ækvivalensfaktorer, før de sammenlægges:

	Toksicitetsækvivalensfaktor
2,3,7,8 — Tetrachlordibenzodioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8 — Pentachlordibenzodioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 — Hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptachlordibenzodioxin (HpCDD)	0,01
Octachlordibenzodioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8 — Tetrachlordibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 — Pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 — Pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 — Hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 — Hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 — Heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
Octachlordibenzofuran (OCDF)	0,001

DEL 3

Grænseværdier for emission til luft fra affaldsforbrændingsanlæg

1. Alle emissionsgrænseværdier beregnes ved en temperatur på 273,15 K, et tryk på 101,3 kPa, og efter at der er korri-
geret for røggassens vanddampindhold.

De standardiseres til et iltindhold i røggas på 11 %, undtagen hvor der forbrændes mineralolieaffald som defineret i
direktiv 2008/98/EF, artikel 3, nr. 3, idet de i så fald standardiseres til 3 % iltindhold, og undtagen i de tilfælde, der er
omhandlet i del 6, punkt 2.7.

- 1.1. Emissionsgrænseværdier som gennemsnit per døgn for følgende forurenende stoffer (mg/Nm³)

Total støv	10
Gasformige og dampformige organiske stoffer udtrykt som total organisk kulstof (TOC)	10
Hydrogenchlorid (HCl)	10
Hydrogenfluorid (HF)	1
Svovldioxid (SO ₂)	50
Nitrogenmonoxid (NO) og nitrogendioxid (NO ₂) udtrykt som NO ₂ for bestående affaldsforbræn- dingsanlæg med en nominel kapacitet på over 6 tons pr. time eller nye affaldsforbrændingsanlæg	200
Nitrogenmonoxid (NO) og nitrogendioxid (NO ₂) udtrykt som NO ₂ for bestående affaldsforbræn- dingsanlæg med en nominel kapacitet på 6 tons i timen eller derunder	400

- 1.2. Emissionsgrænseværdier som gennemsnit per halve time for følgende forurenende stoffer (mg/Nm³)

	(100 %) A	(97 %) B
Total støv	30	10
Gasformige og dampformige organiske stoffer udtrykt som total orga- nisk kulstof (TOC)	20	10
Hydrogenchlorid (HCl)	60	10
Hydrogenfluorid (HF)	4	2
Svovldioxid (SO ₂)	200	50
Nitrogenmonoxid (NO) og nitrogendioxid (NO ₂) udtrykt som NO ₂ for bestående affaldsforbrændingsanlæg med en nominel kapacitet på over 6 tons pr. time eller nye affaldsforbrændingsanlæg	400	200

- 1.3. Gennemsnitlige emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for følgende tungmetaller i en prøvetagningsperiode på mindst
30 minutter og højst otte timer

Cadmium og cadmiumforbindelser udtrykt som cadmium (Cd)	I alt: 0,05
Thallium og thalliumforbindelser udtrykt som thallium (Tl)	
Kviksølv og kviksølvforbindelser udtrykt som kviksølv (Hg)	0,05
Antimon og antimonforbindelser udtrykt som antimon (Sb)	I alt: 0,5
Arsenik og arsenikforbindelser udtrykt som arsenik (As)	
Bly og blyforbindelser udtrykt som bly (Pb)	
Chrom og chromforbindelser udtrykt som chrom (Cr)	
Kobolt og koboltforbindelser udtrykt som kobolt (Co)	
Kobber og kobberforbindelser udtrykt som kobber (Cu)	
Mangan og manganforbindelser udtrykt som mangan (Mn)	
Nikkel og nikkelforbindelser udtrykt som nikkel (Ni)	
Vanadium og vanadiumforbindelser udtrykt som vanadium (V)	

Disse middelværdier omfatter også gasformige og dampformige emissioner af de relevante tungmetaller samt forbindelser heraf.

- 1.4. Gennemsnitlig emissionsgrænseværdi (ng/Nm^3) for dioxiner og furaner i en prøvetagningsperiode på mindst seks timer og højst otte timer. Emissionsgrænseværdierne refererer til den samlede koncentration af dioxiner og furaner beregnet i overensstemmelse med del 2.

Dioxiner og furaner	0,1
---------------------	-----

- 1.5. Emissionsgrænseværdier (mg/Nm^3) for carbonmonoxid (CO) i røggassen

- 50 som døgnmiddelværdi
- 100 som halvtimesmiddelværdi
- 150 som timinuttersmiddelværdi.

Den kompetente myndighed kan tillade undtagelser fra de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i dette punkt, for affaldsforbrændingsanlæg, som benytter fluid-bed-teknologi, hvis der i godkendelsen fastsættes en emissionsgrænseværdi for carbonmonoxid (CO) på højst $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ som timemiddelværdi.

2. Emissionsgrænseværdier gældende under de forhold, der er beskrevet i artikel 46, stk. 6, og artikel 47

Koncentrationen af total støv i et affaldsforbrændingsanlægs emissioner til luft må under ingen omstændigheder overskride $150 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ udtrykt som halvtimesgennemsnit. De grænseværdier for emission af TOC og CO til luft, der er fastsat i punkt 1.2 og 1.5, litra b), må ikke overskrides.

3. Medlemsstaterne kan fastlægge regler for de undtagelser, der er fastsat i denne del.

DEL 4

Bestemmelse af grænseværdier for emissioner til luft ved medforbrænding af affald

1. Følgende formel (blandingsregel) anvendes, når der ikke er anført en specifik samlet emissionsgrænseværdi »C« i en tabel i denne del.

Emissionsgrænseværdien for hvert enkelt af de relevante forurenende stoffer og for CO i røggassen fra medforbrænding af affald beregnes således:

$$\frac{V_{\text{waste}} \times C_{\text{waste}} + V_{\text{proc}} \times C_{\text{proc}}}{V_{\text{waste}} + C_{\text{proc}}} = C$$

V_{waste} : Røggasmængde fra affaldsforbrændingen udelukkende bestemt på grundlag af det affald, som i godkendelsen er angivet med den laveste brændværdi, og standardiseret til dette direktivs betingelser.

Hvis varmeafgivelsen fra forbrændingen af farligt affald ikke overstiger 10 % af den samlede varmeafgivelse i anlægget, skal V_{affald} beregnes på grundlag af en (teoretisk) affaldsmængde, som, når den forbrændes, vil svare til 10 % af varmeafgivelsen, idet den samlede varmeudledning er fast.

C_{waste} : Emissionsgrænseværdier for forbrændingsanlæg fastsat i del 3.

V_{proc} : Røggasmængde fra forbrændingsprocessen, herunder forbrændingen af det tilladte brændsel, der normalt anvendes i anlægget (ikke affald), bestemt på grundlag af det iltindhold, som emissionerne skal standardiseres til efter EU-lovgivningen eller det pågældende lands lovgivning. Findes der ingen bestemmelser for denne art anlæg, skal grundlaget være det faktiske iltindhold i røggassen uden fortynding ved tilførsel af luft, der er unødvendig for processen.

C_{proc} : De emissionsgrænseværdier, som i denne dels tabeller er fastsat for bestemte industrielle aktiviteter, eller, hvis sådanne værdier ikke findes, emissionsgrænseværdierne for anlæg, der overholder nationale love og administrative forskrifter for sådanne anlæg ved forbrænding af normalt, godkendt brændsel (ikke affald). Hvis der ikke findes sådanne bestemmelser, anvendes de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i godkendelsen. Indeholder tilladelsen ikke sådanne værdier, anvendes de faktiske massekoncentrationer.

- C: De samlede emissionsgrænseværdier ved et iltindhold som fastsat i denne del for bestemte industrielle aktiviteter og bestemte forurenende stoffer, eller, hvis sådanne værdier ikke findes, de samlede emissionsgrænseværdier, som træder i stedet for emissionsgrænseværdierne i dette direktivs særlige bilag. Det samlede iltindhold, der kan erstatte standardiltindholdet, beregnes på grundlag af det ovennævnte indhold under hensyntagen til delmængderne.

Alle emissionsgrænseværdier beregnes ved en temperatur på 273,15 K, et tryk på 101,3 kPa, og efter at der er korrigeret for røggassens vanddampindhold.

Medlemsstaterne kan fastlægge regler for de undtagelser, der er fastsat i denne del.

2. Særlige bestemmelser for cementovne, der medforbrænder affald

- 2.1. De emissionsgrænseværdier, der er fastsat i punkt 2.2 og 2.3, finder anvendelse som døgnmiddelværdier for total støv, HCl, HF, NO_x, SO₂ og TOC (ved kontinuerlige målinger), som middelværdier for en prøvetagningsperiode på mindst 30 minutter og højst 8 timer for tungmetaller og som middelværdier for en prøvetagningsperiode på mindst 6 timer og højst 8 timer for dioxiner og furaner.

Alle værdier standardiseres til et iltindhold på 10 %.

Halvtimesmiddelværdier er kun nødvendige med henblik på beregning af døgnmiddelværdierne.

- 2.2. C — samlede emissionsgrænseværdier (mg/Nm³ undtagen for dioxiner og furaner) for følgende forurenende stoffer

Forurenende stof	C
Total støv	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500 ⁽¹⁾
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxiner og furaner (ng/Nm ³)	0,1

⁽¹⁾ Indtil den 1. januar 2016 kan den kompetente myndighed tillade undtagelser fra grænseværdierne for NO_x for Lepol roterovne og lange roterovne under forudsætning af, at godkendelsen fastsætter en samlet emissionsgrænseværdi for NO_x, der ikke overskrider 800 mg/Nm³.

- 2.3. C — Samlede emissionsgrænseværdier (mg/Nm³) for SO₂ og TOC

Forurenende stof	C
SO ₂	50
TOC	10

Den kompetente myndighed kan dispensere fra de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i dette punkt, når TOC og SO₂ ikke stammer fra affaldsmedforbrændingen.

- 2.4. C — Samlet emissionsgrænseværdi for CO

Den kompetente myndighed kan fastsætte emissionsgrænseværdier for CO.

3. Særlige bestemmelser for fyringsanlæg, som medforbrænder affald

- 3.1. C_{proc} udtrykt som døgnmiddelværdier (mg/Nm³) gyldige indtil den dato, der er fastsat i artikel 82, stk. 5

Ved bestemmelse af fyringsanlæggenes samlede nominelle indfyrede termiske effekt anvendes reglerne om sammenlægning af udledninger som fastsat i artikel 29. Halvtimesmiddelværdier er kun nødvendige med henblik på beregning af døgnmiddelværdierne.

C_{proc} for fast brændsel undtagen biomasse (O₂-indhold 6 %):

Forurenende stoffer	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	200	200
NO _x	—	400	200	200
støv	50	50	30	30

C_{proc} for biomasse (O₂-indhold 6 %):

Forurenende stoffer	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	350	300	200
støv	50	50	30	30

C_{proc} for flydende brændsel (O₂-indhold 3 %):

Forurenende stoffer	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	400 til 200 (lineært fald fra 100 til 300 MWth)	200
NO _x	—	400	200	200
støv	50	50	30	30

3.2. C_{proc} udtrykt som døgnmiddelværdier (mg/Nm³), gyldige fra den dato, der er fastsat i artikel 82, stk. 6

Ved bestemmelse af fyringsanlæggenes samlede nominelle indfyrede termiske effekt anvendes reglerne om sammenlægning af udledninger som fastsat i artikel 29. Halvtimesmiddelværdier er kun nødvendige med henblik på beregning af døgnmiddelværdierne.

3.2.1. C_{proc} for fyringsanlæg som omhandlet i artikel 30, stk. 2, bortset fra gasturbiner og gasmotorer

C_{proc} for fast brændsel undtagen biomasse (O₂-indhold 6 %):

Forurenende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 for tørv: 300	200	200
NO _x	—	300 for brunkulspulver: 400	200	200
støv	50	30	25 for tørv: 20	20

C_{proc} for biomasse (O₂-indhold 6 %):

Forurenende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	300	250	200
støv	50	30	20	20

C_{proc} for flydende brændsel (O₂-indhold 3 %):

Forurenende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	250	200
NO _x	—	400	200	150
støv	50	30	25	20

3.2.2. C_{proc} for fyringsanlæg som omhandlet i artikel 30, stk. 3, bortset fra gasturbiner og gasmotorer C_{proc} for fast brændsel undtagen biomasse (O_2 -indhold 6 %):

Forurenende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 for tørv: 300	200 for tørv: 300, undtagen ved fluid-bed-forbrænding 250	150 for cirkulerende eller tryksat fluid bed-forbrænding eller, ved fyring med tørv, for al fluid-bed-forbrænding: 200
NO_x	—	300 for tørv: 250	200	150 for fyring med brunkulspulver: 200
støv	50	20	20	10 for tørv: 20

 C_{proc} for biomasse (O_2 -indhold 6 %):

Forurenende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	150
NO_x	—	250	200	150
støv	50	20	20	20

 C_{proc} for flydende brændsel (O_2 -indhold 3 %):

Forurenende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	200	150
NO_x	—	300	150	100
støv	50	20	20	10

3.3. C — samlede emissionsgrænselværdier for tungmetaller (mg/Nm^3) udtrykt som middelværdier i en prøvetagningsperiode på mindst 30 minutter og højst otte timer (O_2 -indhold 6 % for fast brændsel og 3 % for flydende brændsel):

Forurenende stoffer	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4. C — samlet emissionsgrænselværdi (ng/Nm^3) for dioxiner og furaner udtrykt som middelværdi i en prøvetagningsperiode på mindst seks timer og højst otte timer (O_2 -indhold 6 % for fast brændsel og 3 % for flydende brændsel):

Forurenende stof	C
Dioxiner og furaner	0,1

4. Særlige bestemmelser for affaldsmedforbrændingsanlæg i industrisektorer, der ikke er omfattet af punkt 2 eller 3 i denne del

- 4.1. C — samlet emissionsgrænseværdi (ng/Nm^3) for dioxiner og furaner udtrykt som middelværdi i en prøvetagningsperiode på mindst seks timer og højst otte timer:

Forurenende stof	C
Dioxiner og furaner	0,1

- 4.2. C — samlede emissionsgrænseværdier (mg/Nm^3) for tungmetaller udtrykt som middelværdier i en prøvetagningsperiode på mindst 30 minutter og højst otte timer:

Forurenende stoffer	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

DEL 5

Emissionsgrænseværdier for udledning af spildevand fra røggasrensning

Forurenende stoffer	Emissionsgrænseværdier for ufiltrerede prøver (mg/l undtagen for dioxiner og furaner)	
	(95 %)	(100 %)
1. Samlet mængde suspenderet stof som fastsat i direktiv 91/271/EØF, bilag I	30	45
2. Kviksølv og kviksølvforbindelser udtrykt som kviksølv (Hg)	0,03	
3. Cadmium og cadmiumforbindelser udtrykt som cadmium (Cd)	0,05	
4. Thallium og thalliumforbindelser udtrykt som thallium (Tl)	0,05	
5. Arsenik og arsenikforbindelser udtrykt som arsenik (As)	0,15	
6. Bly og blyforbindelser udtrykt som bly (Pb)	0,2	
7. Chrom og chromforbindelser udtrykt som chrom (Cr)	0,5	
8. Kobber og kobberforbindelser udtrykt som kobber (Cu)	0,5	
9. Nikkel og nikkelforbindelser udtrykt som nikkel (Ni)	0,5	
10. Zink og zinkforbindelser udtrykt som zink (Zn)	1,5	
11. Dioxiner og furaner	0,3 ng/l	

DEL 6

Overvågning af emissionerne

1. Måleteknikker
 - 1.1. Målinger til bestemmelse af koncentrationer af luft- og vandforurenende stoffer udføres repræsentativt.
 - 1.2. Prøveudtagning og analyse af samtlige forurenende stoffer, herunder dioxiner og furaner, samt kvalitetssikring af de automatiske målesystemer og referencemålemetoder til kalibrering af disse systemer udføres efter CEN-standarder. Hvis der ikke foreligger CEN-standarder, finder ISO-standarder, nationale eller andre internationale standarder, som sikrer, at der fremskaffes informationer af tilsvarende videnskabelig kvalitet, anvendelse. Automatiske målesystemer underkastes kontrol ved hjælp af parallelle målinger med referencemetoder mindst en gang om året.

- 1.3. For så vidt angår det daglige grænseværdiniveau må værdierne af 95 %-konfidensintervallerne for et enkelt måleresultat ikke overskride følgende procent af emissionsgrænseværdierne:

Carbonmonoxid:	10 %
Svovldioxid:	20 %
Nitrogendioxid:	20 %
Total støv:	30 %
Total organisk kulstof:	30 %
Hydrogenchlorid:	40 %
Hydrogenfluorid:	40 %.

Periodiske målinger af emissionerne til luft og vand skal foretages i overensstemmelse med punkt 1.1 og 1.2.

2. Måling vedrørende luftforurenende stoffer

2.1. Der udføres følgende målinger vedrørende luftforurenende stoffer:

- kontinuerlige målinger af følgende stoffer: NO_x, hvis der er fastsat emissionsgrænseværdier, CO, total støv, TOC, HCl, HF, SO₂
- kontinuerlige målinger af følgende driftsparametre: temperatur nær den indre væg eller et andet repræsentativt punkt i forbrændingskammeret som tilladt af den kompetente myndighed, iltkoncentration, tryk, røggassens temperatur og vanddampindhold
- mindst to målinger om året af tungmetaller og dioxiner og furaner; dog foretages mindst én måling hver tredje måned i de første tolv måneder, anlægget er i drift.

2.2. Røggassernes opholdstid, minimumstemperatur og iltindhold kontrolleres mindst én gang, når affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlægget tages i brug og under de værste tænkelige driftsvilkår.

2.3. Kontinuerlige målinger af HF kan undlades, hvis behandlingen af HCl omfatter behandlingstrin, som sikrer, at emissionsgrænseværdien for HCl ikke overskrides. I så fald foretages der periodiske målinger af HF-emissionerne som fastsat i punkt 2.1, litra c).

2.4. Kontinuerlige målinger af vanddampindholdet er ikke nødvendige, hvis røggasprøven tørres, inden emissionerne analyseres.

2.5. Den kompetente myndighed kan vedtage, at der ikke kræves kontinuerlige målinger for HCl, HF og SO₂ i affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg, og i stedet forlange periodiske målinger som fastsat i punkt 2.1, litra c), eller frafalde kravet om målinger, hvis driftslederen kan godtgøre, at emissionerne af disse stoffer under ingen omstændigheder kan komme over de fastsatte emissionsgrænseværdier.

Den kompetente myndighed kan vedtage, at der ikke kræves kontinuerlige målinger for NO_x i bestående affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg med en nominel kapacitet på mindre end 6 tons i timen, og i stedet fastsætte, at der skal foretages periodiske målinger som anført i punkt 2.1, litra c), hvis driftslederen kan godtgøre på grundlag af informationer om det pågældende affalds egenskaber, den anvendte teknologi og resultaterne af emissionsovervågningen, at NO_x-emissionerne under ingen omstændigheder kan komme over den foreskrevne emissionsgrænseværdi.

2.6. Den kompetente myndighed kan vedtage at kræve en måling hvert andet år for tungmetaller og en måling om året for dioxiner og furaner i følgende tilfælde:

- emissionerne fra medforbrænding eller forbrænding af affald ligger under alle forhold under 50 % af emissionsgrænseværdierne
- det affald, der skal medforbrændes eller forbrændes, består kun af bestemte sorterede brændbare fraktioner af ufarligt affald, der ikke egner sig til genanvendelse og har bestemte karakteristika, og som specificeres yderligere på grundlag af den vurdering, der henvises til i litra c)

- c) driftslederen kan godtgøre på grundlag af informationer om det pågældende affalds egenskaber og emissionsovervågningen, at emissionerne under alle omstændigheder ligger betydeligt under emissionsgrænseværdierne for tungmetaller og dioxiner og furaner.
- 2.7. Måleresultaterne standardiseres til de iltkoncentrationer, der er nævnt i del 3 eller beregnet efter fremgangsmåden i del 4, og ved anvendelse af formelen i del 7.

Hvis der foretages forbrænding eller medforbrænding af affald i en atmosfære tilsat ilt, kan måleresultaterne standardiseres til et iltindhold, der fastsættes af de kompetente myndigheder, og som afspejler de særlige omstændigheder ved det pågældende tilfælde.

Hvis emissionen af forurenende stoffer mindskes ved røggasbehandling i et affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlæg, der behandler farligt affald, foretages standardiseringen til det i første afsnit omhandlede iltindhold kun, hvis det iltindhold, som måles i den samme periode som for det pågældende forurenende stof, overstiger det relevante standardiltindhold.

3. Måling vedrørende vandforurenende stoffer

3.1. Følgende målinger foretages ved spildevandsudledningspunktet:

- a) kontinuerlige målinger af pH, temperatur og gennemstrømning
- b) daglige målinger i stikprøveform af den samlede mængde suspenderede stoffer eller målinger af en i forhold til gennemstrømningen repræsentativ døgnprøve;
- c) mindst månedlige målinger af en i forhold til gennemstrømningen repræsentativ døgnprøve af udledningen af Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni og Zn;
- d) målinger mindst hvert halve år af dioxiner og furaner; der skal dog foretages en måling hver tredje måned i de første 12 måneder, anlægget er i drift.

3.2. Hvis spildevand fra røggasrensning renses i anlægget sammen med spildevand fra andre kilder på samme anlæg, foretager driftslederen målingerne:

- a) på spildevandet fra røggasrensningsprocessen, før det ledes ind i det fælles spildevandsrensningsanlæg
- b) på det andet spildevand, før det ledes ind i det fælles spildevandsrensningsanlæg
- c) ved punktet for den endelige spildevandsudledning fra affaldsforbrændings- eller -medforbrændingsanlægget efter rensningen.

DEL 7

Formel til beregning af emissionskoncentrationen

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = beregnet emissionskoncentration ved standardprocenten for iltkoncentration

E_M = målt emissionskoncentration

O_S = standardiltkoncentration

O_M = målt iltkoncentration

DEL 8

Vurdering af overholdelsen af

1. Grænseværdier for emission til luft

1.1. Grænseværdierne for emission til luft betragtes som overholdt, hvis:

- a) ingen af døgnmiddelværdierne overskrider emissionsgrænseværdierne i del 3, punkt 1.1, eller del 4 eller beregnet efter fremgangsmåden i del 4

- b) enten ingen af halvtimesmiddelværdierne overstiger emissionsgrænseværdierne i del 3, punkt 1.2, tabellens kolonne A, eller, hvor det er relevant, 97 % af halvtimesmiddelværdierne i løbet af året ikke overstiger emissionsgrænseværdierne i del 3, punkt 1.2, kolonne B
- c) ingen af middelværdierne for tungmetaller, dioxiner og furaner i prøvetagningsperioden overskrider de emissionsgrænseværdier, der er anført i del 3, punkt 1.3 og 1.4, eller del 4, eller beregnet efter fremgangsmåden i del 4
- d) for carbonmonoxid (CO):
 - i) ved affaldsforbrændingsanlæg:
 - mindst 97 % af døgnmiddelværdierne i årets løb ikke overskrider de emissionsgrænseværdier, der er anført i del 3, punkt 1.5, litra a), samt
 - mindst 95 % af alle timinuttersmiddelværdier i en hvilken som helst 24-timers periode eller alle halvtimesmiddelværdier i samme periode ikke overskrider de emissionsgrænseværdier, der er anført i del 3, punkt 1.5, litra b) og c); ved affaldsforbrændingsanlæg, hvor gassen fra forbrændingen i mindst to sekunder når op på en temperatur på mindst 1 100 °C, kan medlemsstaterne anvende en evalueringsperiode på syv dage for timinuttersmiddelværdierne
 - ii) ved affaldsmedforbrændingsanlæg: bestemmelserne i del 4 opfyldes.

- 1.2. Halvtimesmiddelværdierne og timinuttersmiddelværdierne bestemmes inden for den faktiske driftstid (der ikke omfatter antændings- og udbrændingsfasen, hvis der ikke forbrændes affald) ud fra de målte værdier, efter at den i del 6, punkt 1.3, fastsatte værdi af konfidensintervallet er fratrukket. Døgnmiddelværdierne bestemmes ud fra disse validerede middelværdier.

For at få en gyldig døgnmiddelværdi må der kun kasseres fem halvtimesmiddelværdier om dagen på grund af fejlfunktioner eller vedligeholdelse af det kontinuerlige målesystem. Kun 10 døgnmiddelværdier må kasseres om året på grund af fejlfunktioner eller vedligeholdelse af det kontinuerlige målesystem.

- 1.3. Middelværdierne i prøvetagningsperioden og middelværdierne i tilfælde af periodiske målinger af HF, HCl og SO₂ bestemmes under iagttagelse af kravene i artikel 45, stk. 1, litra e), og artikel 48, stk. 3, samt del 6, punkt 1.

2. Grænseværdier for emission til vand

Emissionsgrænseværdierne for vand anses for overholdt, hvis:

- a) for den samlede mængde af suspenderede stoffer 95 % og 100 % af de målte værdier ikke overskrider de respektive emissionsgrænseværdier i del 5
- b) for tungmetaller (Hg, Cd, TI, As, Pb, Cr, Cu, Ni og Zn) højst én måling om året overskrider emissionsgrænseværdierne i del 5, eller, hvis medlemsstaterne forlanger mere end 20 prøver om året, højst 5 % af disse overskrider emissionsgrænseværdierne i del 5
- c) for dioxiner og furaner, måleresultaterne ikke overskrider emissionsgrænseværdien i del 5.

BILAG VII

Tekniske bestemmelser om anlæg og aktiviteter, hvor der bruges organiske opløsningsmidler

DEL 1

Aktiviteter

1. I hvert af nedenstående punkter omfatter aktiviteten rensning af udstyr, men ikke rensning af produkter, medmindre dette er angivet.

2. Påføring af klæbestoffer

Aktiviteter, hvorunder klæbestoffer påføres en overflade, med undtagelse af påføring af klæbestof og laminering i forbindelse med grafiske processer.

3. Overfladebehandling

Aktiviteter, hvorunder en eller flere påføringer af kontinuerlige overfladelag foretages på:

- a) enhver af følgende køretøjstyper:

- i) nye biler, defineret som køretøjer i klasse M1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer ⁽¹⁾ og i klasse N1, for så vidt de behandles i samme anlæg som køretøjer i klasse M1

- ii) førerhuse til lastvogne, defineret som førerens kabine, og alle integrerede indretninger til teknisk udstyr, i køretøjer af klasse N2 og N3 i direktiv 2007/46/EF

- iii) varevogne og lastvogne, defineret som køretøjer i klasse N1, N2 og N3 i direktiv 2007/46/EF, med undtagelse af førerhuse til lastvogne

- iv) busser, defineret som køretøjer i klasserne M2 og M3 i direktiv 2007/46/EF

- v) påhængskøretøjer, defineret i klasse O1, O2, O3 og O4 i direktiv 2007/46/EF

- b) metal- og plastoverflader, herunder overflader på fly, skibe, tog osv.

- c) træoverflader

- d) tekstil, stof, film og papiroverflader

- e) læder.

Disse overfladebehandlingsaktiviteter omfatter ikke overfladebehandling af substrater med metaller ved elektroforese og kemisk sprøjtning. Hvis behandlingsaktiviteten omfatter et trin, hvor den pågældende artikel trykkes, anses trykningen, uanset den anvendte teknik, som en del af overfladebehandlingen. Trykning som særskilt aktivitet er dog ikke omfattet, men kan være dækket af kapitel V i dette direktiv, hvis trykningen som aktivitet falder ind under dets anvendelsesområde.

4. Coil coating

Aktiviteter, hvor coiled stål, rustfrit stål, overfladebehandlet stål, kobberlegeringer eller aluminiumstrimmel påføres enten filmdannende lag eller laminat i en kontinuert proces.

(¹) EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1.

5. Kemisk rensning

Industrielle eller kommercielle aktiviteter, hvor der bruges flygtige organiske forbindelser i anlæg til rensning af beklædningsgenstande, møbler og lignende forbrugsvarer, med undtagelse af manuel pletrensning i tekstil- og beklædningsindustrien.

6. Fremstilling af fodtøj

Aktiviteter, hvorunder der fremstilles færdigt fodtøj eller dele heraf.

7. Fremstilling af blandinger til overfladebehandling, lakker, trykfarve og klæbemidler

Fremstilling af ovennævnte færdige produkter og af mellemprodukter på samme anlæg, ved blanding af farvestoffer, harpiks og klæbematerialer med organiske opløsningsmidler eller andre bærere, herunder dispersion og forspredning, justering af viskositet og farve, samt påfyldning af det færdige produkt i beholdere.

8. Fremstilling af farmaceutiske produkter

Kemisk syntese, gæring, ekstraktion, formulering og færdiggørelse af farmaceutiske produkter og, når de fremstilles på samme anlæg, mellemprodukter.

9. Trykning (grafisk industri)

Reproduktion af tekster og/eller billeder, hvorunder trykfarve under anvendelse af billedbærer overføres til en hvilken som helst overflade, herunder tilknyttede teknikker til lakering, overfladebehandling og laminering. Kapitel V omfatter dog kun følgende underprocesser:

- a) flexografi — trykning med billedbærer af gummi eller elastiske polymerer, hvor trykområdet ligger over de trykfrie områder, og under anvendelse af flydende trykfarve, som tørrer ved fordampning
- b) heatset web offset — web-baseret trykning med billedbærer, hvor områder med og uden tryk ligger på samme plan; web-baseret betyder, at materialet, der skal påføres tryk, føres ind i maskinen fra en bane, i modsætning til enkeltark. Det trykfrie område behandles, så det tiltrækker vand og skyr trykfarve. Trykområdet behandles, så det modtager og overfører trykfarve til den overflade, der skal påføres tryk. Fordampning sker i en ovn, hvori varm luft blæses hen over papirbanen
- c) laminering i tilknytning til trykning — sammenklæbning af to eller flere bøjelige materialer, så der frembringes laminaer
- d) dybtryk af publikationer — fototrykning til trykpapir til blade, brochurer, kataloger eller lignende publikationer, under anvendelse af toluen-baseret trykfarve
- e) rotogravure — trykning med anvendelse af cylindrisk billedbærer, hvor trykområdet ligger under området, der ikke skal påføres tryk, med anvendelse af flydende trykfarve, som tørrer ved fordampning. Fordybningerne fyldes med trykfarve, og overskudsfarve renses af trykfrie områder, inden overfladen, der skal påføres tryk, bringes i kontakt med cylinderen og løfter trykfarven fra fordybningerne
- f) serigrافي — web-baseret trykning, hvor trykfarve påføres overfladen, der skal påføres tryk, ved passage gennem en porøs ramme, hvor trykområdet er frit og det trykfrie område er lukket af, under anvendelse af flydende trykfarve, som tørrer udelukkende ved fordampning. Web-baseret betyder, at materialet, der skal trykkes, føres til maskinen fra en bane og ikke i enkeltark
- g) lakering — proces, hvor lak eller klæber påsmøres et bøjeligt materiale med henblik på forsegling af emballage.

10. Gummiforarbejdning

Blanding, formalning, opblanding, kalandrering, ekstrusion og vulkanisering af naturlig eller syntetisk gummi og andre hjælpeoperationer til omdannelse af naturlig eller syntetisk gummi til færdigt produkt.

11. Overfladerensning

Aktiviteter, bortset fra kemisk rensning, med anvendelse af organiske opløsningsmidler til fjernelse af urenheder fra materialers overflade, herunder affedtning. Renseaktiviteter bestående af mere end ét trin før eller efter eventuelle andre aktiviteter anses som én overfladerensningsaktivitet. Aktiviteten vedrører overfladerensning af produkter, ikke rensning af udstyr.

12. Ekstraktion af vegetabilsk olie og animalsk fedt samt raffinering af vegetabilsk olie

Ekstraktion af vegetabilsk olie fra frø og andet vegetabilsk materiale, forarbejdning af tørstoffer til fremstilling af foder, rensning af fedt og vegetabilsk olie hidrørende fra frø, vegetabilsk materiale og/eller animalsk materiale.

13. Autoreparationslakering

Industrielle eller kommercielle overfladebehandlingsaktiviteter med tilhørende affedtningsaktiviteter, hvor et af følgende udføres:

- a) oprindelig overfladebehandling af køretøjer bestemt til færdsel på vej, som defineret i direktiv 2007/46/EF, eller dele heraf med efterbehandlingsmaterialer, som ikke foretages i tilknytning til den oprindelige fremstillingsproces
- b) overfladebehandling af påhængskøretøjer (herunder sættevogne) (klasse O i direktiv 2007/46/EF).

14. Overfladebehandling af beviklingstråd

Overfladebehandling af metalliske ledere, som anvendes til bevikling af spoler i bl.a. transformere og motorer.

15. Træimpregnering

Aktiviteter, hvorunder der tilføres konserveringsmiddel til træ.

16. Træ- og plastlaminering

Sammenføjning af træ og/eller plast til fremstilling af laminat.

Tærskler og emissionsgrænseværdier

Emissionsgrænseværdierne i røggas beregnes ved en temperatur på 273,15 K, og et tryk på 101,3 kPa

	Aktivitet (tærskel for forbrug af opløsningsmidler, tons/år)	Tærskel (tærskel for forbrug af opløsningsmidler, tons/år)	Emissionsgrænse- værdier i røggas (mg C/Nm ³)	Emissionsgrænseværdier for diffuse emissioner (% af input)		Samlede emissionsgrænseværdier		Særlige bestemmelser
				Nye anlæg	Bestående anlæg	Nye anlæg	Bestående anlæg	
1	Heatset web (> 15)	15—25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Opløsningsmiddelrest i færdigt produkt medregnes ikke under diffus emission.
2	Rotogravure af publikationer (> 25)		75	10	15			
3	Anden rotogravure, flexografi, rotations- skærmtryk, laminering eller lakering (> 15), rotationsskærmtryk på tekstil/karton (> 30)	15—25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ Tærskel for rotationsskærmtryk på tekstil og på karton.
4	Overfladerensning ved brug af forbindelser anført i artikel 59, stk. 5 (> 1)	1—5 > 5	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	15 10				⁽¹⁾ Grænseværdien refererer til massen af forbindelser i mg/Nm ³ og ikke til total kulstof.
5	Anden overfladerensning (> 2)	2—10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Anlæg, som godtgør over for den kompetente myndighed, at det gennemsnitlige indhold af organiske opløsningsmidler i alle anvendte rensemidler ikke overskrider 30 vægtprocent, er undtaget fra disse værdier.
6	Lakering (< 15) og reparationslakering af køretøjer	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ Overholdelsen, jf. del 8, punkt 2, dokumenteres på grundlag af gennemsnittet af målinger i 15 minutter.
7	Coil coating (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ For anlæg med genvinding og genbrug af opløsningsmidler er emissionsgrænseværdien 150.

	Aktivitet (tærskel for forbrug af opløsningsmidler, tons/år)	Tærskel (tærskel for forbrug af opløsningsmidler, tons/år)	Emissionsgrænse- værdier i røggas (mg C/Nm ³)	Emissionsgrænseværdier for diffuse emissioner (% af input)		Samlede emissionsgrænseværdier		Særlige bestemmelser
				Nye anlæg	Bestående anlæg	Nye anlæg	Bestående anlæg	
8	Anden overfladebehandling, herunder af metal, plast, tekstil ⁽³⁾ , stof, film og papir (> 5)	5—15 > 15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾			<p>⁽¹⁾ Emissionsgrænseværdi for overfladebehandling og tørring under indeslutning.</p> <p>⁽²⁾ Første emissionsgrænseværdi gælder for tørring, anden for overfladebehandling.</p> <p>⁽³⁾ For anlæg til overfladebehandling af tekstil med genvinding og genbrug af opløsningsmidler er emissionsgrænseværdien for overfladebehandling og tørring tilsammen 150 mg.</p> <p>⁽⁴⁾ Overfladebehandling, der ikke kan foregå under indeslutning (såsom skibsbygning, maling af fly), kan fravige disse værdier, jf. artikel 59, stk. 3.</p> <p>⁽⁵⁾ Rotationsværktøjstryk på tekstil er omfattet af aktivitet nr. 3</p>
9	Overfladebehandling af beviklingstråd (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		<p>⁽¹⁾ Anvendes i anlæg med gennemsnitlig tråddiameter ≤ 0,1 mm.</p> <p>⁽²⁾ Gælder for alle andre anlæg.</p>
10	Overfladebehandling af træ (> 15)	15—25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾		25 20			<p>⁽¹⁾ Emissionsgrænseværdi for overfladebehandling og tørring under indeslutning.</p> <p>⁽²⁾ Første værdi gælder for tørring, anden for overfladebehandling</p>
11	Kemisk rensning					20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾		<p>⁽¹⁾ Udtrykt som masse af opløsningsmiddel, der udsendes pr. kg rensed og tørret produkt</p> <p>⁽²⁾ Emissionsgrænseværdien i del 4, punkt 2, gælder ikke for denne aktivitet.</p>

	Aktivitet (tærskel for forbrug af opløsningsmidler, tons/år)	Tærskel (tærskel for forbrug af opløsningsmidler, tons/år)	Emissionsgrænseværdier i røggas (mg C/Nm ³)	Emissionsgrænseværdier for diffuse emissioner (% af input)		Samlede emissionsgrænseværdier		Særlige bestemmelser
				Nye anlæg	Bestående anlæg	Nye anlæg	Bestående anlæg	
12	Træimprægnering (> 25)		100 ⁽¹⁾		45	11 kg/m ³		⁽¹⁾ Emissionsgrænseværdien gælder ikke for imprægnering med creosot.
13	Overfladebehandling af læder (> 10)	10—25 > 25 > 10 ⁽¹⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		Emissionsgrænseværdier udtrykkes i gram opløsningsmiddel udledt pr. kvadratmeter produceret vare. ⁽¹⁾ For overfladebehandling af læder til møbler og særlige lædervarer, der anvendes som små forbrugsvarer som tasker, bæltter, tegnebøger osv.
14	Fremstilling af fodtøj (> 5)					25 g pr. par		Den samlede emissionsgrænseværdi udtrykkes i gram opløsningsmiddel, der udledes pr. sæt færdigt fodtøj.
15	Træ- og plastlaminering (> 5)					30 g/m ²		
16	Påføring af klæbestoffer (> 5)	5—15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾		25 20			⁽¹⁾ Benyttes der metoder, der tillader genvinding og genbrug af opløsningsmidler, er emissionsgrænseværdien i røggas 150 mg.
17	Fremstilling af blandinger til overfladebehandling, lakker, trykfarve og klæbemidler (> 100)	100—1 000 > 1 000	150 150		5 3	5 % af input af opløsningsmiddel 3 % af input af opløsningsmiddel		Grænseværdien for diffus emission gælder ikke for opløsningsmidler, der sælges som bestanddel i en overfladebehandlingsblanding i en forsejlet beholder.
18	Gummiforarbejdning (> 15)		20 ⁽¹⁾		25 ⁽²⁾	25 % af input af opløsningsmiddel		⁽¹⁾ Benyttes der metoder, der tillader genvinding og genbrug af opløsningsmidler, er emissionsgrænseværdien i røggas 150 mg. ⁽²⁾ Grænseværdien for diffus emission gælder ikke for opløsningsmidler, der sælges som bestanddel i produkter eller blandinger i en forsejlet beholder.

	Aktivitet (tærskel for forbrug af opløsningsmidler, tons/år)	Tærskel (tærskel for forbrug af opløsningsmidler, tons/år)	Emissionsgrænse- værdier i røggas (mg C/Nm ³)	Emissionsgrænseværdier for diffuse emissioner (% af input)		Samlede emissionsgrænseværdier		Særlige bestemmelser
				Nye anlæg	Bestående anlæg	Nye anlæg	Bestående anlæg	
19	Ekstraktion af vegetabilsk olie og animalsk fedt samt raffinering af vegetabilsk olie (> 10)					Animalsk fedt: 1,5 kg/ton Amerikansk olie: 3 kg/ton Rapsfrø: 1 kg/ton Solsikkefrø: 1 kg/ton Sojabønne (normal formaling): 0,8 kg/ton Sojabønne (hvide flager): 1,2 kg/ton Andre frø og andet vegetabilsk materiale: 3 kg/ton ⁽¹⁾ 1,5 kg/ton ⁽²⁾ 4 kg/ton ⁽³⁾	⁽¹⁾ De samlede emissionsgrænseværdier for anlæg, der forarbejder individuelle partier af frø eller af andet vegetabilsk materiale, fastsættes af den kompetente myndighed i hvert enkelt tilfælde under anvendelse af de bedste tilgængelige teknikker. ⁽²⁾ Gælder for al neddeling, med undtagelse af afkogning af gummi fra olien. ⁽³⁾ Gælder for fjernelse af gummi	
20	Fremstilling af farmaceutiske produkter (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % af input af opløsningsmid- del 15 % af input af opløsningsmid- del	⁽¹⁾ Benyttes der metoder, der tillader genvinding og genbrug af opløsningsmidler, er emissionsgrænseværdien i røggas 150 mg. ⁽²⁾ Grænseværdien for diffus emission gælder ikke for opløsningsmidler, der sælges som bestanddel i produkter eller blandinger i en forseglet beholder.	

DEL 3

Emissionsgrænseværdier for anlæg til lakering af køretøjer

1. De samlede emissionsgrænseværdier udtrykkes i gram organisk opløsningsmiddel, der udledes, i forhold til produktets overfladeareal i kvadratmeter og i kilogram organisk opløsningsmiddel, der udledes, i forhold til karosseriet.
2. Overfladearealet af produkter anført i tabellen under punkt 3 defineres som: — overfladearealet beregnet ud fra den samlede overflade, der skal behandles ved elektroforese, og overfladearealet af eventuelle dele, som tilføjes i efterfølgende faser af behandlingsprocessen, og som gennemgår samme overfladebehandlinger som dem, der anvendes på selve produktet, eller det samlede overfladeareal af produktet, der behandles i anlægget.

Overfladen af det areal, der skal behandles ved elektroforese, beregnes ved hjælp af følgende formel:

$$\frac{2 \times \text{produktets samlede vægt}}{\text{metalpladens gennemsnitlige tykkelse} \times \text{massefylde}}$$

Denne metode anvendes også for andre behandlede dele fremstillet af plade.

Computerstøttet design (cad) eller andre tilsvarende metoder anvendes til beregning af overfladearealet af andre tilføjede dele, eller af det samlede overfladeareal, som behandles i anlægget.

3. De samlede emissionsgrænseværdier i nedenstående tabel refererer til alle procesfaser, som udføres i samme anlæg, fra elektroforetisk behandling eller anden overfladebehandling frem til slutbehandling med voks og polering af toplag, samt opløsningsmiddel, der anvendes ved rensning af procesudstyr, herunder sprøjterum og andet fast udstyr såvel under som før og efter produktion.

Aktivitet (tærskel for forbrug af opløsningsmidler, tons/år)	Produktionstærskel (refererer til årlig produktion af behandlede emner)	Samlet emissionsgrænseværdi	
		Nye anlæg	Bestående anlæg
Lakering af nye personbiler (> 15)	> 5 000	45 g/m ² eller 1,3 kg/karosseri + 33 g/m ²	60 g/m ² eller 1,9 kg/karosseri + 41 g/m ²
	≤ 5 000 selvbærende eller > 3 500 chassis	90 g/m ² eller 1,5 kg/karosseri + 70 g/m ²	90 g/m ² eller 1,5 kg/karosseri + 70 g/m ²
Samlet emissionsgrænseværdi (g/m ²)			
Lakering af nye førerhuse til lastvogne (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Lakering af nye varevogne og lastvogne (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Lakering af nye busser (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Anlæg til lakering af køretøjer, som ligger under tærsklen for forbrug af opløsningsmidler, jf. tabellen i punkt 3, skal opfylde de krav til autoreparationslakering, der er anført i del 2.

DEL 4

Emissionsgrænseværdier i forbindelse med flygtige organiske forbindelser med særlige risikosætninger

1. For emission af de flygtige organiske forbindelser, der er omhandlet i artikel 58, dvs. emission, hvor massestrømmen af summen af forbindelser, der giver anledning til den i artikel 58 angivne mærkning, er lig med eller højere end 10 g/time, gælder en emissionsgrænseværdi på 2 mg/Nm³. Emissionsgrænseværdien refererer til massesummen af de enkelte forbindelser.

2. For emissioner af halogenerede flygtige forbindelser, som har fået tildelt eller bør tildeles faresætningerne H341 eller H351, hvis massestrømmen af summen af de forbindelser, der giver anledning til faresætningerne H341 eller H351, er højere end eller lig med 100 g/time, gælder en emissions-grænseværdi på 20 mg/Nm³. Emissionsgrænseværdien refererer til massesummen af de enkelte forbindelser.

DEL 5

Reduktionsprogram

1. Driftslederen kan bruge ethvert reduktionsprogram, der er specielt udformet til hans anlæg.
2. Ved anvendelse af overfladebehandlingsmidler, lakker, klæbemidler eller trykfarver kan nedenstående program anvendes. Når nedenstående metode ikke er hensigtsmæssig, kan den kompetente myndighed tillade en driftsleder at anvende enhver alternativ ordning, der medfører emissionsreduktioner, som svarer til dem, der opnås ved anvendelse af emissionsgrænseværdierne i del 2 og 3. Ved udformningen af planen skal følgende forhold inddrages:
 - a) hvis alternative stoffer, som indeholder ringe mængder af eller ingen opløsningsmidler, stadig er under udvikling, skal driftslederen have forlænget tidsfristen for gennemførelse af sine emissionsreduktionsplaner
 - b) referencepunktet for emissionsreduktioner skal så nøjagtigt som muligt svare til den emission, som ville være forekommet, hvis der ikke var blevet gjort en reduktionsindsats.
3. Følgende program gælder for anlæg, for hvilke der kan antages et konstant tørstofindhold i produktet:
 - a) Den årlige referenceemission beregnes på følgende måde:
 - i) Der foretages en bestemmelse af den samlede masse af tørstoffer i mængden af overfladebehandlingsmiddel og/eller trykfarve, lak eller klæbemiddel, der forbruges pr. år. Tørstoffer er alt materiale i overfladebehandlingsmidler, trykfarver, lak og klæbestoffer, der bliver faste, når vand og flygtige organiske forbindelser er fordampet.
 - ii) Den årlige referenceemission beregnes ved at multiplicere massen under nr. i) med den relevante faktor fra nedenstående tabel. De kompetente myndigheder kan tilpasse faktorerne til de enkelte anlæg, så de afspejler en påvist effektivitetsstigning i anvendelsen af tørstoffer:

Aktivitet	Multiplikationsfaktor til brug for litra a), nr. ii)
Rotogravure, flexografi, laminering som del af trykkerivirksomhed, lakering som del af trykkerivirksomhed, overfladebehandling af træ, overfladebehandling af tekstiler, stof, film eller papir, overfladebehandling med klæbemiddel	4
Coil coating, reparation af køretøjer	3
Behandling af overflader, der kommer i kontakt med levnedsmidler, overfladebehandling inden for luft- og rumfart	2,33
Anden overfladebehandling og rotationskærmtryk	1,5

- b) Målemissionen svarer til den årlige referenceemission multipliceret med en procentdel lig med:
 - i) for anlæg under punkt 6 og de laveste tærskelområder i del 2, punkt 8 og 10: (grænseværdi for diffus emission + 15)
 - ii) for alle andre anlæg: (grænseværdi for diffus emission + 5).
- c) Kravene er opfyldt, hvis den faktiske emission af opløsningsmiddel, bestemt ud fra planen for forvaltning af opløsningsmidler, er mindre end eller lig med målemissionen.

DEL 6

Emissionsovervågning

1. Medlemsstaterne sikrer, at Det overvåges løbende, om emissioner fra kanaler med tilknyttet rensningsudstyr, som på det endelige udledningspunkt udsender en samlet mængde organisk kulstof på over 10 kg/time, overholder emissionsgrænseværdierne.
2. I andre tilfælde sikrer medlemsstaterne, at der foretages enten kontinuerlige eller periodiske målinger. Ved periodiske målinger skal aflæsninger hver måleoperation resultere i mindst tre måleværdier.
3. Målinger er ikke påkrævet, hvis end-of-pipe-rensningsudstyr ikke er nødvendigt for at overholde direktivet.

DEL 7

Plan for forvaltning af opløsningsmidler

1. Principper

Planen for forvaltning af opløsningsmidler anvendes til:

- a) at kontrollere, at artikel 62 overholdes
- b) at identificere fremtidige reduktionsmuligheder
- c) at tilvejebringe et grundlag for information af offentligheden om forbrug og emission af opløsningsmidler og om overholdelsen af kravene i kapitel V.

2. Definitioner

Følgende definitioner danner grundlag for beregningen af massebalance:

Input (I) af organiske opløsningsmidler:

- I1 Mængde organiske opløsningsmidler eller mængde i den købte blanding, som anvendes som input til processen i det tidsrum, som massebalancen beregnes for.
- I2 Mængde organiske opløsningsmidler eller mængde blandinger, der genvindes og genbruges som input til processen. Det recirkulerede opløsningsmiddel medregnes, hver gang det anvendes til gennemførelse af aktiviteten.

Output (O) af organiske opløsningsmidler:

- O1 Emissioner i røggasser.
- O2 Organiske opløsningsmidler, som går tabt i vand, idet der tages hensyn til spildevandsbehandlingen ved beregning af O5.
- O3 Mængden af organiske opløsningsmidler, der er tilbage som forurening eller reststoffer i de produkter, der fremstilles under processen.
- O4 Emission af uopfangede organiske opløsningsmidler til luften, herunder almindelig ventilation af lokaler, hvor luften udledes til det udendørs miljø gennem vinduer, døre, ventilationskanaler og lignende åbninger.
- O5 Organiske opløsningsmidler og/eller organiske forbindelser, der undslipper som følge af kemiske eller fysiske reaktioner (herunder midler eller forbindelser, som destrueres ved forbrænding eller anden behandling af røggas eller spildevand, eller som opfanges, medmindre de medregnes i O6, O7 eller O8).

- O6 Organiske opløsningsmidler, som er indeholdt i indsamlet affald.
- O7 Organiske opløsningsmidler eller organiske opløsningsmidler indeholdt i blandinger, der sælges eller agtes solgt som produkt med handelsværdi.
- O8 Organiske opløsningsmidler indeholdt i blandinger, der genvindes til genbrug, men ikke som input i processen, medmindre de medregnes i O7.
- O9 Organiske opløsningsmidler, der udledes på anden vis.

3. Brug af planen for forvaltning af opløsningsmidler til kontrol af kravenes overholdelse

Hvordan planen for forvaltning af opløsningsmidler skal anvendes afhænger af, hvilke krav, der skal kontrolleres:

- a) Kontrol af overholdelse af reduktionsprogrammet, jf. del 5, med en samlet emissionsgrænseværdi udtrykt som emission af opløsningsmiddel pr. produktenhed eller på anden måde anført i del 2 og 3.

- i) For alle aktiviteter, hvor reduktionsprogrammet, jf. del 5, finder anvendelse, udarbejdes der en årlig plan for forvaltning af opløsningsmidler, til bestemmelse af forbruget (C). Forbruget beregnes efter følgende ligning:

$$C = I1 - O8$$

Sideløbende hermed bestemmes mængden af tørstoffer i overfladebehandling, med henblik på at udlede den årlige referenceemission og målemissionen for hvert år.

- ii) Til vurdering af overholdelse af en samlet emissionsgrænseværdi udtrykt i emission af opløsningsmiddel pr. produktenhed eller på anden måde anført i del 2 og 3 udarbejdes planen for forvaltning af opløsningsmidler årligt til brug for bestemmelse af emissionen (E). Emissionen beregnes efter følgende ligning:

$$E = F + O1$$

hvor F er diffus emission som defineret i litra b), nr. i). Emissionstallet divideres derefter med det relevante produktparameter.

- iii) Til vurdering af, om kravene i artikel 59, stk. 6, litra b), nr. ii), overholdes, udarbejdes der en årlig plan for forvaltning af opløsningsmidler til brug for bestemmelse af den samlede emission fra alle berørte aktiviteter, og dette tal sammenholdes derefter med den samlede emission, som ville være forekommet, hvis kravene i del 2, 3 og 5 var blevet opfyldt for hver aktivitet for sig.

- b) Bestemmelse af diffus emission, der sammenholdes med grænseværdierne for diffus emission i del 2:

- i) Diffus emission beregnes efter en af følgende ligninger:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

eller

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F bestemmes enten ved direkte måling af mængderne eller ved en tilsvarende metode eller beregning, f.eks. på grundlag af effektiviteten, hvormed emissioner opfanges under processen.

Grænseværdien for diffus emission udtrykkes som en andel af input, som beregnes ved følgende ligning:

$$I = I1 + I2$$

- ii) Diffus emission bestemmes ved en kort, men omfattende serie målinger, som ikke behøver at blive gentaget, før udstyret ændres.

DEL 8

Vurdering af overholdelsen af emissioner i spildgasser.

1. For kontinuerlige målinger anses emissionsgrænseværdierne for overholdt, hvis
 - a) ingen af de aritmetiske gennemsnit af alle gyldige aflæsninger foretaget inden for enhver 24-timers periode under driften af et anlæg eller udførelsen af en aktivitet bortset fra opstart, nedlukning og vedligeholdelse af udstyret overskrider emissionsgrænseværdierne
 - b) intet timegennemsnit overskrider grænseværdierne med mere end en faktor på 1,5.
 2. For periodiske målinger anses emissionsgrænseværdierne for overholdt, hvis i en måleoperation
 - a) gennemsnittet af alle målte værdier ikke overskrider emissionsgrænseværdierne
 - b) intet timegennemsnit overskrider emissionsgrænseværdierne med mere end en faktor på 1,5.
 3. Overholdelse af del 4 kontrolleres på grundlag af summen af massekoncentrationerne af de enkelte flygtige organiske forbindelser. I alle andre tilfælde kontrolleres overholdelse på grundlag af den totale masse af organisk kulstof, der udledes, medmindre andet er angivet i del 2.
 4. Der kan tilsættes gasmængder til røggassen med henblik på køling eller fortynding, når det er teknisk berettiget, men de indgår ikke i bestemmelsen af massekoncentrationen af det forurenende stof i røggassen.
-

BILAG VIII

Tekniske bestemmelser om anlæg, der producerer titandioxid

DEL 1

Emissionsgrænseværdier for emission til vand

1. Anlæg, som anvender sulfatprocessen (årgennemsnit):
550 kg sulfat pr. ton produceret titandioxid
2. Anlæg, som anvender chloridprocessen (årgennemsnit):
 - a) 130 kg chlorid pr. ton produceret titandioxid, når der anvendes naturligt rutil
 - b) 228 kg chlorid pr. ton produceret titandioxid, når der anvendes syntetisk rutil
 - c) 330 kg chlorid pr. ton produceret titandioxid, når der anvendes slagge. For anlæg, der udleder i saltvand (estuarint miljø, kystfarvand, havvand) kan der gælde en emissionsgrænseværdi på 450 kg chlorid pr. ton produceret titandioxid, når der anvendes slagge.
3. For anlæg, der anvender chloridprocessen og mere end én type malm, gælder emissionsgrænseværdierne i punkt 2 i forhold til mængden af de anvendte malmtyper.

DEL 2

Emissionsgrænseværdier for emission til luft

1. Emissionsgrænseværdierne, der udtrykkes som koncentrationer i masse per kubikmeter (Nm^3), beregnes ved en temperatur på 273,15 K, og et tryk på 101,3 kPa.
2. For støv: 50 mg/Nm^3 som timegennemsnit fra større kilder og 150 mg/Nm^3 som timegennemsnit fra andre kilder
3. For gasformig svovldioxid og svovltrioxid udledt fra forbrænding og kalcinering, herunder syreblærer, beregnet som SO_2 -ækvivalenter
 - a) 6 kg pr. ton produceret titandioxid som årgennemsnit
 - b) 500 mg/Nm^3 som timegennemsnit for anlæg til koncentration af affaldssyrer
4. For chlor fra anlæg, som anvender chloridprocessen:
 - a) 5 mg/Nm^3 som dagsgennemsnit
 - b) 40 mg/Nm^3 på noget tidspunkt.

DEL 3

Emissionsovervågning

Overvågningen af emission til luft skal mindst omfatte løbende overvågning af:

- a) gasformig svovldioxid og svovltrioxid udledt fra forbrænding og kalcinering fra anlæg til koncentration af affaldssyrer, hvor sulfatprocessen anvendes
- b) chlor fra større kilder inden for anlæg, hvor chloridprocessen anvendes
- c) støv fra større støvkilder.

BILAG IX

DEL A

Ophævede direktiver med ændringer

(jf. artikel 81)

Rådets Direktiv 78/176/EØF (EFT L 54 af 25.2.1978, s. 19)	
Rådets Direktiv 83/29/EØF (EFT L 32 af 3.2.1983, s. 28)	
Rådets Direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48)	kun bilag I, punkt b)
Rådets Direktiv 82/883/EØF (EFT L 378 af 31.12.1982, s. 1)	
Tiltrædelsesakt af 1985	kun bilag I, punkt X.1(o)
Tiltrædelsesakt af 1994	kun bilag I, punkt VIII.A.6
Rådets forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).	kun bilag III, punkt 34
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 109)	kun bilag, punkt 3,1
Rådets Direktiv 92/112/EØF (EFT L 409 af 31.12.1992, s. 11)	
Rådets Direktiv 1999/13/EF (EFT L 85 af 29.3.1999, s. 1)	
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1)	kun bilag I, punkt 17
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 87)	kun artikel 13, stk. 1
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/112/EF (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 68)	kun artikel 3
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF (EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91)	
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 (EUT L 311 af 21.11.2008, s. 1)	kun bilag, punkt 4.8
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF (EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1)	
Rådets direktiv 2006/105/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 368)	kun bilaget, del B, punkt 2
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114)	kun artikel 33
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF (EUT L 24 af 29.1.2008, s. 8)	
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114)	kun artikel 37

DEL B

Liste over frister for gennemførelse i national ret og anvendelse
(jf. artikel 81)

Direktiv	Frist for gennemførelse	Frist for anvendelse
78/176/EØF	25. februar 1979	
82/883/EØF	31. december 1984	
92/112/EØF	15. juni 1993	
1999/13/EF	1. april 2001	
2000/76/EF	28. december 2000	28. december 2002 28. december 2005
2001/80/EF	27. november 2002	27. november 2004
2003/35/EF	25. juni 2005	
2003/87/EF	31. december 2003	
2008/1/EF	30. oktober 1999 ⁽¹⁾	30. oktober 1999 30. oktober 2007

⁽¹⁾ Direktiv 2008/1/EF er en kodificeret udgave af Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26), og fristerne for gennemførelse og anvendelse er fortsat de samme.

BILAG X

Sammenligningstabel

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1	Artikel 1					Artikel 66
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 2
Artikel 1, stk. 2, litra a)			Artikel 2, stk. 2				Artikel 3, nr. 2
Artikel 1, stk. 2, litra b)					Artikel 3, stk. 1		Artikel 3, nr. 37
Artikel 1, stk. 2, litra c), d) og e)							—
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 66
Artikel 2							Artikel 67
Artikel 3							Artikel 11, litra d) og e)
Artikel 4			Artikel 4	Artikel 3, indledning og nr. 1)	Artikel 4, stk. 1		Artikel 4, stk. 1, første afsnit
Artikel 5							Artikel 11, litra d) og e)
Artikel 6							Artikel 11, litra d) og e)
Artikel 7, stk. 1,		Artikel 10					Artikel 70, stk. 1, og artikel 70, stk. 2, første punktum
Artikel 7, stk. 2 og 3							—
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 70, stk. 2, andet punktum, og artikel 70, stk. 3
Artikel 8, stk. 1,							—
Artikel 8, stk. 2,							Artikel 26, stk. 1, andet afsnit
Artikel 9							—
Artikel 10							—
Artikel 11							Artikel 12
Artikel 12							—

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
Artikel 13, stk. 1,			Artikel 17, stk. 1, første afsnit, og artikel 17, stk. 3, første afsnit, første punktum	Artikel 11, stk. 1, første sætning, og 11, stk. 2			Artikel 72, stk. 1, første punktum
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 72, stk. 1, andet punktum
Artikel 13, stk. 2, 3 og 4							—
Artikel 14							—
Artikel 15	Artikel 14	Artikel 12	Artikel 21	Artikel 15	Artikel 21	Artikel 18, stk. 1, og stk. 3	Artikel 80
Artikel 16	Artikel 15	Artikel 13	Artikel 23	Artikel 17	Artikel 23	Artikel 20	Artikel 84
Bilag I							—
Bilag II, sektion A, indledning og nr. 1							—
Bilag II, sektion A, nr. 2							—
Bilag II, sektion B							—
	Artikel 2						—
	Artikel 3						—
	Artikel 4, stk. 1, og 4, stk. 2, første afsnit						—
	Artikel 4, stk. 2, andet afsnit						—
	Artikel 4, stk. 3 og 4						—
	Artikel 5						—
	Artikel 6						—
	Artikel 7						—
	Artikel 8						—
	Artikel 9						—
	Artikel 10						—

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
	Artikel 11, stk. 1,			Artikel 13, stk. 1,	Artikel 17, stk. 1,		Artikel 75, stk. 1,
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 75, stk. 2
	Artikel 11, stk. 2				Artikel 17, stk. 2		—
	Artikel 11, stk. 3						—
	Artikel 12						—
	Artikel 13						—
	Bilag I						—
	Bilag II						—
	Bilag III						—
	Bilag IV						—
	Bilag V						—
		Artikel 2, stk. 1, indledning					—
		Artikel 2, stk. 1, litra, indledning					—
		Artikel 2, stk. 1, litra, første led					Artikel 67, litra a)
		Artikel 2, stk. 1, litra a), andet led					Artikel 67, litra b)
		Artikel 2, stk. 1, litra a), tredje led, og artikel 2, stk. 1, litra b), tredje led					Artikel 67, litra d)
		Artikel 2, stk. 1, litra a), fjerde, femte, sjette og syvende led					—

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
		Artikel 2, stk. 1, litra b), indledning, samt første, fjerde, femte, sjette og syvende led					—
		Artikel 2, stk. 1, litra b), andet led					Artikel 67, litra c)
		Artikel 2, stk. 1, litra c)					—
		Artikel 2, stk. 2					—
		Artikel 3					Artikel 67
		Artikel 4					Artikel 67
		Artikel 5					—
		Artikel 6, første afsnit, indledning					Artikel 68
		Artikel 6, første afsnit, litra a)					Bilag VIII, del 1, punkt 1
		Artikel 6, første afsnit, litra b)					Bilag VIII, del 1, punkt 2
		Artikel 6, andet afsnit					Bilag VIII, del 1, punkt 3
		Artikel 7					—
		Artikel 8					—
		Artikel 9, stk. 1, indledning					Artikel 69, stk. 2
		Artikel 9, stk. 1, litra a), indledning					—
		Artikel 9, stk. 1, litra a), nr. i)					Bilag VIII, del 2, punkt 2
		Artikel 9, stk. 1, litra a), nr. ii)					Bilag VIII, del 2, punkt 3, indledning, og punkt 3, litra a)

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
		Artikel 9, stk. 1, litra a) nr. iii)					Artikel 69, stk. 1
		Artikel 9, stk. 1, litra a) nr. iv)					Bilag VIII, del 2, punkt 3, litra b)
		Artikel 9, stk. 1, litra a) nr. v)					—
		Artikel 9, stk. 1, litra b)					Bilag VIII, del 2, punkt 4
		Artikel 9, stk. 2 og 3					—
		Artikel 11					Artikel 11, litra d) og e)
		Bilag					—
			Artikel 1				Artikel 1
			Artikel 2, indledning				Artikel 3, indledning
			Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 14			Artikel 3, nr. 1
			Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 1			Artikel 3, nr. 3
			Artikel 2, stk. 4				—
			Artikel 2, stk. 5	Artikel 2, stk. 9	Artikel 3, stk. 8	Artikel 2, stk. 1	Artikel 3, nr. 4
			Artikel 2, stk. 6 første punktum	Artikel 2, stk. 13	Artikel 3, stk. 9	Artikel 2, stk. 3, første del	Artikel 3, nr. 5
			Artikel 2, stk. 6, andet punktum				Artikel 15, stk. 1
			Artikel 2, stk. 7				Artikel 3, nr. 6
			Artikel 2, stk. 8	Artikel 2, stk. 5			Artikel 71
			Artikel 2, stk. 9, første punktum	Artikel 2, stk. 7	Artikel 3, stk. 12		Artikel 3, nr. 7
			Artikel 2, stk. 9, andet punktum				Artikel 4, stk. 2, første afsnit
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 4, stk. 2, andet afsnit
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 4, stk. 3

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
			Artikel 2, stk. 10				—
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 3, nr. 8
			Artikel 2, stk. 11, første punktum				Artikel 3, nr. 9
			Artikel 2, stk. 11, andet punktum				Artikel 20, stk. 3
			Artikel 2, stk. 12, første afsnit, og bilag IV, indledning				Artikel 3, nr. 10
			Artikel 2, stk. 12, andet afsnit				Artikel 14, stk. 5, litra a), og artikel 14, stk. 6
			Artikel 2, stk. 13	Artikel 2, stk. 6	Artikel 3, stk. 11	Artikel 2, stk. 5	Artikel 3, nr. 15
			Artikel 2, stk. 14				Artikel 3, nr. 16
			Artikel 2, stk. 15				Artikel 3, nr. 17
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 3, nr. 11-14, nr. 18-23, nr. 26-30 og nr. 34-36
			Artikel 3, stk. 1, indledning				Artikel 11, indledning
			Artikel 3, stk. 1, litra a)				Artikel 11, litra a) og b)
			Artikel 3, stk. 1, litra b)				Artikel 11, litra c)
			Artikel 3, stk. 1, litra c)				Artikel 11, litra d) og e)
			Artikel 3, stk. 1, litra d)				Artikel 11, litra f)
			Artikel 3, stk. 1, litra e)				Artikel 11, litra g)
			Artikel 3, stk. 1, litra f)				Artikel 11, litra h)
			Artikel 3, stk. 2				—
			Artikel 5, stk. 1				—

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
			Artikel 5, stk. 2				Artikel 80, stk. 1, andet afsnit
			Artikel 6, stk. 1, indledning				Artikel 12, stk. 1, første afsnit, indledning
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra a) til b)				Artikel 12, stk. 1, første afsnit, litra a)-d)
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 12, stk. 1, første afsnit, litra e)
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra e)				Artikel 12, stk. 1, første afsnit, litra f)
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f)				Artikel 12, stk. 1, første afsnit, litra g)
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra g)				Artikel 12, stk. 1, første afsnit, litra h)
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra h)				Artikel 12, stk. 1, første afsnit, litra i)
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra i)				Artikel 12, stk. 1, første afsnit, litra j)
			Artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra j)				Artikel 12, stk. 1, første afsnit, litra k)
			Artikel 6, stk. 1, andet afsnit				Artikel 12, stk. 1, andet afsnit
			Artikel 6, stk. 2				Artikel 12, stk. 2
			Artikel 7				Artikel 5, stk. 2
			Artikel 8, første afsnit		Artikel 4, stk. 3		Artikel 5, stk. 1
			Artikel 8, andet afsnit				—
			Artikel 9, stk. 1, første sætningsdel				Artikel 14, stk. 1, første afsnit

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
			Artikel 9, stk. 1, anden sætningsdel				—
			Artikel 9, stk. 2				Artikel 5, stk. 3
			Artikel 9, stk. 3, første afsnit, første og andet punktum				Artikel 14, stk. 1, andet afsnit, indledning samt litra a) og b)
			Artikel 9, stk. 3, første afsnit, tredje punktum				Artikel 14, stk. 2
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 14, stk. 3, 4 og 7
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 14, stk. 5, indledning og første afsnit, litra b), samt artikel 14, stk. 5, andet afsnit
			Artikel 9, stk. 3, andet afsnit				—
			Artikel 9, stk. 3, tredje afsnit				Artikel 9, stk. 1
			Artikel 9, stk. 3, fjerde afsnit				Artikel 9, stk. 2
			Artikel 9, stk. 3, femte afsnit				Artikel 9, stk. 3
			Artikel 9, stk. 3, sjette afsnit				Artikel 9, stk. 4
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 10
			Artikel 9, stk. 4, første punktum, første sætningsdel				Artikel 15, stk. 2
			Artikel 9, stk. 4, første punktum, anden sætningsdel				Artikel 15, stk. 4, første afsnit
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 15, stk. 4, andet til femte afsnit, og artikel 15, stk. 5

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
			Artikel 9, stk. 4, andet punktum				Artikel 14, stk. 1, andet afsnit, litra g)
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 14, stk. 1, andet afsnit, litra h)
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 15, stk. 3
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 16
			Artikel 9, stk. 5, første afsnit				Artikel 14, stk. 1, andet afsnit, litra c), nr. i)
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 14, stk. 1, andet afsnit, litra c), nr. ii)
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 14, stk. 1, andet afsnit, litra d)
			Artikel 9, stk. 5, andet afsnit				—
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 14, stk. 1, andet afsnit, litra e)
			Artikel 9, stk. 6, første afsnit				Artikel 14, stk. 1, andet afsnit, litra f)
			Artikel 9, stk. 6, andet afsnit				—
			Artikel 9, stk. 7				—
			Artikel 9, stk. 8				Artikel 6 og artikel 17, stk. 1
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 17, stk. 2, 3 og 4
			Artikel 10				Artikel 18
			Artikel 11				Artikel 19
			Artikel 12, stk. 1				Artikel 20, stk. 1
			Artikel 12, stk. 2, første punktum				Artikel 20, stk. 2, første afsnit
			Artikel 12, stk. 2, andet punktum				Artikel 20, stk. 2, andet afsnit
			Artikel 12, stk. 2, tredje punktum				—

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
			Artikel 13, stk. 1				Artikel 21, stk. 1
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 21, stk. 2, 3 og 4
			Artikel 13, stk. 2, indledning				Artikel 21, stk. 5, indledning
			Artikel 13, stk. 2, litra a)				Artikel 21, stk. 5, litra a)
			Artikel 13, stk. 2, litra b)				—
			Artikel 13, stk. 2, litra c)				Artikel 21, stk. 5, litra b)
			Artikel 13, stk. 2, litra d)				—
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 21, stk. 5, litra c)
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 22
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 23, stk. 1, første afsnit
			Artikel 14, indledning og litra a)				Artikel 8, stk. 1
			Artikel 14, litra b)				Artikel 7, litra a), samt artikel 14, stk. 1, litra d), nr. i)
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 7, indledning og litra c)
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 14, stk. 1, litra d), nr. ii)
			Artikel 14, litra c)				Artikel 23, stk. 1, andet afsnit
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 23, stk. 2 til 6
			Artikel 15, stk. 1, første afsnit, indledning samt litra a) og b)	Artikel 12, stk. 1, første afsnit			Artikel 24, stk. 1, første afsnit, indledning samt litra a) og b)
			Artikel 15, stk. 1, første afsnit, litra c)				Artikel 24, stk. 1, første afsnit, litra c)

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
			Artikel 15, stk. 1, andet afsnit				Artikel 24, stk. 1, andet afsnit
			Artikel 15, stk. 2				Artikel 24, stk. 3, litra b)
			Artikel 15, stk. 3				Artikel 24, stk. 4
			Artikel 15, stk. 4				Artikel 24, stk. 2, indledning samt litra a) og b)
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 24, stk. 2, litra c)-f), samt artikel 24, stk. 3, indledning og litra a)
			Artikel 16				Artikel 25
			Artikel 17, stk. 1, andet afsnit				—
			Artikel 17, stk. 2, første afsnit				Artikel 13, stk. 1
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 13, stk. 2-7
			Artikel 17, stk. 2, andet afsnit				—
			Artikel 17, stk. 3, første afsnit, andet og tredje punktum	Artikel 11, stk. 1, andet punktum			Artikel 72, stk. 2
			Artikel 17, stk. 3, første afsnit, fjerde punktum				—
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 72, stk. 3 og 4
			Artikel 17, stk. 3, andet afsnit				—
			Artikel 17, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 11, stk. 3			Artikel 73, stk. 1
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 73, stk. 2
			Artikel 17, stk. 4				—
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 74
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 27
			Artikel 18			Artikel 11	Artikel 26
			Artikel 19				—

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
			Artikel 20				—
			Artikel 21				Artikel 80, stk. 2
			Artikel 22		Artikel 18	Artikel 17	Artikel 81
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 82
			Artikel 23	Artikel 16	Artikel 22	Artikel 19	Artikel 83
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 2, stk. 1
			Bilag I, indledning, første afsnit				Artikel 2, stk. 2
			Bilag I, indledning, andet afsnit				Bilag I, indledning, første afsnit, første punktum
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, indledning, første afsnit, andet punktum
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, indledning, andet afsnit
			Bilag I, punkt 1.1 til 1.3				Bilag I, punkt 1.1 til 1.3
			Bilag I, punkt 1.4				Bilag I, punkt 1.4, litra a)
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, punkt 1.4, litra b)
			Bilag I, punkt 2				Bilag I, punkt 2
			Bilag I, punkt 3.1				Bilag I, punkt 3.1, litra a) og b)
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, punkt 3.1, litra c)
			Bilag I, punkt 3.2 til 3.5				Bilag I, punkt 3.2 til 3.5
			Bilag I, punkt 4				Bilag I, punkt 4
			Bilag I, punkt 5, indledning				—
			Bilag I, punkt 5.1				Bilag I, punkt 5.1, litra b), f), g), i), j) og punkt 5.2, litra b)
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, punkt 5.1, litra a), c) d), e), h) og k)

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
			Bilag I, punkt 5.2				Bilag I, punkt 5.2, litra a)
			Bilag I, punkt 5.3				Bilag I, punkt 5.3, litra a), nr. i) og ii)
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, punkt 5.3, litra a), nr. iii)-v) og punkt 5.3, litra b)
			Bilag I, punkt 5.4				Bilag I, punkt 5.4
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, punkt 5.5 og 5.6
			Bilag I, punkt 6.1.a) og b)				Bilag I, punkt 6.1, litra a) og b)
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, punkt 6.1, litra c)
			Bilag I, punkt 6.2 – 6.4.b)				Bilag I, punkt 6.2 til 6.4, litra b), nr. ii)
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, punkt 6.4, litra b), nr. iii)
			Bilag I, punkt 6.4.c) til 6.9				Bilag I, punkt 6.4, litra c), til punkt 6.9
—	—	—	—	—	—	—	Bilag I, punkt 6.10 og 6.11
			Bilag II				—
			Bilag III				Bilag II, »Luft« og »Vand«, punkt 1-12
—	—	—	—	—	—	—	Bilag II, »Vand«, punkt 13
			Bilag IV				Bilag III
			Bilag V				Bilag IV
				Artikel 1			Artikel 56
				Artikel 2, nr. 2			Artikel 57, stk. 1

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
				Artikel 2, nr. 3			—
				Artikel 2, nr. 4			Artikel 63, stk. 1
				Artikel 2, nr. 8			Artikel 4, stk. 1, tredje afsnit
				Artikel 2, nr. 10			Artikel 57, stk. 3
				Artikel 2, nr. 11			Artikel 57, stk. 2
				Artikel 2, nr. 12			Artikel 57, stk. 4
				Artikel 2, nr. 15			Artikel 57, stk. 5
				Artikel 2, nr. 16			Artikel 3, nr. 44
				Artikel 2, nr. 17			Artikel 3, nr. 45
				Artikel 2, nr. 18			Artikel 3, nr. 46
				Artikel 2, nr. 19			—
				Artikel 2, nr. 20			Artikel 3, nr. 47
				Artikel 2, nr. 21			Artikel 57, stk. 6
				Artikel 2, nr. 22			Artikel 57, stk. 7
				Artikel 2, nr. 23			Artikel 57, stk. 8
				Artikel 2, nr. 24			Artikel 57, stk. 9
				Artikel 2, nr. 25			Artikel 57, stk. 10
				Artikel 2, nr. 26			Artikel 57, stk. 11
				Artikel 2, nr. 27			—
				Artikel 2, nr. 28			Artikel 63, stk. 1
				Artikel 2, nr. 29			—
				Artikel 2, nr. 30			Artikel 57, stk. 12
				Artikel 2, nr. 31			Bilag VII, del 2, første punktum Bilag VIII, del 2, punkt 1
				Artikel 2, nr. 32			—
				Artikel 2, nr. 33			Artikel 57, stk. 13
				Artikel 3, stk. 2			Artikel 4, stk. 1, andet afsnit

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
				Artikel 4, stk. 1, 2 og 3			Artikel 4, stk. 1, første og andet afsnit
				Artikel 4, stk. 4			Artikel 63, stk. 2
				Artikel 5, stk. 1			Artikel 59, stk. 1, første afsnit, indledning
				Artikel 5, stk. 2			Artikel 59, stk. 1, første afsnit, litra a) og b)
				Artikel 5, stk. 3, første afsnit, litra a)			Artikel 59, stk. 2
				Artikel 5, stk. 3, første afsnit, litra b)			Artikel 59, stk. 3
				Artikel 5, stk. 3, andet afsnit			Artikel 59, stk. 4
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 59, stk. 5
				Artikel 5, stk. 4			—
				Artikel 5, stk. 5			Artikel 59, stk. 6
				Artikel 5, stk. 6			Artikel 58
				Artikel 5, stk. 7			Bilag VII, del 4, punkt 1
				Artikel 5, stk. 8, første afsnit			Bilag VII, del 4, punkt 2
				Artikel 5, stk. 8, andet afsnit			—
				Artikel 5, stk. 9			—
				Artikel 5, stk. 10			Artikel 59, stk. 7
				Artikel 5, stk. 11, 12 og 13			—
				Artikel 6			—
				Artikel 7, stk. 1, indledning, samt første, andet, tredje og fjerde led			Artikel 64

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
				Artikel 7, stk. 1, afslutning			—
				Artikel 7, stk. 2			—
				Artikel 8, stk. 1			Artikel 14, stk.1, litra d), artikel 60
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 61
				Artikel 8, stk. 2			Bilag VII, del 6, punkt 1
				Artikel 8, stk. 3			Bilag VII, del 6, punkt 2
				Artikel 8, stk. 4			Bilag VII, del 6, punkt 3
				Artikel 8, stk. 5			—
				Artikel 9, stk. 1, første afsnit, indledning			Artikel 62, første afsnit, indledning
				Artikel 9, stk. 1, første afsnit, første, andet og tredje led			Artikel 62, første afsnit, litra a), b) og c)
				Artikel 9, stk. 1, andet afsnit			Artikel 62, andet afsnit
				Artikel 9, stk. 1, tredje afsnit			Bilag VII, del 8, punkt 4
				Artikel 9, stk. 2			Artikel 63, stk. 3
				Artikel 9, stk. 3			Bilag VII, del 8, punkt 1
				Artikel 9, stk. 4			Bilag VII, del 8, punkt 2
				Artikel 9, stk. 5			Bilag VII, del 8, punkt 3
				Artikel 10	Artikel 4, stk. 9		Artikel 8, stk. 2
				Artikel 11, stk. 1, tredje til sjette punktum			—
				Artikel 12, stk. 1, andet afsnit			Artikel 65, stk. 1, første afsnit
				Artikel 12, stk. 1, tredje afsnit			Artikel 65, stk. 1, andet afsnit
				Artikel 12, stk. 2			Artikel 65, stk. 2

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
				Artikel 12, stk. 3			Artikel 65, stk. 3
				Artikel 13, stk. 2 og 3			—
				Artikel 14	Artikel 19	Artikel 16	Artikel 79
				Bilag I, indledning, første og andet punktum			Artikel 56
				Bilag I, indledning, tredje punktum samt aktivitetsliste			Bilag VII, del 1
				Bilag II A			Bilag VII, del 2 og 3
				Bilag II A, del II, sjette afsnit, sidste punktum			—
				Bilag II B, punkt 1, første og andet punktum			Artikel 59, stk. 1, første afsnit, litra b)
				Bilag II B, punkt 1, tredje punktum			Artikel 59, stk. 1, andet afsnit
				Bilag II B, punkt 2			Bilag VII, del 5
				Bilag II B, punkt 2, andet afsnit, nr. i) og tabel			—
				Bilag III, punkt 1			—
				Bilag III, punkt 2			Bilag VII, del 7, punkt 1
				Bilag III, punkt 3			Bilag VII, del 7, punkt 2
				Bilag III, punkt 4			Bilag VII, del 7, punkt 3
					Artikel 1, stk. 1		Artikel 42
					Artikel 1, stk. 2		—
					Artikel 2, stk. 1		Artikel 42, stk. 1, første afsnit

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 42, stk. 1, andet til femte afsnit
					Artikel 2, stk. 2, indledning		Artikel 42, stk. 2, indledning
					Artikel 2, stk. 2, litra a), indledning		Artikel 42, stk. 2, litra a), indledning
					Artikel 2, stk. 2, litra a), nr. i)-v)		Artikel 42, stk. 2, litra a), nr. i)
					Artikel 2, stk. 2, litra a), nr. vi)		Artikel 42, stk. 2, litra a), nr. ii)
					Artikel 2, stk. 2, litra a), nr. vii)		Artikel 42, stk. 2, litra a), nr. iii)
					Artikel 2, stk. 2, litra a), nr. viii)		Artikel 42, stk. 2, litra a), nr. iv)
					Artikel 2, stk. 2, litra b)		Artikel 42, stk. 2, litra b)
					Artikel 3, nr. 2, første afsnit		Artikel 3, nr. 38
					Artikel 3, nr. 2, andet afsnit		—
					Artikel 3, nr. 3		Artikel 3, nr. 39
					Artikel 3, nr. 4, første afsnit		Artikel 3, nr. 40
					Artikel 3, nr. 4, andet afsnit		Artikel 42, stk. 1, tredje afsnit
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 42, stk. 1, fjerde afsnit
					Artikel 3, nr. 5, første afsnit		Artikel 3, nr. 41
					Artikel 3, nr. 5, andet afsnit		Artikel 42, stk. 1, femte afsnit
					Artikel 3, nr. 5, tredje afsnit		Artikel 42, stk. 1, tredje afsnit

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
					Artikel 3, nr. 6		Bilag VI, del 1, litra a)
					Artikel 3, nr. 7		Artikel 3, nr. 42
—	—	—	—	—	—	—	Bilag VI, del 1, litra b)
					Artikel 3, nr. 10		Artikel 3, nr. 43
					Artikel 3, nr. 13		Artikel 43
					Artikel 4, stk. 2		Artikel 44
					Artikel 4, stk. 4, indledning samt litra a) og b)		Artikel 45, stk. 1, indledning samt litra a) og b)
					Artikel 4, stk. 4, litra c)		Artikel 45, stk. 1, litra e)
					Artikel 4, stk. 5		Artikel 45, stk. 2
					Artikel 4, stk. 6		Artikel 45, stk. 3
					Artikel 4, stk. 7		Artikel 45, stk. 4
					Artikel 4, stk. 8		Artikel 54
					Artikel 5		Artikel 52
					Artikel 6, stk. 1, første afsnit		Artikel 50, stk. 1
					Artikel 6, stk. 1, andet afsnit, og artikel 6, stk. 2		Artikel 50, stk. 2
					Artikel 6, stk. 1, tredje afsnit		Artikel 50, stk. 3, første afsnit
					Artikel 6, stk. 1, første del af fjerde afsnit		—
					Artikel 6, stk. 1, anden del af fjerde afsnit		Artikel 50, stk. 3, andet afsnit
					Artikel 6, stk. 3		Artikel 50, stk. 4
					Artikel 6, stk. 4, første afsnit, første og andet punktum, og artikel 6, stk. 4, andet afsnit, første og andet punktum		Artikel 51, stk. 1

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
					Artikel 6, stk. 4, første afsnit, tredje punktum		Artikel 51, stk. 2
—	—	—	—	—	Artikel 6, stk. 4, andet afsnit, tredje punktum	—	Artikel 51, stk. 3, første afsnit
					Artikel 6, stk. 4, tredje afsnit		Artikel 51, stk. 3, andet afsnit
					Artikel 6, stk. 4, fjerde afsnit		Artikel 51, stk. 4
					Artikel 6, stk. 5, første del af punktummet		—
					Artikel 6, stk. 5, anden del af punktummet		Artikel 46, stk. 1
					Artikel 6, stk. 6		Artikel 50, stk. 5
					Artikel 6, stk. 7		Artikel 50, stk. 6
					Artikel 6, stk. 8		Artikel 50, stk. 7
					Artikel 7, stk. 1, og artikel 7, stk. 2, første afsnit		Artikel 46, stk. 2, første afsnit
					Artikel 7, stk. 2, andet afsnit		Artikel 46, stk. 2, andet afsnit
					Artikel 7, stk. 3, og artikel 11, stk. 8, første afsnit, indledning		Bilag VI, del 6, punkt 2.7, første del
					Artikel 7, stk. 4		Artikel 46, stk. 2, andet afsnit
					Artikel 7, stk. 5		—
					Artikel 8, stk. 1		Artikel 45, stk. 1, litra c)
					Artikel 8, stk. 2		Artikel 46, stk. 3
					Artikel 8, stk. 3		—
					Artikel 8, stk. 4, første afsnit		Artikel 46, stk. 4, første afsnit

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
					Artikel 8, stk. 4, andet afsnit		Bilag VI, del 6, punkt 3.2
					Artikel 8, stk. 4, tredje afsnit		—
					Artikel 8, stk. 4, fjerde afsnit		—
					Artikel 8, stk. 5		Artikel 46, stk. 4, andet og tredje afsnit
					Artikel 8, stk. 6		Artikel 45, stk. 1, litra c) og d)
					Artikel 8, stk. 7		Artikel 46, stk. 5
					Artikel 8, stk. 8		—
					Artikel 9, første afsnit		Artikel 53, stk. 1
					Artikel 9, andet afsnit		Artikel 53, stk. 2
					Artikel 9, tredje afsnit		Artikel 53, stk. 3
					Artikel 10, stk. 1 og 2		—
					Artikel 10, stk. 3, første punktum		Artikel 48, stk. 2
					Artikel 10, stk. 3, andet punktum		—
					Artikel 10, stk. 4		Artikel 48, stk. 3
					Artikel 10, stk. 5		Bilag VI, del 6, punkt 1.3, anden del
					Artikel 11, stk. 1		Artikel 48, stk. 1
					Artikel 11, stk. 2		Bilag VI, del 6, punkt 2.1
					Artikel 11, stk. 3		Bilag VI, del 6, punkt 2.2
					Artikel 11, stk. 4		Bilag VI, del 6, punkt 2.3
					Artikel 11, stk. 5		Bilag VI, del 6, punkt 2.4

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
					Artikel 11, stk. 6		Bilag VI, del 6, punkt 2.5, første afsnit
—	—	—	—	—	—	—	Bilag VI, del 6, punkt 2.5, andet afsnit
					Artikel 11, stk. 7, første afsnit, første del af første afsnit		Bilag VI, del 6, punkt 2.6, indledning
					Artikel 11, stk. 7, første afsnit, anden del af første afsnit		Bilag VI, del 6, punkt 2.6, litra a)
					Artikel 11, stk. 7, første afsnit, andet afsnit		—
					Artikel 11, stk. 7, andet afsnit		—
					Artikel 11, stk. 7, litra a)		Bilag VI, del 6, punkt 2.6, litra b)
					Artikel 11, stk. 7, litra b) og c)		—
					Artikel 11, stk. 7, litra d)		Bilag VI, del 6, punkt 2.6, litra c)
					Artikel 11, stk. 7, litra e) og f)		—
					Artikel 11, stk. 8, første afsnit, litra a) og b)		Bilag VI, del 3, punkt 1
					Artikel 11, stk. 8, første afsnit, litra c), og andet afsnit		Bilag VI, del 6, punkt 2.7, anden del
					Artikel 11, stk. 8, første afsnit, litra d)		Bilag VI, del 4, punkt 2.1, andet afsnit
					Artikel 11, stk. 9		Artikel 48, stk. 4
					Artikel 11, stk. 10		Bilag VI, del 8, punkt 1.1
					Artikel 11, stk. 11		Bilag VI, del 8, punkt 1.2
					Artikel 11, stk. 12		Bilag VI, del 8, punkt 1.3

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
					Artikel 11, stk. 13		Artikel 48, stk. 5
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 49
					Artikel 11, stk. 14		Bilag VI, del 6, punkt 3.1
					Artikel 11, stk. 15		Artikel 45, stk. 1, litra e)
					Artikel 11, stk. 16		Bilag VI, del 8, punkt 2
					Artikel 11, stk. 17		Artikel 8, stk. 2, litra a)
					Artikel 12, stk. 1		Artikel 55, stk. 1
					Artikel 12, stk. 2, første og andet punktum		Artikel 55, stk. 2
					Artikel 12, stk. 2, tredje punktum		Artikel 55, stk. 3
					Artikel 13, stk. 1		Artikel 45, stk. 1, litra f)
					Artikel 13, stk. 2		Artikel 47
					Artikel 13, stk. 3		Artikel 46, stk. 6
					Artikel 13, stk. 4		Bilag VI, del 3, punkt 2
					Artikel 14		—
					Artikel 15		—
					Artikel 16		—
					Artikel 20		—
					Bilag I		Bilag VI, del 2
					Bilag II, første del (uden nummerering)		Bilag VI, del 4, punkt 1
					Bilag I, punkt 1, indledning		Bilag VI, del 4, punkt 2.1
					Bilag II, punkt 1.1 og 1.2		Bilag VI, del 4, punkt 2.2 og 2.3
—	—	—	—	—	—	—	Bilag VI, del 4, punkt 2.4
					Bilag II, punkt 1.3		—
					Bilag II, punkt 2.1		Bilag VI, del 4, punkt 3.1

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
—	—	—	—	—	—	—	Bilag VI, del 4, punkt 3.2
					Bilag II, punkt 2.2		Bilag VI, del 4, punkt 3.3 og 3.4
					Bilag II, punkt 3		Bilag VI, del 4, punkt 4
					Bilag III		Bilag VI, del 6, punkt 1
					Bilag IV, tabel		Bilag VI, del 5
					Bilag IV, sidste punktum		—
					Bilag V, litra a), tabel		Bilag VI, del 3, punkt 1.1
					Bilag V, litra a), sidste punktummer		—
					Bilag V, litra b), tabel		Bilag VI, del 3, punkt 1.2
					Bilag V, litra b), sidste punktum		—
					Bilag V, litra c)		Bilag VI, del 3, punkt 1.3
					Bilag V, litra d)		Bilag VI, del 3, punkt 1.4
					Bilag V, litra e)		Bilag VI, del 3, punkt 1.5
					Bilag V, litra f)		Bilag VI, del 3, punkt 3
					Bilag VI		Bilag VI, del 7
						Artikel 1	Artikel 28, første afsnit
						Artikel 2, nr. 2	Bilag V, del 1, punkt 1, og del 2, punkt 1, første afsnit
—	—	—	—	—	—	—	Bilag V, del 1, punkt 1, og del 2, punkt 1, andet afsnit
						Artikel 2, nr. 3, anden del	Bilag V, del 1, punkt 1, og del 2, punkt 1, første afsnit

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
—	—	—	—	—	—	—	Bilag V, del 1, punkt 1, og del 2, punkt 1, andet afsnit
						Artikel 2, nr. 4	—
						Artikel 2, nr. 6, første del	Artikel 3, nr. 24
						Artikel 2, nr. 6, anden del	Artikel 28, andet afsnit, litra j)
						Artikel 2, nr. 7, første afsnit	Artikel 3, nr. 25
						Artikel 2, nr. 7, andet afsnit, første punktum	—
						Artikel 2, nr. 7, andet afsnit, andet punktum samt litra a)-i)	Artikel 28, andet afsnit, samt litra a)-i)
						Artikel 2, nr. 7, andet afsnit, litra j)	—
						Artikel 2, nr. 7, tredje afsnit	—
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 29, stk. 1
						Artikel 2, nr. 7, fjerde afsnit	Artikel 29, stk. 2
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 29, stk. 3
						Artikel 2, nr. 8	Artikel 3, nr. 32
						Artikel 2, nr. 9	—
						Artikel 2, nr. 10	—
						Artikel 2, nr. 11	Artikel 3, nr. 31
						Artikel 2, nr. 12	Artikel 3, nr. 33
						Artikel 2, nr. 13	—
						Artikel 3	—
						Artikel 4, stk. 1	—
						Artikel 4, stk. 2	—

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
						Artikel 4, stk. 3- 8	
						Artikel 5, stk. 1	Bilag V, del 1, punkt 2, andet afsnit
							Bilag V, del 1, punkt 2, første, tredje og fjerde afsnit
						Artikel 5, stk. 2	—
						Artikel 6	—
						Artikel 7, stk. 1	Artikel 37
						Artikel 7, stk. 2	Artikel 30, stk. 5
						Artikel 7, stk. 3	Artikel 30, stk. 6
						Artikel 8, stk. 1	Artikel 40, stk. 1
						Artikel 8, stk. 2, første del af første afsnit	Artikel 40, stk. 2, første del af første afsnit
						Artikel 8, stk. 2, anden del af første afsnit	—
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 40, stk. 2, anden del af første afsnit
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 40, stk. 2, andet afsnit
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 40, stk. 3
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 41
						Artikel 8, stk. 2, andet afsnit	—
						Artikel 8, stk. 3 og 4	—
						Artikel 9	Artikel 30, stk. 1
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 30, stk. 2, 3 og 4
						Artikel 9a	Artikel 36
						Artikel 10, første afsnit, første punktum	Artikel 30, stk. 7, første punktum

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 30, stk. 7, andet punktum
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 30, stk. 8 og 9
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 31-35
						Artikel 10, første afsnit, andet punktum	—
						Artikel 10, andet afsnit	—
						Artikel 12, første punktum	Artikel 38, stk. 1
						Artikel 12, andet punktum	—
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 38, stk. 2, 3 og 4
—	—	—	—	—	—	—	Artikel 39
						Artikel 13	Bilag V, del 3, punkt 8, tredje del
						Artikel 14	Bilag V, del 4
—	—	—	—	—	—	—	Bilag V, del 5, 6 og 7
						Artikel 15	—
						Artikel 18, stk. 2	—
						Bilag I	—
						Bilag II	—
						Bilag III og IV	Bilag V, del 1, punkt 2, og del 2
						Bilag V A	Bilag V, del 1, punkt 3
						Bilag V B	Bilag V, del 2, punkt 3
						Bilag VI A	Bilag V, del 1, punkt 4 og 6
—	—	—	—	—	—	—	Bilag V, del 1, punkt 5
						Bilag VI B	Bilag V, del 2, punkt 4 og 6
—	—	—	—	—	—	—	Bilag V, del 2, punkt 5

Direktiv 78/176/EØF	Direktiv 82/883/EØF	Direktiv 92/112/EØF	Direktiv 2008/1/EF	Direktiv 1999/13/EF	Direktiv 2000/76/EF	Direktiv 2001/80/EF	Dette direktiv
						Bilag VII A	Bilag V, del 1, punkt 7 og 8
						Bilag VII B	Bilag V, del 2, punkt 7 og 8
						Bilag VIII A, punkt 1	—
						Bilag VIII A, punkt 2	Bilag V, del 3, punkt 1, første del, og punkt 2, 3 og 5
—	—	—	—	—	—	—	Bilag V, del 3, punkt 1, anden del
—	—	—	—	—	—	—	Bilag V, del 3, punkt 4
						Bilag VIII A, punkt 3	—
						Bilag VIII A, punkt 4	Bilag V, del 3, punkt 6
						Bilag VIII A, punkt 5	Bilag V, del 3, punkt 7 og 8
						Bilag VIII A, punkt 6	Bilag V, del 3, punkt 9 og 10
—	—	—	—	—	—	—	Bilag V, del 3, punkt 11
—	—	—	—	—	—	—	Bilag V, del 4
						Bilag VIII B	—
						Bilag VIII C	—
			Bilag VI			Bilag IX	Bilag IX
			Bilag VII			Bilag X	Bilag X

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

